

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

புதன்கிழமை, 1975 ஏப்ரல் 16.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்

Rice from Central Government

*681 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : THIRU V. BALASUNDARAM AND THIRU P. SOUNDARAPANDIAN: Will the Honourable the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of Tamil Nadu have made a request to the Government of India recently for rice loan;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether the request has been complied with; and

(d) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) முதல் (ஏ) வரை. 29—7—1974 அன்று ஆவடியில் இந்திய உணவுக் கழகத்தின் வசமிருந்த 9,000 டன் அரிசியைக் கடனாக தந்துதவுமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டோம். இக் கோரிக்கை மத்திய அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு கொடுக்க மறுத்ததன் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினையை அரசு எவ்வாறு தீர்க்கப் போகிறது? அரசு அறிவித்த புதிய கொள்கை எப்பொழுதிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது இடைக்காலமாகக் கேட்ட உதவி, இங்கே இருந்த அரிசியைப்பற்றி. இப்பொழுது நிரந்தரமாக நாம் ஐந்து லட்சம் டன் அரிசி கேட்டிருக்கிறோம். 7,500 டன் தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் தருவது பற்றி இன்னும் இறுதியான ஒரு பதில் வரவில்லை.

[1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்கின்ற வகையில் மேல் நாடுகளிலிருந்து அரிசி தருவிக்க நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசும் அதற்கு இணங்கிவந்து முயற்சி செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறதே அது உண்மையா? அப்படியாயின், எப்பொழுது அது கிடைக்கும் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய உணவு அமைச்சருடைய கடிதத்தில் இதில் பல சிரமங்கள் இருந்தாலும், எந்த அளவிற்கு இறக்குமதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பரிசீலிப்பதாக எழுதியிருந்தார்கள். அதற்குமேல் தகவல் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வறட்சி நிலைமை ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக நாம் 'சென்ட்ரல் பூல்'-க்கு அரிசி அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் நமக்கு இப்பொழுது அரிசி கொடுப்பதற்கு மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படியிருந்தால் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிப்பட்ட கருத்து இதுவரை யாரும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. அங்கேயிருந்து வருகிற அமைச்சர்களெல்லாம், நேற்று கூட, நாடாளுமன்றத்திலே தமிழகத்தினுடைய உணவு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த அளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு உதவி செய்கின்றோம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கோதுமையைப் பொறுத்தவரை, அதிக அளவு தருகின்ற வாய்ப்புக்கூறு இருக்கிறது. அரிசியைப் பொறுத்த வரையில், கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தொடர்ந்து அவர்கள் கூறி வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏராளமாக உதவி செய்திருக்கிறோம். அதைப்போல, மத்திய 'பூல்' க்கும் ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். கொடுக்கவில்லை என்பதல்ல. இன்னும் அதிகமாக 'ப்ரொக்யூர்' செய்யவேண்டும் என்பது பொதுவாக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசு கூறி வருவதாகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது 7,500 டன் அரிசி மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறதே, அது எந்த மாநிலத்திலிருந்து வந்தது? வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்பது ஒருபுறமிருக்க, பக்கத்திலிருக்கும் ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'சென்ட்ரல் பூல்' விலிருந்து 'பூல்ட் கார்ப்பரேஷன்' மூலமாக நமக்கு வருகிறது. எந்த மாநில அரிசி என்ற தகவல் இல்லை. "எங்களிடம் சர்ப்பளஸ்

1975 ஏப்ரல் 16]

இருக்கிறது; அதை நேரடியாக உங்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்'' என்று ஆந்திரப் பிரதேச முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'சென்ட்ரல் பூல்' மூலமாக அல்லாமல் மாநில அரசுக்கு இன்னொரு மாநில அரசு கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் மத்திய அரசின் கருத்தாகத் தெரிகிறது.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நம்மிடத்தில் உபரியாக இருந்தபோது நாம் சில மாநிலங்களுக்கு நேரடியாகத் தந்திருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில் உபரி மாநிலங்களிலிருந்து கடன் அடிப்படையில் வாங்க ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆந்திராவும், கர்நாடக மாநிலமும் ஓரளவு உதவி செய்தன. பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதனுடைய முதலமைச்சர் நமக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய தேவையைக்கூட குறைத்துக் கொண்டு தமிழகத்திற்குத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கும் மத்திய அரசின் அனுமதி தேவைப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவிலேயே சில மாநிலங்கள் இப்படி உதவி செய்ய முன்வருவதாகச் சொன்ன பிறகும் மத்திய அரசு ஏன் இதிலே கால தாமதம் செய்கிறது? ஆந்திர அரசாங்கம் ஏற்கெனவே நமக்கு இருக்கும் பற்றாக்குறையைப் போக்க அரிசி கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டது. ஆந்திர அரசிடமிருந்து உடனடியாக நமக்கு அரிசி கிடைக்க மத்திய அரசை வலியுறுத்தி தேவையான அரிசியைப் பெறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா மாநிலங்களினுடைய மிகுதி அரிசியும் (ஸர்ப்ளஸ் ரைஸ்) தங்களுடைய 'சென்ட்ரல் பூல்'க்குத்தான் வரவேண்டும் என்று அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து எந்த எந்த மாநிலங்களுக்கு அரிசி தேவை என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் ஒதுக்க வேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. தமிழகத்திலேயுள்ள இன்றைய நிலையை உத்தேசித்து, பஞ்சாப், ஆந்திரா போன்ற சர்ப்ளஸ் மாநிலங்களில் நாம் சென்று வாங்குவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு 'சென்ட்ரல் பூல்'க்கு நிரம்பக் கொடுத்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ட்ரல் பூலுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு தரவேண்டும் என்று மத்திய அரசு ஏதாவது நிர்ணயம் செய்கிறதா? நிர்ணயம் செய்த அளவுக்கு கடந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒவ்வொரு மாநில அரசையும் மத்திய அரசு அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறது. அதிலே ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு மாநிலமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதுமே அதிகமாகத் தான் கேட்பார்கள். எல்லா மாநிலங்களையும்போல நம்மாஸ் முடிந்தவரை கொள்முதல் செய்து கொடுக்கிறோம்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, கடனாகத் தரப்பட்ட அரிசி திருப்பித் தரப்படுகிறபோது அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமா? அல்லது பணமாகக் கொடுக்க வேண்டுமா? அதற்கு ஏதாவது விதித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் 9,000 டன் கொடுக்காத காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இம்மாதிரி மத்திய அரசை நம்பியிருப்பதைவிட மாநில அரசே ஒரு புதிய கொள்கையை—தன்னிறைவுக் கொள்கையை—ஏற்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதை எப்படி ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள்? எப்பொழுது அது அமல் செய்யப்படும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத் துணைக்கேள்வி, மூலக் கேள்வியிலிருந்து எழாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நாம் மிகவும் நெருக்கடியாக இருந்த சமயத்தில் கடனாகக் கேட்டோம்; ஆனால், மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மறுத்ததற்கு ஏதாவது காரணம் கூறியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே விளக்கம் சொன்னேன். அவர்களுடைய வாதமெல்லாம்—எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தேவையான அரிசியை அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்க வேண்டும். அவர்கள் அதிலிருந்து மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, நம்மைவிட சில மாநிலங்களுக்கு அதிகத் தேவை இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் லெவி—கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசு கூட ஒரு கொள்கை வகுத்து, மாநிலங்களுக்கு எந்த அளவிற்குத் தேவையோ அந்த அளவுக்கு விரியோகிக்கம் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஒரு மாநிலம் ப்ரொக்யூர் செய்த அரிசியை நாம் நேரடியாக வாங்குவதென்றால், அது கொள்கைக்கு முரணாகப் போகுமே; அதனால் சிக்கல் ஏற்படுமே. அது சம்பந்தமாக தமிழக அரசு என்ன கருதுகிறது?

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரிசி கடனாகக் கொடுக்கும்படி கேட்டது குறித்து துணைக் கேள்வி கேளுங்கள். கொள்கை பற்றியெல்லாம் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கக் கூடாது. 'பாலிசி' பற்றியெல்லாம் இதில் கேட்க வேண்டாம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : இப்படி நாம் எந்த அடிப்படையில் நேரடியாக மாநிலங்களிலே ப்ரொக்யூர் பண்ணுவது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பஞ்சாப் முதலமைச்சரே அவர்கள் தங்களுடைய தேவையைக் குறைத்துக் கொண்டு தமிழகத்திற்குத் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். திரு. குமாரசாமி அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால், அவரையும் பார்த்து, நீங்கள் கொடுக்காதீர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு என்று சொல்வதுபோல் கேள்வி இருக்கிறது. இப்படிக் கேட்கக் கூடாது. மத்திய சர்க்கார் சொல்வது அதுவல்ல. எங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது வேறு பிரச்சினை. மற்ற மாநிலங்கள் கொடுப்பதே கூடாது. மற்ற மாநில அரசுகள் தரவே கூடாது என்று மத்திய அரசுக்கு திரு குமாரசாமி சொல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சமீபத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சரவர்கள், தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையான உணவு பூராவும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் அப்படிச் சொன்னதற்குப் பிறகு, நாம் அவரை நேரடியாக அணுகி, இம்மாதிரி நீங்கள் சொன்னீர்களே, அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வீர்களா என்று கேட்டிருக்கிறோமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பத்திரிகையில் அப்படி வந்ததை வைத்து அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசு உணவு அமைச்சர் எழுதியது வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து அரிசி வரவழைக்கப் பணம் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பிலுள்ள நிதி அமைச்சர் இங்கே வரும் போது கொஞ்சம் ஆதரவாகப் பேசியதாகத் தெரிந்தது. ஆனால், மத்திய அரசு, எந்த நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு அரிசி வாங்குவது என்பது குறித்து இறுதியாக முடிவு எடுத்ததாக இதுவரை தகவல் இல்லை.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத் திலேயிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கலாம் என்ற முறை இருந்ததா? அப்படி இருந்திருக்குமானால் தமிழ்நாட்டிற்கு மற்ற மாநிலங்கள் கொடுக்க, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தொடர்பு படுத்திக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கொள்கையை நம்முடைய மாநில அரசு பூரணமாக ஆதரிக்கிறது. சென்ட்ரல் பூல் என்றாலும் அந்தந்த மாநிலங்களுக்குச் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கொடுத்து உதவுகின்ற ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் ஏராளமான அரிசியை வாங்க வாய்ப்பிருக்கிறது சில மாநிலங்களில் என்பது தான் உண்மை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், நம்முடைய அரிசித் தேவை இப்பொழுதிருக்கின்ற நியாய விலைக்கடைகளை வைத்து கணக்கிடப்படுகிறதா? இன்னும் நியாயவிலைக் கடைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கணக்கிடப்படுகிறதா? அதற்குத் தேவையான அரிசி எவ்வளவு கிடைக்கிறது, எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்று மத்திய அரசை நினைவுபடுத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த வகையிலே வருஷாவருஷம் முறையாக அரிசி கிடைக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்திய அரசிடம் தமிழ் நாடு அரசு கேட்டதா என்பது பற்றிய கேள்வி இது. இதில் ரேஷன், கொடுப்பது, போதிய ஸ்டாக் என்பதெல்லாம் எப்படி வரும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மொத்தப் பற்றாக்குறையைக் கணக்கிட்டு நமக்கு இவ்வளவு தேவை என்று மத்திய அரசினிடத்திலே ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது 55,000 டன் மாதத்திற்கு நம் அரசு தமிழகம் முழுவதும் வழங்குகிறது. கொள்முதல் போக எவ்வளவு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். குறைந்தபட்சம் 5 இலட்சம் டன் அரிசி வந்தால் பற்றாக்குறை மாதங்களில் கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நமக்குள்ள பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்கும் விதத்தில் கேர் நிறுவனம் அரிசியும் கோதுமையும் கொடுக்க முன்வருவதாகத் தெரிகிறது. இதற்குக் கூட மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அங்கீகாரம் தேவையா? மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் இருந்தால்தான் கேர் நிறுவனத்திடமிருந்து நாம் பெற முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கோதுமை தருவதாக முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியோடு, அவர்களுடன் நம்முடைய அரசு அலுவலர்கள் பேசி இப்பொழுது நம் மாநிலத்திற்குத் தருவதாக முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள்.

விவசாய மறுநிதிக்கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி

*682 வினா.— திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டில், விவசாய மறுநிதிக்கழகத்தின் (அக்ரி கல்சர் மறுநிதிக் கார்ப்பரேஷன்) மூலம் அரசுக்கு எவ்வளவு தொகை கிடைத்தது?

(இ) அந்தத் தொகை எந்தெந்தத் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) பம்பாய் விவசாய மறுநிதிக்கழகம் தமிழக அரசுக்கு நேரடியான பண உதவி ஏதும் அளிப்பதில்லை.

(இ) கேள்வி எழவில்லை.

World Bank loan for Development of Agriculture

*683 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Honourable the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether this Government approached the Centre during 1974 to obtain loan from the World Bank for the development of agriculture; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், 1974-ஆம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் டெல்டா பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய 30 கோடி ரூபாய் கொடுக்க ஏற்கெனவே பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒத்துக் கொண்டிருந்தார்களே. ஆனால் அது எவ்வாறு தடைப்பட்டது? அதற்கு என்ன காரணம் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, தற்பொழுது கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய வங்கியிலிருந்து தருகிறார்கள். மத்திய வங்கி உலக வங்கியிடமிருந்து வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். தற்பொழுது

இந்தக் கடனை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டும் கூட இதுவரையில் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. இன்னும் ஐபிசி செய்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அந்தக் கடனை இந்த ஆண்டு ஒத்தி வைக்க உலக வங்கியிடம் நாம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கடனை வசூலிப்பதற்கும் உலக வங்கிக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்கெங்கே வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிறதோ அங்கே கடனை வசூலிக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி எங்கேயாவது வறட்சிப் பகுதிகளில் வசூலிக்கிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், மத்திய அரசு உலக வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறது. அது ஏவ்வாறு மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது? நம் மாநிலத்திற்குப் பங்கு வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தக் கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஐடா மூலம் உலக, இண்டர்நேஷனல் ஃபண்ட்ஸிலிருந்து கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுவது என்பது. மற்றபடி உலக வங்கி என்னென்ன உதவி செய்கிறது என்ற விவரம் இல்லை.

Power Generation Corporation

*684 Q.—THIRU N. DENNIS AND THIRU K. A. WAHAB: Will the Honourable the Minister for Industries and Electricity be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to set up a Power Generation Corporation?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத் திட்டம் தற்போதைக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, எலக்ட்ரிசிட்டிப் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் காரணத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க இது வழி வகுக்கும் அல்லவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் செயற்குறிப்பு பரிசீலனை செய்யப்படுகையில் இக்கழகம் அமைக்கப்பட்டாலும்கூட, தற்போதுள்ள நடைமுறைகள், விதிகளின்கீழ் கழகம் நிறுவன நிதியைப் பெறத் தகுதியுடையதாக இருக்காது எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே, இது பரிசீலிக்கப்பட்டு தற்பொழுது ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்பு அமைச்சரவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது நம்முடைய மின்சார நிலவரம் இரண்டு வாரங்களில் சீராகும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு கோவையிலே, 10 நாட்களில் சீராகும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதுள்ள லேட்டஸ்ட் நிலைமை என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஸீரோ அவர் இல்லை. மின்சாரம் என்ற உடனேயே மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் கேள்விகளையும் கேட்பது என்றால் எப்படி?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, ஜெனரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சரவர்கள் வெளியிலே சொன்னதைப் போல ஒரு வாரத்திற்குள் சீராகும் நிலைமை இருக்கிறதா? நிலைமை நல்லபடியாக இருந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருக்குமே என்பதற்காகக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மின்சாரப் பற்றாக்குறை நிலைமையைக் குறித்து நேற்று பரிசீலிக்கப்பட்டது. அப்படிப் பரிசீலித்தபொழுது நம்முடைய எண்ணுரைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மின்சார உற்பத்தி நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால், நெய்வேலியைப் பொறுத்த வரையில் எதிர்பார்த்த அளவில் கிடைக்கவில்லை. 21-ஆம் தேதிவரையில் கெடு இருக்கிறது. அதற்குள் நெய்வேலியில் சீர்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கான நிலைமைகளைப் பற்றி அன்றாடம் நெய்வேலி சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமும் எண்ணூரில் உள்ள நிலைமைகளைப் பற்றியும் பரிசீலிக்கிறோம். இந்த நிலைமைகள் சீர்பட்டவுடன் மின்வெட்டைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார், இப்பொழுது உள்ள மின்சார வாரியத்தை மின்சார விநியோகத்திற்காக மாற்றிவிட்டு, மின்சார உற்பத்திக்குத் தனியாக வாரியம் ஏற்பட்டால் வேலைகள் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நடக்கும், டெக்னிகல் நாலெட்ஜோடு நடக்கும். அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த நோக்கத்தோடுதான் ஜெனரேஷன் கார்ப்பரேஷன் அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இந்த ஜெனரேஷன் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதாலே நிதி உதவிகளைப் பெறலாம் என்ற நோக்கம் இருந்தது. ஆனால் இதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தபொழுது இப்பொழுதுள்ள நடைமுறைகள், விதிகளின் கீழ் கழகம் நிறுவன நிதியைப் பெறத் தகுதியுடையதாக இருக்காது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தைப் பதிவு செய்வதற்காக சுமார் 3½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகக்கூடும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டது.

கம்பெனி பதிவாளர்களுடன் கலந்து பேசிய பின்னர் இந்தியக் கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்வதற்காக 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்ற குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு தற்பொழுது ஒத்தி வைக்கப் பட்டுள்ளது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நாம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு நிறைய பம்பு செட்டுகள் கொடுத்ததால் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சைட்டிலே கான்சன்ட்ரேட் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் ஜெனரேஷன் சைட்லே இந்த கார்ப்பரேஷன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த கார்ப்பரேஷன் இல்லையென்றாலும், நல்ல திறமையானவர்களை, அப்பாதுரை போன்றவர்களை, ஓய்வு பெற்ற இன்ஜினியர்களைக் கொண்ட குழு போட்டு ஜெனரேஷனை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மின்சார வாரியத்தில் இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதைப்போல ஒரு ஆலோசகர், அட்வைசர் நியமிக்கலாம் என்ற கருத்து அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அப்பாதுரை அவர்களை ஆலோசகராக நியமித்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மின் விசை உற்பத்திக் கழகம் என்று அமைத்தாலும் நிதி உதவி பெறுவதற்கான வழி இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். நிதி உதவி பெற வழியில்லை என்பதற்கான காரணம், ஏற்கெனவே மின்சாரக் கழகத்தை நடத்துவதில் மோசமாக இருக்கிறது என்பதா அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இருக்கிற மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தது அல்ல இது. ஏற்படுத்தப்பட்ட ஜெனரேஷன் கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தபொழுது இருக்கின்ற விதிமுறைகளின்படி இப்பொழுது மின்சார உற்பத்திக் கழகத்திற்கு நிதி கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால் தான் இது ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மின் விசை உற்பத்திக் கழகம் என்பது இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் அமைக்கும் யோசனை இருந்ததா? அகில இந்திய ரீதியில் இப்படி ஒரு உற்பத்திக் கழகம் அமைப்பது நல்லது என்ற கருத்து வெளியிடப்பட்டிருந்ததா? அந்தக் கருத்து பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்ததா? கடன் கிடைக்கும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இது போன்ற கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றதா அல்லது உற்பத்தியைப் பெருக்க இது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது இந்த மன்றத்தின் முன்னால் இருக்கும் பிரச்சினை நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்திக் கழகத்தை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு பற்றியதாகும். மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய நிதி தேவை. அந்த நிதியை நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற வேண்டும். அதைப் பெறமுடியாது என்னும்போது கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்துவதில் பயன் இல்லை என்று கருதி அந்த யோசனை ஒத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கர்நாடகத்தில் இதுபோன்ற மின் உற்பத்திக் கழகம் செயல்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பு இருக்கிறது.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கோவையில் இருக்கும் தனியார் துறை நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தனியார் துறையில் தெர்மல் ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றி இப்போது என்னிடம் குறிப்பு இல்லை. யோசனை வந்தால் அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தலாம்.

Ambathur Industrial Estate

*685 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Honourable the Minister for Industries and Electricity be pleased to state—

(a) the number of Industrial Units that have been started in the Industrial Colony at Ambathur Township during 1973; and

(b) the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) பொறியியல், தானியங்கி வண்டி உதிரி பாகங்கள் முதலியவைகளைத் தயாரிக்கும் 51 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : எவ்வளவு செலவில் இது கட்டப்பட்டிருக்கிறது? எலக்ட்ரானிக் கருவிகள் செய்யக்கூடிய மெஷின்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வாடகைக்கு இடம் கொடுப்பதிலே—

subsidised rent at 13 paise per square foot is charged as against the economic rent of 19 paise per square foot. In respect of technocraft schemes, rent is charged at the rate of 10 paise per square foot.

இதிலே நான் இப்போது சொன்னது இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்ஸ் பற்றியது.

automobile spare parts, manufacture of plastics, light engineering machines, agricultural implements

என்ற இந்த வகையான தொழில்களை நடத்த ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இந்த மாதிரி இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்சை சிறு தொழில்களைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதே நேரத்தில் அண்மையிலே நான்கு மாத மின்சார டெபாசிட் வேண்டுமென்று கேட்ட காரணத்தால் பல சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் டெபாசிட்டுடைக் கட்ட முடியாமல் திண்டாடுவதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. அப்படியானால் அது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது அவர்களுடைய சிரமத்தைத் தணிக்க?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : டெபாசிட் தொகை கட்டுவதில் உள்ள சிரமங்களைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலும் மேல் சபையிலும் சொன்னார்கள். சிறு தொழில் அதிபர்களும் என்னைச் சந்தித்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொகையை இன்ஸ்டால்மென்ட் பேமென்டாகக் கட்டலாம் என்று மின் வாரியத்தின் மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Industrial Complex at Manamadurai

*686 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Honourable the Minister for Industries and Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration to locate an industrial complex near Manamadurai in Ramanathapuram district; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) : தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மாணமுதுரை அருகில் தொழில் தொகுதி ஒன்றை உருவாக்க உத்தேசித்துள்ளது. இத்தொழில் தொகுதிக்குத் தேவையான பட்டா நிலங்களை ஆர்ஜிதப்படுத்தவும் புறம்போக்கு நிலங்களை மாற்றவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. த. சோனையா : மாணமுதுரை அருகில் இந்தத் தொழில் தொகுதி எவ்வளவு ரூபாயில் அமைக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது? அந்த வேலை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை என்போது அதைத் தொடங்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது?

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 111 ஏக்கர் தனியார் நிலங்கள், அரசுக்குச் சொந்தமான 732 ஏக்கர் நிலங்களை செய்களத்தூர், சிறுபள்ளம், கே.ஆர். பள்ளம் கிராமங்களில் எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்சாக வைகை ஆற்றுப் படுகையில் இருந்து குடி தண்ணீர் எடுக்கும் நடவடிக்கையும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சாத்தூர் வட்டாரத்தில் குளோரைடு பாக்டரி கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டு பங்குதாரர்கள் எல்லாம் சேர்த்த பிறகு அதை அரசாங்கம் தனியார் துறைக்குக் கொடுத்திருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதை மறுபடியும் கூட்டுறவுத் துறையில்—மானுமதுரையில் ஆற்றுப்படுகை இருக்கும் காரணத்தால் தண்ணீர் வசதி இருக்குமென்ற அடிப்படையில் மானுமதுரையில் மீண்டும் இந்தத் தொழில்களோடு இதையும் சேர்த்துத் தொடங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பொட்டாஷியம் குளோரைடு என்ற தொழிற்சாலை தனி நபர்களும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து கூட்டுத்துறையில் மேலூர் வட்டத்தில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அலுமினியம் ப்ளோரைடு தொழிற்சாலை மதுரைக்குப் பக்கத்தில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

உரோமப் பதனிடும் தொழிற்சாலை, விண்ணமங்கலம்

*687 வினா— திரு. நா. கிருட்டிணன் : மாண்புமிகு தொழில்-மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) விண்ணமங்கலம், “டேன்ஸி” உரோமப் பதனிடும் தொழிற்சாலைக்கு இயந்திரங்கள் தேவை என்ற கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை

(இ) எழவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : விண்ணமங்கலம் தோல் பதனிடும் தொழில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இன்னும் அது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால் ஆலோசனை சொல்ல நல்ல ஆட்களாக, தோல் தொழிலின் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்தவர்களாகக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆலோசனைக் குழு தேவை என்று நான் கருதவில்லை. தோல் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு இப்போது கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது போக்கப்பட வேண்டும். இப்போது விண்ணமங்கலம் தொழிற் துறைக்கு இயந்திர சாதனங்கள் தேவை. அந்த இயந்திரம்— பெய்லிங் பிரஸ் வேண்டுமென்று கேட்டு டெண்டர் கோரப் பட்டபோது யாரும் அதை சப்ளை செய்ய முன்வரவில்லை. இது சாத்தியமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : விண்ணமங்கலத்தில் அரசுத் துறையில் இந்தத் தொழிற்சாலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி மதுரை மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் இத் தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விண்ணமங்கலம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து பரிசீலிக்கப்படும்.

Road Grants to Panchayat Unions

*688 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Honourable the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to revise the base year of 1967 for determining the length of the Panchayat Union roads for the allotment of Local Roads Grant?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 1—4—1973-ல் ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் பராமரிக்கப்படும் ஒன்றிய சாலைகளின் நீளத்தையும், 1971-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணிப்பின் அடிப்படையிலும் 1974-75-க்கு தலசாலை மானியம் வழங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : கேள்வி கேட்கப்பட்ட போது, பல்லாண்டுகளாக, 1967-க்கு முன் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகள் இருந்த நீளத்தின் அடிப்படையில் லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளைப் பராமரிக்க கஷ்டங்கள் இருந்தன. இப்போது பல ஊராட்சிச் சாலைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளாக தரம் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி நிதி பற்றாக்குறை இருக்கும் காரணத்தால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளுக்கு நீளத்தின் அடிப்படையில் லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்ட்ஸ் உடனுக்குடன் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 1973-ம் ஆண்டுவரையில் 1961-ம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கின்படி ஆள் ஒருவருக்கு 18 பைசாவும், சாதாரண ரோடு பராமரிக்கப்பட்ட விகிதாச்சாரத்தில் மைலுக்கு 600 ரூபாய் என்றும் இருந்தது. இப்போது அது 856 ரூபாயாகவும், கடற்கரை அல்லது கழிமுகப் பகுதிச் சாலைக்கு மைலுக்கு 800 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 1,144 ரூபாய் ஆகவும், மலைச்சாலைக்கு மைலுக்கு 1,500 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 2,144 ரூபாயாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 1961-சென்ஸஸ்—மக்கள் தொகைக் கணக்கின்படி என்பதை 1971 மக்கள் தொகை என்ற கணக்கின் அடிப்படையில் மாற்றி அதிலும் அதிகமாக ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1974-75-ம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அதிக அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மக்கள் தொகை அடிப்படை ஒரு கிராமத்தில் 1,500 பேர் இருக்கவேண்டுமென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறைத்து ஆயிரம் பேர் என்று ஆக்கலாம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா? ஒரு மைலுக்கு மேல் இருக்கும் பாதைகளை யூனியன் நிர்வாகம் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஒரு மைலுக்கு அதிகமாக இருக்கும் சாலைகளை ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொள்ள அரசு வழி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இது புதிய ரோடு போடுவது பற்றியல்ல. ரோடுகள் பராமரிப்பது பற்றியது. ஆயிரம் பேர் என்ற கணக்குகள் எல்லாம் இதிலே கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிராமச் சாலைகளை மனத்தில் வைத்து உறுப்பினர் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. த. சோனையா : பஞ்சாயத்துக்களின் நிதிநிலைமை சரியாக இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சாயத்து ரோடுகளை பஞ்சாயத்துக்களே நிர்வகிக்க முடியாமல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4, 5, 10 என்ற அளவில் பல ரோடுகளை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களே பராமரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தொகை போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, அந்தத் தொகையை இரட்டித்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : முன்பிருந்ததை விட, இப்போது ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஊராட்சிகளிலும் பணம் இல்லை. இப்போது மாநில சர்க்கார் இதற்கு அதிகமான அளவில் செலவு செய்ய பணமும் இல்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஸ்தல சாலைகளுக்கான மானியங்கள் 1961-க்குப் பிறகு 1971-ல் தான் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒருமுறை ஜனத்தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்தல சாலைகளுக்கு மானியங்கள் வழங்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது புதிய யோசனை. அதைப் பற்றி பிறகு பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இப்போது சாலை பராமரிப்பு வேலைகள் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஹைவேஸ் என்ற மூன்று அமைப்புகளினால் நடைபெறுகிறது. இதில் ஊராட்சிகளிடமிருந்து ஒன்றியங்கள் பாதைகளை எடுத்துக் கொள்ள ஆண்டு ஒன்றுக்கு மிகக் குறைந்த அளவில்தான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் பல சாலைகளின் பணிகள் எடுக்கப்பட்ட பின்னால் அவற்றைப் பராமரிக்க முடியாது அந்தப் பாதைகள் சீர்கெட்டுப் போகின்றன. ஆகவே, ஊராட்சிகளால் பராமரிக்கமுடியாத சாலைகளை ஒன்றியங்களோ அல்லது ஹைவேஸோ எடுத்துக் கொள்வது என்ற நடைமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அந்தந்த ஆண்டுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு ஹைவேஸ், மற்ற ஊராட்சி சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோல் ஒரு ஆண்டு அதிகமாக எடுக்கமுடியாத அளவிற்கு நிதிநிலை இருந்தால் குறைவாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், நிதிநிலைமை அதிகமாக இருந்தால் அதிகமான அளவிற்கு ரோடுகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. என். டென்னிஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகள் மூன்று தரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சாதாரண இடங்கள், கடற்கரை, மலைப்பிரதேசங்கள் என்று பிரிக்கப்பட்டு வித்தியாசமான தொகை வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். எனது கேள்வி, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளுக்கு 1—4—1967-க்கு முன்பு நீளத்தின் அடிப்படையில் சாலை மானியம் வழங்கப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 16]

ஆண்டுதோறும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை நீளத்தைக் கொண்டு தரம் பிரித்து அதன் அடிப்படையில் இந்த மானியம் வழங்கப்படுமா? அதில் காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 1—4—1973-ல் இருந்த சாலைகளின் நீளத்தைக் கொண்டு பராமரிப்பதற்கான செலவு 1974-75-லிருந்து கொடுத்து வரப்படுகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : சில நேரங்களில் இந்த ஒன்றிய ரோடுகளிலும் ஊராட்சி ரோடுகளிலும் பஸ்கள் செல்கிற நேரத்தில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே அந்தச் சாலைகளை பெருவழித்துறையே எடுத்துக் கொள்வதற்கு—எதைச் சொன்னாலும் பொருளாதாரச் சிக்கல் இருக்கிறது இப்போது என்று சொல்வார்கள்—முதல் இடம் கொடுத்து அவற்றைப் பெருவழித்துறை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : முக்கியமான சாலைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டு வேலைகள் நடக்கின்றன. பஸ்கள் செல்கிற இடங்கள் அதிகமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றன.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : திரு. டென்னிஸ் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு சரியாக எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. நானும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்ப்பன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது வேறு எங்கேயோ இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியே வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களும் ஒன்றும் வேறு எங்கேயோ இழுத்துக் கொண்டு போகவில்லை. கேள்வி கேட்பவர்தான் இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்.

Link roads to burial grounds

*689 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to link burial grounds in the State with the village roads; and

(b) if so, the details thereof?

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : (அ) & (ஆ) 9,950 அரிசன குடியிருப்புகள் பயனடையும் வகையில் சுடுகாடு, இடுகாடுகளுக்கு 5,790 கி. மீ. நீள பாதைகள் அமைக்கும் திட்டம் ஒன்றை ரூ. 115 இலட்சங்கள் மதிப்பீட்டில் அரசு வகுத்திருக்கிறது. இத் திட்டம் படிப்படியாக செயல்படுத்தப் படும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இதை எவ்வளவு வருடக் காலத்தில் முடிக்க சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : இந்தத் திட்டத்திற்கு மொத்தம் 115 லட்சம் ரூபாய் போட்டு முதலில் 30 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக மானியம் ஒதுக்கி இந்த நிதி ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : இந்த இடுகாடு, சுடுகாடு பிரச்னை சுதந்திரம் பெற்று 25 ஆண்டுகள் ஆன பிற்பாடும் ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும் தனியாக இடுகாடு/சுடுகாடு என்றிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில் பிணங்களை இடுகாடு/சுடுகாட்டிற்குத் தூக்கிப் போவதற்கு பாதை இல்லாமல் வயலில் இறங்கி கதிரை மிதித்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே முதல் பிரச்னையாக எடுத்துக் கொண்டு ஹரிஜன மக்களுக்கு இடுகாடு, சுடுகாடுகளுக்கு பிணங்களைக் கொண்டு போக நல்ல வழிகள் அமைத்துத் தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : முதலிலேயே பதில் சொன்னேன். மொத்தத்தில் 12,425 கிலோ மீட்டர் பொதுவாக எல்லா ஜாதிக்காரர்களுக்கும் சேர்ந்து சுடுகாடுகளின் நீளமிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்து 9,950 கிலோ மீட்டர் நீளம் இருக்கிறது. இதை அமைச்சரவை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு இதற்காக மட்டும் 115 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து முதல் ஆண்டு 30 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கீடு செய்து அதன் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எங்கு பார்த்தாலும் வழக்குகள் இருக்கின்றன. பிணங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது வயலை மிதித்துக் கொண்டு போனார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு முன் உரிமை கொடுத்து வேலைகளைச் செய்தால், உடனடியாக அரசாங்கம் இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் ஏற்படாமல் இருக்கும். அப்போது போளீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. ஆகவே இந்த வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிற இந்த மிகப் பெரிய கோரிக்கையை இந்த அரசு கடந்த ஆண்டு யோசித்து முன் உரிமை கொடுத்து ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்சனையை, இடுகாடுகளுக்கு சவங்களைத் தூக்கிச் செல்கிற அந்தச் சாலைகளை அமைக்கிற பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தொடர்புடைய அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் அடிக்கடி கலந்து ஆலோசித்து அவர்களை வலியுறுத்தி வருகிறோம். அந்த வேலைகள் வேகமாக நடைபெறும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : இன்னும் சில ஊர்களில் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச் சுடுகாடு, மற்ற ஜாதிக்காரர்களுக்கு தனிச் சுடுகாடு என்று சொல்லப்படுகிற நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் கேள்வியைப் போட வேண்டியது வேறு இடம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : சிலயிடங்களில் சுடுகாடு ஒன்றே என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே இந்த விஷயத்தில் அரசு கீவிரம் காட்டுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஜாதிக் கொடுமைகள் ஒழிய வேண்டும் என்று அனைவரும் பேசி வருகிற இந்த நாளில் நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போன்ற கொடுமைகள் இன்றைக்கும் நாட்டில் பல்வேறு கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு நாம் முனைகிற நேரத்தில் சட்டக் குறுக்கீடுகள் எல்லாம் வந்துவிடுகின்றன. அதன் காரணமாகப் பல பிரச்சினைகள், தொல்லைகள் எழுகின்றன. இதற்கெல்லாம் பல்வேறு மதங்கள் புதுமை விரும்பி இன்று நடைபோடுகிற நேரத்தில் நம் நாட்டில் இந்து மதமும் அதை வளர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற பெரியவர்களும் இன்றைக்கு ஒன்றாகக் கூடி இந்தக் கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவு காண முன்வருவார்களேயானால் ஆங்காங்கு அமளி, கலகம், கலவரம் இவைகள் இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சனைக்கு நல்லதொரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இடுகாடுகளுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதற்கு முன்உரிமை அளித்திருப்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த இடுகாடுகளுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறபோது தாமதம் ஏற்படுகிறது, ஆட்சேபணைகள் செய்கிறார்கள். அதைச் சுலபப்படுத்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி : அதற்கான இடங்கள் முதலில் எடுத்துக்கொள்ள, அந்த இடங்களை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

[1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. பெ. சீலிவாசன் : பொதுவாக சுடுகாடுகளுக்குப் பாதை போடுகிற பொறுப்பு பஞ்சாயத்து போர்டைச் சார்ந்தது என்று தான் சட்டம் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கான சுடுகாடுகளுக்கும் அப்படியே இருக்கிறது. அதைத் தளர்த்தியிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி. வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் சுடுகாடுகளுக்குப் போக ரோடுகள் போடும்போது அதற்காகும் செலவில் பாதிப் பணத்தை அரசாங்கம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 10 சதவிகிதம் தகுதியுள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுத்தால் போதும் என்றிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களால் முடியவில்லை என்றால் அதன் முழுத் தொகையையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஹரிஜனங்களுக்கு இடுகாடுகளுக்கு பாதை அமைக்கிற நேரத்தில், இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்து அதில் அக்கறை காட்டுகிற நேரத்தில் சட்ட இடர்ப்பாடுகள் மற்றவை எல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அம்மாதிரியான சட்டச் சிக்கல்கள் இருந்தால் எங்கெங்கு அம்மாதிரிப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, முன்னுரிமை அளித்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர மற்ற மதத்தினர், மற்றவர்களுக்கு நல்ல மனதை உண்டாக்கி இந்தக் காரியம் நடைபெறுவது என்பது இப்போது நடக்காத காரியம் என்ற கருத்தை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாதைகள் போடுவதிலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினையை நான் குறிப்பிடவில்லை. ஜாதிவாரியாக இடுகாடு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதைத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். அந்த நேரத்தில் தான் ஜாதிவாரியாக இருக்கின்ற இடுகாடுகளில் ஜாதி விட்டு ஜாதி மாறி அதாவது பிராமணர்களுக்காக ஒரு இடுகாடு, வேறு ஜாதியினருக்காக ஒரு இடுகாடு. ஹரிஜனங்களுக்காக ஒரு இடுகாடு என்றிருக்கிறதே—ஒரு சவத்தைக் கொண்டு போய் இன்னொரு இடுகாட்டிலே வைக்கும்பொழுது பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க சட்டம் ஏற்படவிருக்கிறது.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளிலே பல்வேறு கிராமங்களில் ஏற்கெனவே பணக்காரர்கள் புஞ்சை நிலங்களிலே இடுகாடுகள் கொண்டுவந்து விட்டனர். 1967-க்குப் பிறகு அப்படிப்பட்ட நிலச் சுவான்தார்கள் மற்றவர்கள் தங்கள் இடுகாட்டிற்குப் போகக் கூடாது என்ற நிலைமை பரவலாக இருக்கிறது. அகைக் தடுப்பதற்கு எந்தெந்த காரணத்திற்கு யார், யார் இடுகாடுகள் பயன்படுத்தினார்களோ அவைகள் அத்தனையையும் சட்டப்படி இடுகாடாக எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் முன் வருமா?

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எங்கெங்கே தடை இருக்கிறதோ அதை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

சுவேதா நதியின் குறுக்கே பாலங்கள்

*690 வினா.—திரு. மு. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

சேலம் மாவட்டம், கவர் பனை, வத்துவாடி, 74 கிருஷ்ண புரம் ஆகிய இடங்களில் சுவேதா நதியின் குறுக்கே பாலங்கள் கட்டும் செயற் குறிப்புகள் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளனவா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இல்லை.

உப்பாற்றின் குறுக்கே பாலம்

*691 வினா.—திரு. நா. பழனிசாமி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்டம், தாராபுரம் வட்டம், நவநாரி கிராமத்தில் உப்பாற்றின் மேல் ஒரு மேம்பாலம் கட்டும் திட்டம் தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறதான பால வேலையை இதர சாலைகள் என்ற திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துச் செயல்படுத்த ஒரு செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் இருந்தது. ஆனால், இத்திட்டத்தின்கீழ் தற்போது போதிய நிதி வசதி புதிய வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் அப்பால வேலை மேற்கூறிய திட்டத்தின்கீழ் கணிசமான நிதிவசதி ஒதுக்கப்படும் வருமான காலம் வரும் வரை பொறுத்திருக்க வேண்டும் என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தற்சமயம் அந்தப் பாலம் கட்டும் திட்டம் எடுக்கப்படா விட்டாலும் எப்பொழுது அது எடுக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பணம் அதிகமாக இதற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும்பொழுது அதற்கான வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Kuil Thottam Slum Area

*692 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Honourable the Minister for Labour be pleased to state the expenditure incurred by the Slum Clearance Board for rehabilitating the hut dwellers of Kuil Thottam Slum on Santhome High Road in the Foreshore area?

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் 1974 டிசம்பர் முடிய ரூபாய் 9.21 லட்சம் செலவு செய்துள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்ற நிலையில் இன்னும் பல பேர் பக்கத்திலே குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமான இட வசதி இல்லையா? அதை எவ்வாறு மறுபடியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அந்தப் பகுதியிலே இருந்தவர்களை வெளியேற்றி வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. பூச்சு வேலை நடக்கவிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தாம்பரத்தில் வீட்டுவசதி வாரிய மனைகள் ஒதுக்கீடு.

*693 வினா.—திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் கடந்த ஆண்டில் தாம்பரத்தில், வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கப்படுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் கோரியதா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன?

(உ) எத்தனை பேர்களுக்கு மனைகள் ஒதுக்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

கோயம்புத்தூரில் வீட்டுவசதித் திட்டத்தின்கீழ் எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள்.

*694 வினா.—திரு. என். மருதாசலம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் டவுன், வங்கையன் தோட்டம் T.S.No. 1194/1, 1195/1-களில் அமைந்துள்ள நிலம், கோவை வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கோவை கிளை 1967-ம் வருடத்தில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், நிலச் சொந்தக்காரர் நிலக்கிரயம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதா?

[1975 சூப்ரல் 16]

The HON. THIRU K. RAJARAM: (a) Yes.

(b) A sum of Rs. 5,24,431.76 was covered by the award No. 1 of 1967, dated 19th July 1967 of the R.D.O. Out of this amount, a sum of Rs. 4,13,016.95 was disbursed direct to the land owners and through the Court. Since some of the land owners preferred claims for high compensation under section 18 of the Land Acquisition Act, a sum of Rs. 1,10,323.54 was deposited into the Court and a sum of Rs. 1,091.27 as Revenue Deposit.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கோவை மேற்கு தொகுதியிலே இது போன்று பொன்னைய ராஜபுரம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே குடிசைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அந்த இடத்தின் சொந்தக்காரர் அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றி இருப்பதால் அதையும் ஹவுசிங் போர்டு எடுத்துக் கொள்ளுமா? அல்லது நகரத்திலே இருக்கின்ற இது போன்ற பகுதிகளை எல்லாம் நகர சொத்துக்கள் உச்ச வரம்பு மசோதாவின்படி தற்பொழுதிருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டே சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பொன்னைய ராஜபுரத் தைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போடவும்.

Houses for Freedom Fighters

*695 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Honourable the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct houses for aged and infirm Freedom Fighters in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) & (இ) மதுரை நகரில் வாழும் சுதந்திரப் போராட்ட தியாகிகளின் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்பு மலிவு வீட்டு வசதி திட்டத்தின் கீழ், நகர்ப்புற மேம்பாட்டுக் கழக நிதி உதவியுடன் 170 வீடுகளைக் கட்டும் செயற்குறிப்பு, தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இது ஜில்லா வாரியாகக் கொடுக்கப்படுமா? இதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இந்த வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஹட்கோ என்ற நிறுவனத்திடமிருந்து பணம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிறுவனத்திலே தற்பொழுது பணம் இல்லை. ஆகவே, படிப்படியாக அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வசதி இருக்கிறது. தற்பொழுது சொல்லிய திட்டத்தை முடித்துத் தர பணம் வேண்டும் என்று மாநிலத்திலே இருக்கிற வீட்டு வசதி வாரியம் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிவிலே ஹட்கோவிலிருந்து பணம் இல்லை என்ற விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். மலைப்பிரதேசத்திலே இருக்கின்ற மாவட்டங்களிலாவது முன்னுரிமை கொடுத்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மலைப்பிரதேசங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு சிரமங்கள் அதிகம் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும் ரம் நிலைமை பணப் பற்றாக்குறைதான். எனவேதான், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இந்த வசதிகளை விஸ்தரிக்க சிரமம் இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தத் தியாகிகளுக்கு இதுவரையில் எந்த மாவட்டத்திலே வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? அடுத்தாற்போல் எந்த மாவட்டத்திலாவது அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட செயற்குறிப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தியாகிகள் இப்பொழுது தான் வீடுகள் கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவது பற்றிய வேலை தொடங்கவில்லை. இனி எவ்வளவு பேர் அப்படி கேட்க இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்த பிறகுதான் அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள முடியும்.

திரு. வி. பழனிவேலு : தலைவரவர்களே, விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு எப்படி வீடுகள் வழங்கப்படவிருக்கின்றனவோ, அதே போல் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட அந்தத் தியாகிகளுக்கும் வீடுகள் வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : எல்லோருக்கும் வீடு கட்டித்தர அரசு தயாராக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இனமாக வீடு கட்டித் தருவதில்லை. துட்டு கொடுத்தால் தான் வீடு என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தமிழகத்திலே இப்படி சக்தியற்ற, திறனற்ற அரசியல் தியாகிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சென்சஸ் கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி ஏதாவது

1975 ஏப்ரல் 16]

கணக்கு இருந்தால்தான் அப்படி ஒரு திட்டம் போடமுடியும். அப்படி எடுக்கவில்லை என்றால் அதை எடுத்து, அவர்களுக்கு “ஃபேஸ்டு புரகிராம்” அடிப்படையில் வீட்டு வசதி கிடைக்க அரசு வழி வகை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதிலேயும் முழுக்க, முழுக்க அவர்களையே பணம் போட்டுக் கொள்ளச் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் தான் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பென்ஷன் கொடுக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஓரளவிற்காவது மானியம் வழங்கி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கவும், அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்து “ஃபேஸ்டு புரகிராம்” அடிப்படையிலே வீடுகளை அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்க அரசுமுன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : வீட்டு வசதி வாரியத் திற்கு கணக்கு எடுக்கின்ற வேலை அநேகமாக இல்லை. யார் விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் வேலையைத்தான் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இதை அரசே தன் விச்சையாகச் செய்யும் வேலையாக உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தியாகிகளுக்குத்தான் பென்ஷன் தருகிறோம். மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள 10 சதவிகித பணத்தை முன்னால் செலுத்தினால் 13,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டினைக் கட்டித் தருகிறோம். இந்தத் திட்டம் வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் அளிக்கப்பட்டு, அது நாடெங்கும் நடைபெற்று வருகிறது. அதிலே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே பங்கேற்ற தியாகிகளானாலும் அல்லது காங்கிரஸ் தியாகிகளானாலும் வீடு கட்டிக் கொள்ள முன் வருவார்களேயானால் அவர்களுக்கு அப்படி கட்டித்தர அரசு தயாராக இருக்கிறது.

சிவகங்கையிலுள்ள மீன் வளத்துறை அலுவலகம்

*696 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

சிவகங்கையிலுள்ள மீன் வளத்துறை உதவி டைரக்டர் அலுவலகத்தை இராமநாதபுரத்திற்கு மாற்றிடும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : ஆம்.

மீன் பதப்படுத்தும் நிலையங்கள்

*697 வினா.—திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

[1975 ஏப்ரல் 16]

(அ) விவசாய தொழில் கழகத்தின் சார்பில் சென்னை, தூத்துக்குடி, மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் மீன் பதப்படுத்தும் நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. த. சோனையா : தூத்துக்குடி, மண்டபம் போன்ற இடங்களிலே அதிகமான மீனைப் பிடித்து வருகிறார்கள். அப்படி மீன் பிடித்து வரும் இடங்களிலே மீனைப் பதப்படுத்துவதற்குப் போதுமான வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற நிலையங்கள் போதுமானதாக இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி மீனைப் பதப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய இன்னொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு தயாராக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : உறுப்பினர் கூறிய யோசனையை ஏற்கெனவே இந்தத் துறை ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றி சரியான ஆய்வு செய்து, பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பர்கூரில் கால்நடைப் பண்ணை.

*698 வினா.—திரு. ஈ. எம். நடராசன் : மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பவானி வட்டம், பர்கூர் மலைப்பகுதியில் புகழ் பெற்ற பர்கூர் காளை மாட்டினங்களைப் பேணிக்காப்பதற்கென தனியாக அரசு பண்ணை அமைத்து கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இல்லை.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியில் வனவிலங்குகள்

*699 வினா.—திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1975 ஏப்ரல் 16]

வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் திட்டங்களின் கீழ் திருநெல்வேலி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்காடுகளில் பாதுகாக்கப்படும் வன விலங்குகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : திருநெல்வேலி மாவட்ட மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சேர்ந்த காடுகளில் புலி, சிறுத்தைப்புலி, யானைகள், கடமான், புள்ளிமான், நீலகிரி தார் எனப்படும் காட்டெருமை, குரங்குகள் முதலான வன விலங்குகள் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பகுதி “வேட்டையாடு வதற்குரியதல்ல” எனத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளபடியால், இவ்விலங்குகள் அனைத்தும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி வன விலங்குகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அது எந்த அளவிற்கு அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாமா? வனவிலங்குகளை வேட்டையாடிய குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : அந்தப் பகுதி வேட்டை ஆடுவதற்கான இடமில்லை என்று தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : வனவிலங்குகள் மறைமுகமாக வேட்டை ஆடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அது பற்றிய தகவல் இல்லை.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள இந்தக் காடுகளில் புலிகள் அடித்து மாடுகள் இறந்து போகின்றன என்றும், பாலிடால் வைத்து கொல்லப்படுகின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதில் எது உண்மை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, புலி அடித்து மாடுகள் இறந்ததும் உண்மை, பாலிடால் வைத்து இறந்ததும் உண்மை.

திரு. ஓர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் வன விலங்கு சரணாலயம் அமைப்பதற்கான குறிப்பு ஏதேனும் இருக்கிறதா? அப்படியானால் குற்றாலம் பகுதியில் நிறுவுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, இப்போதே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முண்டந்துறை பகுதி சரணாலயமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 ஏப்ரல் 16]

Thiru. K. M. SUBRAMANIAM: Sir, was there an epidemic disease the forest area and wild animals died of it.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதைப் பற்றிய விபரம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இப்போது இந்தியாவில் சிங்கம், புலி போன்ற மிருகங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இப்போது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் எவ்வளவு புலிகள் இருக்கின்றன? இவைகளின் எண்ணிக்கை வருஷா வருஷம் கணக்கு எடுக்கப்பட்டு வருகிறதா? இவைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறதா என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்கிறதா என்பது பற்றிய விபரத்தைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதற்கான கணக்கு எடுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை கிடையாது. நானே சில சமயத்தில் பார்த்திருக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, வன விலங்குகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது தேவையான ஒன்று என்று இந்த அரசு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு யார் பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாநில, மாவட்ட அளவில் தனி அதிகாரி இருந்து பராமரிப்பு செய்து வருகிறார்கள்.

தேக்கு உற்பத்தி

***700 வினா.—திரு. வை. பாலசுந்தரம் :** மாண்புமிகு வணிகவரித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தேக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சிறப்புத் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலிருந்து தேக்கு மரங்களை வளர்க்கும் சிறப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1975 ஜனவரி மாதம் முடிய இதுவரை தேக்கு மரம் 9330.70 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ.15 லட்சம் செலவில் சுமார் 2500 ஹெக்டேரில் தேக்கு மரங்கள் பயிரிடத் திட்டம் உள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்த தேக்கு மரங்களில் வைரம் பாய்ந்த மரங்கள்தான் சிறந்தவை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளில் வைரம் பாய்வதற்கு முன்னாலேயே தேக்கு மரங்களை வெட்டி விற்றுவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, 100 ஆண்டு, 200 ஆண்டு என்று கணக்கு வைத்து வெட்டும் முறை கொண்டு வரப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : எல்லா மரங்களிலும் வைரம் பாய்வதில்லை. ஒரு வயது அடிப்படையில்தான் தேக்கு மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இத்தனை ஆண்டு கழித்து வெட்டுவது என்று அந்த வயதின் அடிப்படையில்தான் தேக்கு மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆற்றங் கரைகளிலும், குளத்தங்கரைகளிலும் தண்ணீர் எப்போதும் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி பகுதிகளில் தேக்கு மரம் பயிர் செய்து உற்பத்தி செய்யலாம். ஆகவே இதில் அரசு விசேஷ கவனம் செலுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆற்றங்கரைகளில் தேக்கு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய பகுதிகளில் வளர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் எந்த மாவட்டத்தில் தேக்கு மரம் உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்தெந்த மாவட்டத்தில் எவ்வளவு பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். 1975 ஜனவரி மாதம் முடிய 9,330.70 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ. 15 லட்சம் செலவில் 2,500 ஹெக்டேரில் பயிரிடப்படும். வரப்போகிற காலத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 140 ஹெக்டேர், சேலம் மாவட்டத்தில் 180 ஹெக்டேர் என்று இப்படி பயிரிடத் திட்டமுள்ளது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு தேக்குமரம் தேவைப்படுகிறது? அப்படித் தேவையாகும் மரங்கள் பூராவும் நமது மாநிலத்தில் கிடைக்கிறதா? கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் இன்னொருவரிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மொத்தமாக ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதற்கு கணக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் எவ்வளவு தேவை என்பதுதான் கணக்கில் எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, நமது வன இலாகா மரம் நடுகிறதோடு விட்டுவிட்டு நட்ட மரங்களுக்கு சரியான பராமரிப்பு இல்லாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படி செய்வதால் மரங்கள் வளராமல் பாழாகிவிடுகின்றன. ஆகவே இதை மாற்றி நல்ல பராமரிப்புடன் மரங்களை வளர்க்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை).

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்ன பட்டியலில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் இல்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையிலும், பாலாற்றுப் பகுதியிலும் தேக்கு மரங்கள் வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அங்கே வளர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே 410 ஹெக்டேர் நிலத்தில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் புதிதாக வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் அதுபற்றி கவனிக்கப்படும்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்கிற போது எங்கள் மாவட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தை ஊக்குவிக்க முயற்சி உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் எத்தனை ஹெக்டேர் என்பது குறிப்பில் இல்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, தேக்கு மரங்களில் வித்தியாசம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இண்டியன் டீக் என்றும், பர்மா டீக் என்றும் சொல்கிறார்கள். இண்டியன் டீக்குக்கு அவ்வளவு மதிப்பு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பர்மா டீக்குக்குத்தான் அதிக மதிப்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பர்மா டீக்கை வளர்ப்பதற்கு அது ஒரு சிறப்பு திட்டமாக அமுல்படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பர்மாவிலிருந்து வருவதால் அது பர்மா தேக்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, நான் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சரவர்களிடமிருந்து பதில் இல்லை. மவுனம் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி என்பதைப்போல் சரியான பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தால் மரங்கள் பாழாகிவிடுகின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : கேள்வியில் சாரம் இல்லை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி(*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 10.00)

(2) அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 41(3)-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவை 41-வது விதி, பிரிவு (3)-படி ஒரே கூட்டத்தில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட காரியங்களைக் கொண்டு வரக்கூடாது என்ற விதியை இன்று தளர்த்தவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்றால், இந்த அவையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி இருந்தால், அதைத் தெரிவிக்க பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் அதைக்கொண்டு வாருங்கள்.

(3) நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) முன்னாள் பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோரின் நடவடிக்கைகள் குறித்து, விமர்சனம் செய்ய லாமா என்பது குறித்து

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஆன் எ வேலிட் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இன்று நான் எழுப்ப விரும்பும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஈட்டமன்ற விதிமுறைப்படி, நம்முடைய சம்பிரதாயங்களின்படி, சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவரைப் பற்றி அவர் பேரில் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் வந்தாலொழிய அவரைப் பற்றியோ அல்லது அவருடைய நடவடிக்கையைப் பற்றியோ விமர்சனம் செய்யக் கூடாது என்ற முறையைப் பின்பற்றி வருகிறோம் இந்த முறை இப்போது பதவியில் இருக்கும் பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவருக்கு மட்டுமா, அல்லது முன்னாலே பதவியில் இருந்தவர்களுக்கும் பொருந்துமா?

இதற்கு முன்னாலே பதவியில் இருந்த தலைவர், துணைத் தலைவர், அவர்களுடைய பொறுப்புகள் பற்றியோ, நடவடிக்கைகள் பற்றியோ, அல்லது அவருடைய அலுவலக நிகழ்ச்சிகள் பற்றியோ, இங்கே இந்தப் பேரவையில் ஒரு குற்றச்சாட்டாகவோ அல்லது வேறு வகையிலோ இந்தப் பேரவையில் விவாதிக்கலாமா, அல்லது விவாதத்திற்கு ஆதாரமாக எடுத்து வைக்கலாமா என்ற ஒழுங்குப் பிரச்சனையை இங்கே எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர் பற்றி—இப்போது பதவியில் இருப்பவர்களை—பாராட்டுவதோ அல்லது அவர்களை விவாதத்திற்குத் துணையாக மேற்கோள் காட்டுவதோ கூடாது என்று விதி. இதற்கு முன்பு அவையில் தலைமை வகித்தவர்களைப் பற்றி கூறலாமா என்றால், அவர்கள் செய்த நற்காரியங்களை முன் உதாரணம் காட்டுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அவர்களைப் பற்றி குற்றம் சொல்வது என்ற நிலைமை வருமானால், இந்த மன்றத்தில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி—யாரைப்பற்றியும்—இங்கே பேசக் கூடாது, குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது என்று பொதுவான விதி இருக்கிறது. அந்த விதியின்கீழ் அவர்களைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் தயவுசெய்து எனக்கு தெளிவான பதிலைத் தர வேண்டும். நீங்கள் சொன்ன விளக்கம் எனக்கு தெளிவை

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

ஏற்படுத்தவில்லை. நான் மன்றத்தில் இல்லாத உறுப்பினர் களைப் பற்றி மட்டும் கேட்கவில்லை. இப்போது பேரவைத் தலைவராக இருப்பவர்களைப் பற்றி பேசுவது கூடாது. அப்படிப் பட்ட பிரிவிலேஜ் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் வருகிறபோதுதான் அவரைப் பற்றிப் பேசமுடியும். 42-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட தீர் மானங்கள் வரவில்லையென்றால் கூட, நீங்கள் அறையில் வந்து கேளுங்கள், அவையில் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த வகையில் பேரவைத் தலைவருக்கு மரியாதை செலுத்தி வருகிறோம். இங்கே தலைமை வகித்தவர்களைப் பாராட்டிச் சொல்வது வேறு. நான் கேட்க விரும்புவது, அவர்கள் பதவி வகித்த காலத்தில் செய்ததை, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை விமர்சனம் செய்வது நல்லதா? நாம் அவர்களைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் கூட, அவர்களைப் பற்றி ரெப்ரன்ஸ் கூடாது என்ற சம்பிரதாயத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வேண்டாம். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்டுவிட்டு, அது பற்றி யெல்லாம் பேச வழியில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: நான் இப்போது பேரவையில் உறுப் பினராக இருக்கிறேன். பேரவையின் தலைவர் பொறுப்பை, துணைத்தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருந்து இருக் கிறேன். இதனால் என்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கை எவ் வளவோ பாதிக்கப்படுகிறது. பேரவையின் கௌரவம் பாதிக்கப் படுகிறது. நானையதினம், இன்றையதினம் பேரவைத் தலைவராக இருந்தவரைப் பற்றி, அவருடைய அலுவலகத்தைப் பற்றி, அவர்கள் பணியாற்றியதைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வது பொருத்தமா? அது நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறு வதும் பொருத்தமாக இருக்குமா?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் எழுப்பி இருப்பது உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான பிரச்சனை என்று கருதுகிறேன். காரணம், இப்போது பதவியில் இருக்கிற பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவரைப் பற்றி 'டெரா கேடரியாக' தவறான முறையில் எந்தவிதமான குற்றமும் சொல்லக் கூடாது. இது சாதாரணமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே தலைவர், துணைத் தலைவராக இருந்தவர்களைப் பற்றி, அவர்கள் பதவியை விட்டு விலகியதற்குப் பிறகு, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, அவர்களுடைய கான்டக்டைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வது முறையா?

அவர் பதவியில் இருந்த நேரத்தில்—தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவராக இருந்த நேரத்தில்—

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

அவர்கள் செய்த காரியங்கள், அவர்களுக்குக் கொடுத்த உரிமைகளின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டவை. திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனை குறித்து—தாங்கள் இன்றே தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று கூட சொல்லமாட்டேன்—ஏனென்றால், இது வருங்காலத்திற்கு 'கைடன்ஸ்ஸாக' இருக்கும்—ஆகவே, இது குறித்து தாங்கள் நல்ல முறையில் ஆலோசித்துத் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பதவியை விட்டு விலகிப் போனபின், எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று வந்தாலும் கூட, அதிலே சிக்கல் இருக்கிறது. ஆகவே, இது குறித்து நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஏற்கனவே இருக்கிற நம்முடைய விதிமுறைப்படி—எனக்கு ஒரு வேளை தெரியாமல் இருக்கலாம். நீங்கள் விளக்கம் அளித்தால் நன்றாக இருக்கும்—இன்று பேரவைத்தலைவராக இருக்கிற, துணைத் தலைவராக இருக்கிற யாரையும் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் பேரவைக்கு இருக்கிறதா? அவர்களுடைய நிர்வாகச் செலவுகள், பயணப் படி போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் பேரவை முன்னவருக்கு இருக்கிறதா, நிதி அமைச்சருக்கு இருக்கிறதா, முதலமைச்சருக்கு இருக்கிறதா, அல்லது அவைகள் எந்த முறையில் வகுக்கப்படுகின்றன. அல்லது அவ்வப்போது முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து தரப்படுகிறதா? அல்லது வேறு வகை வகையில் தருகிறார்களா? அது அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டு இருந்தால், அதைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு அல்லது கட்டாயப் படுத்தி வருலிப்பதற்கு முதலமைச்சருக்கு உரிமை இருக்கிறதா? அல்லது பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா? அல்லது வருகிற முதலமைச்சருக்கு உரிமை இருக்கிறதா? இந்த முறைகள் நமக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும். என்னை மிகப் பெரிய சிக்கலில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். நானாய் தினம் ஏதாவது எனக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பி வசூல் என்று வந்தால், நான் நிச்சயமாக நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். அப்போது தங்களுடைய தீர்ப்பு உதவிகரமாக இருக்கும், பேரவையின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும், இந்த நாட்டின் மரியாதையையும் காப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, தாங்கள் இது விஷயத்தில் மிகத் தெளிவாக ஒரு தீர்ப்பைத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. சீனிவாசன் எழுப்பியிருக்கும் பிரச்சனையில் அடிப்படையான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய அனு

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பவத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்றால், முதலில் தலைவர் இருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு உதவித் தலைவர் இருந்து இருக்கிறார். நம்முடைய விதிமுறைகளில் கூட சட்டமன்றத்தின் தலைவர் அல்லது உதவித் தலைவர் என்னென்ன பணியாற்ற வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே இல்லாத சில விஷயங்களில் கூட அவருக்கு இந்தச் சபையை நல்ல வகையில் நடத்துவதற்கு உரிமைகளைக் கொடுத்து இருக்கிறோம்.

என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், இந்த 'லெஜிஸ்லேசர் டிமாண்டிஸ்' பேசுகிற போது ஒரு விஷயத்தை நான் சொன்னேன். பொதுவாக சபாநாயகர் அவர்கள் அல்லது துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த அவை உறுப்பினர்களின் நடவடிக்கைகளை கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தக் கடமை இருக்கிறது. அதற்கு செலவு செய்யும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இங்கே செயல்கள் அமல் நடத்தப்பட்டு இருக்குமானால், கண்டிப்பான முறையில் உங்களுடைய டைரக்ஷனில் எல்லா விஷயங்களும் நடந்து இருக்கும்.

ஆனால் இன்று நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால், 'எக்சிகியூடிவ்' தான் 'லெஜிஸ்லேசரை' அதிகமாக கண்டி ரோல் செய்யும் நிலை இருக்கிறது.

It is more or less a fight between the executive and the legislature.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை எழுந்து இருக்கிறபோது, அன்று ஸ்பீக்கர், டெபுடி ஸ்பீக்கர் என்று இருந்தவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்புகள் அல்லது அவர்களுடைய பணியாற்றிய முறைகள் இவற்றை எல்லாம் பொதுவாக விமர்சனம் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது. தனிப்பட்ட முறையில் வேறு விஷயங்கள் சொல்வதைப் பற்றி அல்ல. ஆகவே, இது சம்பந்தமாகவும் தாங்கள் நன்றாக யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, 'லெஜிஸ்லேச்சருக்கு' எந்தவிதமான அதிகாரம் இருக்கவேண்டும், எந்த அளவுக்கு அதை ஸ்பீக்கர் அவர்கள் கன்ட்ரோல் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி கூட ஒரு குழு அமைத்து, அதன் பேரில் அவர்கள் என்னென்ன சிபார்சுகள் கொடுக்கிறார்கள் என்று வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்கனவே சில நடைமுறைகள் வகுத்து இருக்கின்றார்கள். மற்ற சட்டமன்றங்களிலும் இது மாதிரி பிரச்சனை வந்த போது ஏதாவது குழு அமைத்து, செயல்பட்டு இருக்கிறார்களா என்றும் பரிசீலிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது எங்களுக்கு உதவி கரமாக இருக்கும், இனி வருங்காலத்திற்கும் அது ஒரு கைடன்ஸ்

[திரு. கே. டி. தங்கமணி]

[1975 ஏப்ரல் 16]

ஸாக இருக்கும் என்ற முறையில், தங்களுடைய முடிவு ஒரு ரிமார்க்ஸாக இல்லாமல், ஒரு டைரக்ஷன் ஆக கொடுப்பீர்களானால், அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள் 187-ல் கிளியராக இருக்கிறது. சட்டப்பேரவையின் நிர்வாகம் தனியாக இருக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், பேரவைத் தலைவரையோ அல்லது துணைத் தலைவரையோ அழைக்கவோ அல்லது வரவழைக்கவோ உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது, தலைமை நீதிபதிக்கும் கிடையாது. அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு சுதந்திரமான நிலையை அளித்து இருக்கிறார்கள். இந்தப் பேரவையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்தான் சுப்ரீம். அவரையாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்த மாநில நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமல்ல, டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் பேரவைத் தலைவருக்கும் அவரை அழைத்துக் கேட்க அதிகாரம் கிடையாது. உங்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் குறை சொல்ல பாராளுமன்றத்தின் தலைவருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதிக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது என்ற அளவுக்கு மிகச் சுதந்திரமாக இருக்கிற அளவுக்கு ஒரு சாவரின் பவர் என்ற அடிப்படையில் மிக அருமையாக அதிகாரம் இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, நான் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிற சிக்கல், இந்தச் சிக்கலில் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு சாதகமாக இருக்கிற விவகாரம்

Financial control of the Assembly rests with the Government.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேறு.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அதனால்தான் இது வந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதை ஒட்டி எழுந்தது. அது தனிப்பட்ட கருத்து.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அதனால்தான் இது வந்தது என்று சொல்கிறேன்.

I am not misusing my right. Financial control...

சட்டப் பேரவையினுடைய பண விவகாரங்கள், நடவடிக்கைகள்; அதனுடைய வரவு-செலவுகள் அரசாங்கத்தின் கையிலேயிருக்கிற காரணத்தால் அல்லது பேரவையினுடைய முன்னவர் அல்லது முதல்வர் அல்லது நிதியமைச்சருடைய கையிலேயிருக்கிற காரணத்தால் என்றீது இவ்வளவு பெரிய அவதூறு வீசப்பட்டது. அதைப்பற்றி தாங்கள் ஒரு நல்ல முடிவு சொல்ல வேண்டும்.

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் எதோ அவதூறு வீசியதாகச் சொன்னார். அது அவதூறு அல்ல, உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொன்னேன்.

நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைத் தாங்கள் ஆராய்ந்து, இந்த அவைக்கு முடிவுகளை வெளியிடுவது மிக சிலாக்கியமாக இருக்கும். அப்படி ஆராய்கிற நேரத்தில், ஒரு நேரத்தில், பேரவைத் தலைவர், அல்லது துணைத் தலைவர் இருந்து தீர்ப்புகளை வழங்கிவிட்டு, பிறகு கொள்கையின் காரணமாக வேறு கட்சிக்குச் செல்கிற காரணத்தால், முன்னால் அந்தப் பொறுப்பு நிறைவேற்றப் பட காரணம் நான் அல்ல, சில பேர் என்னைத் தூண்டி விட்டார்கள், ஆகவே, நான் செய்தேன் என்றெல்லாம் கூறுவதும் நியாயமா என்பதைத் தாங்கள் ஆராய்ந்து திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தெரிவித்த அருமையான ஆலோசனைக்கு தாங்கள் ஒரு நல்ல பதிலைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பத்திரிகையில் வந்ததைப் பாருங்கள். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் சொன்னதை நான் (குறுக்கீடு) அவர் எந்த அதிகாரத்தில் அதைச் சொன்னார்.

He almost irritated me

என் மேல் ரிமுவல் மோஷன் ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை வந்தது. இரண்டாவது முறை ஆளுங்கட்சியால் கொண்டு வரப்பட்டது. அது மெஜாரிட்டி கட்சியால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்பொழுது எழும்பியுள்ள விவகாரத்தை முதலமைச்சரோ மற்றவர்களோ பேசியிருக்கலாம். அன்றைக்கு அவர்கள் பேசவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது, இதற்கு முன்னாலே நான் பொறுப்பிலே இருந்ததைப் பற்றி, அப்பொழுது நான் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, இவ்வாறு சொல்வது, சட்டப்படி சரியா? நியாயப்படி சரியா? மனிதாபிமானப்படி சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது ஒன்றை எழுப்பி இருக்கிறீர்கள். அதைத் தீர ஆராய்ந்து, பிறகு தீர்ப்பளிக்கிறேன்.

(ஆ) பேரவைத் தலைவர் அனுமதியில்லாமல் உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவதை பத்திரிகையில் வெளியிடலாமா என்பது குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி : இது வேறு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். பொதுவாக, இந்த மன்றத்தில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் குறிப்புக்களிலே ஏறுகின்றன. அவைகளைத் தான்

பேரவைத் தலைவர் அனுமதியில்லாமல் உறுப்பினர்கள்
உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவதை பத்திரிகையில்
வெளியிடலாமா என்பது குறித்து

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1975 ஏப்ரல் 16]

பத்திரிகைகளிலே வெளியிட வேண்டுமென்று நீங்கள் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசியவை சில பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன. அப்படி, சட்ட மன்றத்திலே அவைத் தலைவருடைய அனுமதி பெறாமல் ஒரு உறுப்பினர் ஓரிடத்திலேயிருந்து பேசுவதெல்லாம் பத்திரிகையிலே வர ஆரம்பித்தால், அதற்குப் பின்னாலே இந்த மன்றத்தைப் பற்றி, உறுப்பினர்களைப் பற்றி அத்தனை பேர்களையும் பற்றித் தவறான தகவல் வரக்கூடும். (திரு. பெ. சீனிவாசன் குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர் முடியட்டும். பிறகு விளக்கம் சொல்லுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்படி பத்திரிகையிலே வருவதாலே இந்த மன்றத்தைப் பற்றியும் தவறாக, மிகக் கேவலமாக மக்கள் நினைக்கக் கூடிய நிலைமை உருவாகும். அப்படி நிலைமைகள் உருவாவது முறைதானா? பத்திரிகையிலே அப்படிப்பட்ட செய்திகள் வருவது நியாயம்தானா? இதற்குத் தலைவரவர்கள் என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஒரு பத்திரிகையிலே வந்தததை நான் கூடப் பார்த்தேன். நான் எழுந்துதான் சொன்னேன், உட்கார்ந்துக் கொண்டு சொல்லவில்லை.....

திரு. நா. வீராசாமி : அது சபைக் குறிப்பிலே ஏறவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சபைக்குறிப்பிலே ஏறவில்லை யென்பது எப்படி எங்களுக்குத் தெரியும்? இங்கு என்ன, ஸ்கிரீனிலே வருகிறதா, இலையெல்லாம் ஏறியுள்ளது, இலையெல்லாம் ஏறவில்லையென்று. (மணியடிக்கப்பட்டது.) என்னைப் பற்றி இப்படி சில வேளை வீராசாமி எழுப்புகிறார். முந்தையநாள் தமிழ்நாட்டிலே மாதவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறதென்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது, பொதுவாக, நம்முடைய மன்றத்திலே சில காலமாக உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து, சில சொற்களைச் சொல்கிறார்கள். அது மன்றத்திலே சொல்லக் கூடாத சொற்கள். அப்படிப்பட்ட சொற்களுக்கெல்லாம் சில பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நான் கூடப் பார்க்கிறேன். பாரிஸ் ரிமார்க்ஸ்ஸுக்கு ஒரு 'காலம்' செய்தி கொடுக்கப்படுகிற நிகழ்ச்சி கூட வருகிறது. நான் பத்திரிகைகளைப் பணிவோடு கேட்டுக்

1975 ஏப்ரல் 16]

[பேரவைத் தலைவர்]

கொள்கிறேன், மன்றத்தினுடைய மரபுகளை, பெருமைகளைக் காப்பாற்றுகிற அளவுக்குச் செய்திகளை வெளியிடுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று இரண்டு பில் கள்தான் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு, நேற்றைய இரண்டு பில்களே இருக்கின்றன. இந்த பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டரை எல்லாம் இழுத்துக் கொண்டு போய், 11 மணிக்கு 12 மணிக்குப் 'பில்'லை எடுத்து, உறுப்பினர்கள் பேசமுடியாமல், பில்லை அவசரஅவசரமாக பாஸ் பண்ண வேண்டிய நிலைமை வருகிறது. நான் காலையிலே, கேள்வி நேரத்தை விட்டுவிட்டு, பில்லை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூட நினைத்தேன். அப் படியிருக்கும்போது தேவையில்லாமல், பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பி நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டருக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்று சொன்னால், தாங்கள் அனுமதிக்கா மலிருக்கலாம். மற்ற எல்லோருக்கும் பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்ப அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள். நாங்கள் பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பக் கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பொன்னப்ப நாடார் எழுப்பியது பற்றி, பாய்ண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் மறுக்கப்படவில்லை. எவ்வளவு கேட்டாலும் நான் வாய்ப்பு கொடுக்கிறேன். இது எங்கெங்கோ போகிறதே என்றுதான் மறுக்கிறேன்.

(இ) பஞ்சாப் மாநில முதல்வர், தமிழக முதல்வர் வட எல்லையை வந்து பார்க்க அழைப்பு விடுத்திருப்பது குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்பு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள்—(குறுக்கீடு) இது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். கொஞ்சம் சொல்வதைக் கேளுங்கள்—இரண்டு பிரச்சனைகளுக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஒன்று குஜராத்—அதை விட்டுவிடுவோம். இன்னொன்று, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அவசரச் சட்டத்தை உடனே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு முக்கியமான கோரிக்கையைக்கூட வைத்து உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஒரு விதத்திலே சமரசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பிரதம அமைச்சரவர்களும், எதிர்க்கட்சிகளும் கலந்து ஆலோசித்து அதற்கு ஒரு முடிவு செய்யலாம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

இதற்கிடையிலே, பஞ்சாப் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர், நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர் வட எல்லையை வந்துப் பார்க்கவேண்டும், இந்த அவசரச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதனை அதற்குப் பிறகு முடிவு செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் அந்த மாநில முதலமைச்சருக்கும் நெருங்கிய உறவு இருக்கலாம். அதனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவசரச் சட்டம் தேவையா, இல்லையா என்கிற பெரிய பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழி வகுக்கும். ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இந்த முதலமைச்சரைப் பற்றி அந்த முதலமைச்சர் சொன்ன சொற்கள் கூடச் சரியாக இல்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அதற்கும் சரியான பதிலைத் தந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் எப்போதுமே இங்கு சரியான பதிலைத்தான் தந்து வருகிறேன். நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பஞ்சாப் மாநில முதலமைச்சர்தான் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர் என்று சொன்னார். எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களுமே எனக்கு நெருங்கிய நண்பர்கள்தான். இவர் மாத்திரம் நண்பர் என்று கருத்தேவையில்லை. பஞ்சாப் மாநில முதலமைச்சரவர்கள் என்னை அழைத்திருப்பதாக வந்த செய்தியைப் பத்திரிகையில்தான் பார்த்தேன். அவரிடமிருந்து அப்படி எனக்குக் கடிதம் வருமானால் நான் அங்கு சென்று, பார்த்து, “அவசர நிலைமை” நீடிக்கலாமா, வேண்டாமா என்ற கருத்தைச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு என்னைப் பெருமைப் படுத்தி, அவர்கள் அழைப்பு விடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எல்லையோரப் பகுதிகள் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பதற்காக அவசரகாலச் சட்டம் நீடிக்கப்பட வேண்டுமென்பது உண்மையாக இருக்குமானால், அவசர நிலைமை எந்தெந்த பகுதிகளுக்குத் தேவையோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கு மாத்திரம் அவசரகாலச் சட்டத்தை வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வது பற்றி சிந்திக்கலாம். அதற்காக, இந்தியா முழுமைக்கும் அவசரகாலச் சட்டம் தேவையில்லையென்பதுதான் நம்முடைய கருத்தாகும்.

[1975 ஏப்ரல் 16]

4. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) பட்டுக்கோட்டை தாலூக்காவில் சில கிராம விவசாயிகளுக்கு வங்கிகள் மூலம் ஆழக்குழாய்க் கிணறுகள் போட கடன் கிடைக்காததால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கட நிலை குறித்து.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவை விதி 41-ன் கீழ், “பட்டுக்கோட்டை தாலூகா, மதுக்கூர் வட்டாரம், பட்டுக் கோட்டை வட்டாரம் இவைகளைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் நில நீர் அதிகம் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஆழக்குழாய்க் கிணறுகள் போட நிலவளவங்கியின் மூலமாகவோ, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியின் மூலமோ கடன் கிடைக்காததனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடமான நிலை பற்றிய” அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பட்டுக் கோட்டை வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் 66 கிராமங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 58,989 ஏக்கர் பயிரிடும் நிலங்கள் உள்ளன. மதுக்கூர் வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் 47 கிராமங்கள் உள்ளன. இதில் 39,632 ஏக்கர்கள் பயிரிடும் நிலங்கள் உள்ளன. இப்பகுதி ஐக்கியநாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தில் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத் திட்டத்தில் சேகரித்த புள்ளிவிவரப்படி இப்பகுதியில் உள்ள ஊற்றுநீர் வளம் நன்கு தெரியவருகிறது. நீருற்றிலிருந்து குறைந்த அளவு நீரே வெளிவருவதனால், இப்பகுதியில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதைக் காட்டிலும் கிணறுகள் தோண்டி அவற்றில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பது பெரிதும் ஏற்றதாயிருக்கும். ஆகவே, ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட அறிக்கையில், குழாய்க் கிணறுகளுக்குப் பதிலாக கிணறுகள் தோண்டி அவற்றில் துளைக் கிணறுகளை மட்டுமே அமைக்கலாம் எனப் பரிவுரை செய்யப்பட்டது. இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில், அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சி நிறுவன ஒப்பந்தத்தில் பட்டுக் கோட்டை வட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அத்திட்டத் தின்கீழ் நடுத்தரக் குழாய்க் கிணறு திட்டத்தை இப்பகுதியில் செயல்படுத்துவதற்குப் பரிவுரை செய்யப்படவில்லை.

தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு விசைத் துளை இயந்திரங்களும் கையால் இயக்கப்படும் துளையிடும் இயந்திரங்களும் பயன்படுத்தப்படலாம். விசைத் துளையிடும் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் முதலில் துளை போடவேண்டும். துளையைப் போட்டவுடன் கிணறு வெட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் திறந்த கிணறு ஒன்றின் உள்ளே துளை போட கையால் இயக்கப்படும் துளைக் கருவி மட்டுமே பயன்படுத்தப்படலாம். ஏனெனில் சுழல் துளையிடும் கருவிகளை திறந்த கிணறுகளுக்குள் இறக்கமுடியாது.

பட்டுக்கோட்டை தாலூக்காவில் சில கிராம விவசாயிகளுக்கு வங்கிகள் மூலம் ஆழக் குழாய் கிணறுகள் போட கடன் கிடைக்காததால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கட நிலை குறித்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் குழாய்க் கிணறுகள் 75-ஐ அமைப்பதற்கு பட்டுக்கோட்டை வளர்ச்சி வட்டார அளவிலான நிலவள வங்கிக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இத்தகைய முதலீட்டிற்குக் கடன் விண்ணப்பங்களைப் பெறுவதில் வங்கி ஈடுபட்டுள்ளது. கீழ்க்காணும் கிராமங்களில், அதாவது சாந்தாங்காடு, பாலமுதி, ஏனாதி, சூரப்பள்ளம், கொண்டி குளம் ஆகியவற்றில் மட்டுமே அத்தகைய கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுகோள் உள்ளது. 1974-75-ல், பட்டுக்கோட்டை வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் ரூ. 93,000 செலவில் 50 திறந்த கிணறுகள் வெட்டவும், ரூ. 72,000 செலவில் விசையேற்றங்களுடன் கூடிய 12 கிணறுகள் வெட்டவும், ரூ. 2,30,000 செலவில் 50 டீசல் கருவிகள் வாங்கவும் கடன் வழங்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்க, ரூ. 41,000 செலவில் 14 கிணறுகள் வெட்டவும், ரூ. 36,000 செலவில் விசையேற்றங்களுடன் கூடிய 9 கிணறுகளை வெட்டவும், ரூ. 77,000 செலவில் 19 டீசல் கருவிகளை வாங்கவும் கடன் வழங்கப்பட்டது. எஞ்சிய பணித்திட்டம் 31-3-1975-க்குள் முடிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மதுக்கூர் வளர்ச்சி வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரை, 3,523 தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் 178 மட்டுமே இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1974-75-ல் ரூ. 35,000 செலவில் 10 திறந்த கிணறுகளை வெட்டவும், ரூ. 1,00,000 செலவிலான விசையேற்றங்களுடன் கூடிய 14 கிணறுகளை வெட்டவும், ரூ. 1,25,000 செலவில் 25 டீசல் கருவிகளை வாங்கவும் கடன் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்க, அந்த வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் ரூ. 8,000 செலவில் மூன்று கிணறுகளை வெட்டவும், ரூ. 68,000 செலவில் விசையேற்றங்களுடன் கூடிய 9 கிணறுகளை வெட்டவும், ரூ. 70,000 செலவில் 15 டீசல் கருவிகளை வாங்கவும் கடன் வழங்கப்பட்டது.

திட்டத்தின் எஞ்சிய பகுதி 31-3-1975-க்கு முன்னர் எய்தப்படும் என்று நம்பப்படுகிறது. பொதுவாக மதுக்கூர் வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் திறந்த கிணறுகளை வெட்ட அதிக வேண்டுகோள்கள் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த மதுக்கூர், பட்டுக்கோட்டை வட்டாரப் பகுதிகளில் 30 அடிக்கு தண்ணீர் கிடைப்பது கிடையாது. 250 அடிக்குக் கீழே ஊற்று அதாவது விவசாயத் திற்குப் போதிய நீர் இருப்பதாக அனுபவபூர்வமாகத் தெரிகிறது. கிணறு வெட்டி 'போர்' போடுவதால் போதிய தண்ணீர் கிடைப்பது கிடையாது. இதனால் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஆகும் செலவு வேறு, அதற்குப் பிறகு போர் போடுவதற்கு

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆகும் செலவு வேறு. இப்படி இரண்டு விதமான செலவுக்கு விவசாயிகள் ஆளாகியும் கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே டக்-கம்-போர் வெல் ஸ்கீமை விட்டு ஆழமாக போர் போடுவதற்கு அனுமதி கொடுத்து கடன் வழங்கப்படுமானால் கோடைப் பயிர், குறுவைப்பயிருக்கு முன்னாலேயேகூட சாகுபடி செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கும். ஆகவே இப்போது இருக்கும் தடையை அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டு ஆழக் குழாய்களைப் போடுவதற்கு ஏன் உத்திரவிடக் கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிபுணர்கள் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் மாரிமுத்து அவர்கள் மீண்டும் சொல்வதால் கிரவுண்ட் வாட்டர் செல்லுக்கு ஆலோசனைக்கு அதை அனுப்பலாம்.

(ஆ) தமிழ் நாடு நீதிமன்றக் கட்டண வில்லை மற்றும் உரிமை இயல் வழக்கு மதிப்புச் சட்டத்தின் ஒன்றும் அட்டவணையை சென்னை உயர் நீதிமன்றம் நீக்கி தீர்ப்பளித்ததும் அதன் விளைவுகளும் குறித்து

THIRU C. ARANGANAYAKAM : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Food and Co-operation to a matter of urgent public importance, namely,—

“That the Madras High Court struck down Article 1 of Schedule I of the Tamil Nadu Court-Fees and Suits Valuation Act, thereby reducing the income by way of court-fees and rendering a specific area of operation under the said Act unruly by any law and regulation and causing the Government to refund a huge amount since the said order will take effect even before 1967 and consequent loss to the Government.”

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, Article 1 of Schedule I to the Tamil Nadu Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955 provides for the levy of 7½ per cent *ad-valorem* court fee on plaint, written statement, etc., presented to any court. The validity of this provision was attacked as being *ultra vires* of the Constitution in W.P. No. 1743 of 1954, etc. The High Court, Madras struck down the levy of *ad-valorem* court fees in the Original Jurisdiction of the High Court under Rule I of Order II of the Madras High Court Fees Rules, 1956 as statutorily provided for under Article 1 of Schedule I of the Tamil Nadu Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955 as invalid and unconstitutional.

On appeal, the Supreme Court set aside the judgment of the High Court but remanded the cases to the High Court with the direction that the High Court should give an opportunity to the Writ petitioners to file an affidavit or affidavits in reply to the affidavit dated 11th October 1966.

தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டண வில்லை மற்றும் உரிமை இயல் வழக்கு
மதிப்புச் சட்டத்தின் ஒன்றும் அட்டவணையை சென்னை உயர் நீதி
மன்றம் நீக்கி தீர்ப்பளித்ததும் அதன் விளைவுகளும் குறித்து.

[Thiru S. Madhavan]

[1975 ஏப்ரல் 16]

When the State appeal against the judgment of the High Court, dated 31st March 1967 was pending before the Supreme Court, the High Court framed for the levy of *ad-valorem* court fee, a new Rule 1-A of Order II of the High Court Fees Rules on the basis of the clarification given by the Supreme Court. This new rule was inserted and given effect to in September 1968.

In its judgment, dated 3rd March 1975 the High Court has now struck down article I of Schedule I to the Tamil Nadu Court fees and Suits Valuation Act, 1955 as invalid and has also ordered that the levy of *ad-valorem* court fee under the new rule of the High Court will continue. The High Court is of the opinion that the impost inherently bears within it more the concept of tax than fee and that the levy imposing as it does, on a particular section of litigants, a grossly disproportionate part of the burden, is unreasonable and arbitrary. While striking down Article 1 of Schedule I to the Court Fees Act, 1955 as invalid the High Court has allowed the writ petitions and applications with cost.

As the order of the High Court had created a vacuum in law in respect of levy of *ad-valorem* court fee in the lower Courts the Government moved the High Court and obtained the stay of orders of the High Court in respect of the levy of *ad-valorem* court fee in courts other than the High Court.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்த ஷெட்யூல் 1, ஆர்டிகிள் 1-ஐ ஸ்ட்ரக்டவுன் செய்து வந்த உயர்நீதி மன்ற தீர்ப்புக்கான அந்த வழக்கு 20 ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்தத் தீர்ப்புக்கூட மற்ற வழக்குகளின் தீர்ப்புகளைப் பொறுத்து எந்த நிலையை ஏற்படுத்தும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே உணர்ந்து அரசாங்கம் புதிய சட்டத்தை உருவாக்க விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப் படும்.

(இ) அம்பத்துர் சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் நிறுவன நிர்வாகிகளின் போக்கினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் அல்லல் குறித்து

THIRU A. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on behalf of the hon. Member, Thirumathi T. N. Anandanayaki, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importances namely, the hardships caused to the labourers of Southern Structural, of India at Ambathur by the unhelpful attitude of the management in solving their problems.

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : சென்னை பட்டாபிராமி லுள்ள சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சரல்ஸ் லிமிடெட் என்னும் தொழிற்சாலையில் சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். இத் தொழிற்சாலையில் இரயில் பெட்டிகள் (Railway wagons) மற்றும் கிரேன்கள் முதலியவை தயாரிக்கப்படுகின்றன. இத்தொழிற் சாலை நிதி நிலைமையின் காரணமாக 1969 முதல் 1971 வரை மூடப்பட்டது. பிறகு மேற்படி தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தை மட்டும் தமிழ்நாடு அரசு 8—1—1971 முதல் ஏற்று நடத்தி வருகிறது.

இத்தொழிற்சாலையில் சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சரல்ஸ் யுனைடெட் யூனியன் என்னும் தொழிற்சங்கம் இயங்கி வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் உள்ள ஒப்பந்தம் 31—12—74 தேதியுடன் முடிவடைந்ததால், தொழிற்சங்கம் ஊதிய உயர்வு, பஞ்சப்படி முதலிய கோரிக்கைகளை நிர்வாகத்தின் முன் வைத்தது. இருதரப்பாரும் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். ஆனால், இரு தரப்பினருக்கும் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்னை சந்தித்து இப்பிரச்சினையைப்பற்றி முறையீடு செய்தார். மீண்டும் தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் முன்பு சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று, தொழில் தகராறு சட்டம் 12 (3) பிரிவின் கீழ் இரு தரப்பினருக்கும் இடையில் 3-4-1975 அன்று ஒரு உடன்பாடு கையெழுத்திடப் பட்டுள்ளது.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) 1975 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல் துறை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல் துறை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இச்சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 ஏப்ரல் 16]

6. அறிவிப்புகள்.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்ய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது
விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இச்சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

(இ) 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள்
(தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட
மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/75)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, “1975 ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) ஆய்வுக் குடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என முன்மொழிகிறேன்.

* 5-3-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

துறைமுகக் கட்டணங்கள், தொகைகள், ஏனைய கட்டணங்கள் ஆகியவை 1908 ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 15/1908) கீழ் விதித்து வசூலிக்கப்படுகின்றன. துறைமுகம் ஒன்றின் வருவாய்—செலவினங்களைக் காட்டும் துறைமுக நிதிக் கணக்கு எனப்படும் தனிப்பட்ட கணக்கு ஒன்றை வைத்து வர வேண்டும் என மேற்படி சட்டத்தின் 36-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள சிறு துறைமுகங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தவரையில், அத்துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் கட்டணங்கள், தொகைகள், ஏனைய கட்டணங்கள் ஆகியவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 266-வது பிரிவின் செயல் நோக்கங்களுக்காக மாநில வருவாயாகும் என்றும் இத்துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் மாநிலத் தொகு நிதியைச் சார்ந்ததாகும் என்றும் இத்தகைய துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து செய்யப்படும் செலவு மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவையின் அனுமதிக்குட்பட்டதாகும் என்றும் கருதப்படுகிறது.

எனவே, மேற்சொன்ன செயற்குறிப்புக்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க 1908-ம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் சட்டத்தினைத் திருத்தவும், அதன் காரணமாக 1938-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிறு துறைமுகங்கள் நிதிச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு சட்டம் 19/1938) ரத்து செய்யவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேற்சொன்ன நோக்கத்தை எய்த இச்சட்ட முன்வடிவு விளைகிறது.

இப்பிரேரணையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மன்றத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரிலே அரசு தரப்பிலே கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்கள் போதியதாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். 1908 ஆம் ஆண்டு, மத்தியச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரும், திருத்தக் கூடிய சட்டமாகும். இதற்கு முன்னால் தமிழ்நாடு மைனர் போர்ட்ஸ் ஃபண்ட் என்ற சட்டம் இருந்ததை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ரத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மைனர் போர்ட்ஸ் ஃபண்ட் ஆக்டிலே சொல்லியிருப்பது, இந்த நிதியைப் பயன்படுத்துவதில் எப்படிப் பயன்படுத்தி ரெவின்யூவில் சேர்த்துக் கொள்ள, மாநில அரசின் நிதியில் சேர்த்துக் கொள்ள அந்தந்த ஆண்டிலே சட்டப் பேரவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் செய்ய வேண்டுமென்று மைனர் போர்ட்ஸ் ஆக்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1975 ஏப்ரல் 16]

ஆனால், இதுவரையிலே இந்த ஃபண்ட் எப்படி அதிலே சேர்க்கப் பட்டது, என்ன செய்யப்பட்டது என்ற விவரம் நமக்குத் தெரிய வில்லை.

இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதா, கன்சாலி டேட்டட் ஃபண்டிலே இந்தப் பணத்தைச் சேர்க்க விதி கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஸ்டேட் கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டில் இந்தத் தொகை சேர்க்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது என்று நாம் பொருள் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏன் இப்படி தவறு நேர்ந்தது, இப்பொழுது மாற்றுவதற்கான நிலை என்ன என்று தெளிவாக இல்லை.

ஆனால் இதுவரையில் இந்த நிதி மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்திருந்ததா, மாநில அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்திருந்து வந்ததா என்ற விவரம் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி மத்திய அரசாங்கத்தை இந்த நிதி சேர்ந்து வந்திருந்தால் இப்பொழுது மாநில அரசின் நிதியாக மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி, கன்சண்ட் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா?

அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தால் இந்த மைனர் போர்ட்ஸ் என்பது கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே இருக்கிறது. எனவே, இது அவர் களின் நிதியாக இருந்து வந்ததா என்ற விவரமும் வரையறுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. மாநில அரசின் நிதியாகக் கொண்டு வந்திருந்தால் இதுவரையிலேயும் நம்முடைய கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டில் இது எப்படிச் சேர்க்கப்பட்டது தீர்மானம் இல்லாமல் என்ற விவரங்களையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். இதில் மத்திய சட்டத்திற்கும், மாநில சட்டத்திற்கும் ஏதாவது முரண்பாடு இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற ஐயப்பாடு எழும் அளவில் இங்கே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே

Entry 31. Ports other than those declared by or under law made by Parliament or existing law to be major Ports.

என்றுதான் இந்த என்ட்ரி 31, நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. 1939-ல் இருக்கிற சட்டத்திற்குத் திருத்தமாகக் கொடுப்பதற்கான காரணங்களெல்லாம் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. என்ன காரணத்தை இதற்கு முக்கியமாகக் கூறுகிறார்கள் என்றால் அதிலே ஃபைனான்ஷியல் மெமோரண்டத்தில் ஒரு பகுதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

Clause 4 of the Bill provides for the merger of the Port Fund with the Consolidated Fund of the State. Hence all expenditure towards the administration and development of Minor Ports in the State will have to be met from the Consolidated Fund of the State.

என்று அதிலே குறிப்புத் தந்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, நமது மைனர் போர்ட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றைப் பராமரிப்பது இன்றைக்குச் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்ற கருத்து மக்கள் மனதிலே இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதிலேயும் குறிப்பாக இந்த மைனர் போர்ட்களையெல்லாம் அதிகமாகப் பராமரிக்க வேண்டுமானால் மாநில அரசுக்கு தனி நிதி தேவை என்ற கருத்தும் இருக்கிறது.

இது சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசினிடமிருந்து இந்த மசோதாவிற்கு முன் அனுமதி பெறப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரத்திற்குள் போக நான் விரும்பவில்லை. ஒருவேளை ஆர்டிகிள் 254 (2)-ன் கீழ் இந்தச் சட்டம் வேண்டுமானால்,

it can be reserved for the consideration of the President.

என்று ஆர்டிகிள் 254 (2)-லே ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே மத்தியச் சட்டத்திற்கும் மாநிலச் சட்டத்திற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்கு ஆய்ந்து ஒரு முடிவு கூற எல்லா வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால், கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டிலே சேர்ப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆர்டிகிள் 266-இன்படி இந்த மாற்றம் ஏற்படப் போகிறது என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்குக் கடலோரப் பகுதியிலே எங்களுக்குக் கொளச்சல் போர்ட் இருக்கிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாக அது பராமரிக்கப் படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அதிலே வருவாய் போதிய அளவிலே இருக்கிறது. அது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போர்ட்டாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற நல்ல போர்ட்டாகவும் இருக்கிறது. கொளச்சல் யுத்தம் என்ற யுத்தத்தில் டச்சுக்காரர்களை திருவிதாங்கூர் மன்னர் தோற்கடித்த துறைமுகமாக இருக்கிறது. அதிலே பீயர் கட்டினால் துறைமுகமாக ஆவதற்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன என்று ஒஷியோனோகிராஃபிக் சர்வேயினர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற ஷரத்து அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்காது என்ற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய துறைமுகங்கள்
(தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 5/75).

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 ஏப்ரல் 16]

இந்தமாதிரி சிறு போர்ட்டுகளை வீருத்தி செய்ய, கடலூரிலே எப்படி விருத்தி செய்கிறார்களோ அதுமாதிரி வேறு சின்னச்சின்ன துறைமுகங்கள் பலயிடங்களில் இருக்கின்றன; அவைகளையும் விருத்தி செய்ய போதிய ஏற்பாட்டை இந்தப் பணத்தின் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இதுவரையிலே அந்தப் பணம் போர்ட் ஃபண்ட் என்று தனியாக வைக்கப்பட்டு வந்தது. மாநில கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டிலே சேர்க்கப்படாமலே இருந்தது. இப்பொழுது சேர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுது வந்திருக்கிற மசோதாவின் நோக்கம். மத்திய அரசாங்கத்தின் கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே இருப்பதால் அனுமதி பெற்றாகி விட்டதா என்று கேட்டார்கள். குடியரசுத் தலைவரவர்கள் அனுமதி கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையையும் தெரிவிக்கவில்லை. கேரளா, பாண்டிச்சேரி ஆகிய மாநிலங்களையும் கலந்தோம். இதுபோல் தனியாகத் தேவையில்லை, கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டிலே சேர்த்துவிடலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டிலே சேர்க்காத காரணத்தால் இதற்கு மானியம் கோர வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருந்தது. இனிமேல் மானியம் கோர வேண்டிய அவசியம் வரும். அதனால் சிறுசிறு துறைமுகங்களைப் பற்றி மானியம் கோரும் நேரத்தில் மன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த மசோதா மத்திய அரசாங்கத்திற்கோ, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கோ முரணானது அல்ல, இது தேவையான ஒன்று, இதை நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “ 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. அறிவிப்புக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு.

பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/74) -ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/74).

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என நான் முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவை முன்மொழிகையில், கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் இந்த அரசு தொழுநோயால் அல்லலுறும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இப்பேரவை நன்கு அறியும் என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விழைகிறேன். 1971-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பிறந்தநாள் விழாவன்று திரட்டி

* 14-12-1974-ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1975 ஏப்ரல் 18]

நிதிகளிலிருந்து இத்தகைய 10 மறுவாழ்வு இல்லங்களை நிறுவுவதற்காக ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் செலவழித்துள்ளோம். இந்த பத்து மறுவாழ்வு இல்லங்களாவன :—

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பரணூர்;
தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உளுந்தூர்பேட்டை;
தருமபுரி மாவட்டத்தில் பர்கூர்;
புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை;
வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மல்லவாடி;
தஞ்சை மாவட்டத்தில் மனையேறிப்பட்டி;
மதுரை மாவட்டத்தில் புதுப்பட்டி;
கோவை மாவட்டத்தில் விண்ணப்பள்ளி;
சேலம் மாவட்டத்தில் தேவியாகுறிச்சி;
தருமபுரி மாவட்டத்தில் செல்லியம்பட்டி.
என்பன.

இன்று இவ்வில்லங்கள் அனைத்திலும் சேர்ந்து ஆடவரும் பெண்டிருமாக ஏறத்தாழ மொத்தம் 3,400 பேர் உள்ளனர். இந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களில் மருத்துவப் பணியாளர்கள், ஏனைய நிர்வாகப்பணியாளர்கள் ஆகியோர் போதிய எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். இந்த இல்லங்களில் உறைவோர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையும் அறுவை சிகிச்சையும் முழு அளவில் கொடுக்கப் படுவதோடு கூட, இவர்களுக்கு உணவு, உடை ஆகியவையும் கொடுத்து வருகிறோம்.

இந்த இல்லங்களுக்காக ஆண்டுதோறும் ஆகும் தொடர்ச் செலவு ரூ. 40 இலட்சத்துக்கு மேல் சற்றுக் கூடுதலாக உள்ளது. இந்த இல்லங்களில் உறைவோர் அனைவரும் பெரும்பாலும் தாங்களாகவே இவற்றில் வந்து சேர்ந்துள்ளனர்.

ஆனால் பிச்சை எடுப்பதையே பெரிதும் விரும்பும் அவர்களில் சிலர் இந்த இல்லங்களை விட்டு வெளியேறியுள்ளனர். இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க இதுவரையில் நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை.

ஆனால், தாங்களாகவே இந்த இல்லங்களில் வந்து சேராத மிகச் சிறுபான்மையினரின் மீது பிச்சை எடுத்தலைத் தடுக்கும் பழைய சட்டம் அளித்துள்ள அதிகாரங்களோடு இப்புதிய திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு நமக்கு அளிக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையும் நாம் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கும்.

இப்போது நான் முன்மொழிகின்ற திருத்தச் சட்ட முன்வடிவில் மிக முக்கிய விதித்துறை என்னவென்றால், தொழு நோயால் அல்லலுறும் பிச்சைக்காரர்களை காலவரம்பின்றி இந்த இல்லங்களில் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரங்களை மேற்கொள்ளும் விதித்துறைதான்.

[சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1975 ஏப்ரல் 16]

குற்றவியல் நீதிபதி ஒருவரால் தண்டனை அளிக்கப்பட்ட பின்னரே இவ்வாறு கால வரம்பின்றி அவர் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளப்படுவார்.

இவ்வாறு காலவரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளப் படுபவர்கள் மிகச் சிலராகவே இருப்பினும், அரசு அத்தகைய அதிகாரங்களை மேற்கொள்ளுவதனால் ஒரு பக்கம் சமுதாயத் திற்கும் மறுபக்கம் இத்தொழுநோயாளிகளுக்குமே தனது கூடமையை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு காலவரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளப்படும் ஒருவர் பூரண குணம் அடைந்தவுடனும், மற்றும் அத்தகைய பிச்சைக்காரருக்கு இடவசதி அளித்தல், உணவு அளித்தல், அவருக்கு மருத்துவ சிகிச்சை அளித்தல் ஆகியவற்றை பொது மக்களில் ஒருவரோ அல்லது அப்பிச்சைக்காரரின் ஓர் உறவினரோ தாமே ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுதியளித்தாலும், அப்பிச்சைக் காரர் நிச்சயமாக இந்த இல்லத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார் என்கிற அளவில் இத்திருத்தச்சட்டவரையில் இயற்றப்பட்டுள்ள விதித்துறைப்பற்றி இம்மாமன்றத்தின் நாட்டத்தைக் குறிப்பாக ஈர்க்க விழைகிறேன்.

எனவே, தாங்களாகவே இந்த இல்லங்களில் சேர முன்வராத தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களின் மீது சற்றுக் கண்டிப்பாகவே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள நாம் கருதி னாலும், அதே சமயத்தில் அவர்கள் மீது பரிவு காட்டவும் நாம் தயங்கவில்லை என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆகவே, தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் முழுமையாக மறுவாழ்வு பெறுகிறவரையில் அவர்களை இச்சிறப்பு இல்லங் களில் காலவரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக் கொள்வதற்கு 1945 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு பிச்சை எடுத்தல் தடுப்புச் சட் டத்தைத் திருத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மற்றும், தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர் களைப் பொறுத்தவரையில் கூட, அச்சட்டத்தில் இதைப் போன்ற ஒரு விதித்துறையை இயற்றவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல்வடிவம் அளிப்பதே இச்சட்ட முன்வடிவின் நோக்கமாகும். இப்பிரேரணையை இம் மாமன்றம் ஏற்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amend ment—

"That the concurrence of the Tamil Nadu Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of.....Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 ஏப்ரல் 16]

and Members of the Tamil Nadu Legislative Council, to consider the Tamil Nadu Prevention of Begging (Amendment) Bill 1974 (L.A. Bill No. 48 of 1974) and that the following members of the Tamil Nadu Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee (Names of members to be given later)".

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனாலும் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுப்பதைத் தடுப்பதற்கு 1945-லேயே சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்தமுறையில் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு நோட்ஸ் வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுபோல வைக்கப்படவில்லை.

இந்த மசோதாவின்படி 18 வயதிற்குட்பட்ட தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட் அனுமதி வாங்கி, உள்ளே வைத்து அவர்களை சொஸ்தம் பண்ணி அனுப்ப வகை செய்கிறது. அப்படியென்றால் இந்தத் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லங்களில் யாரும் இருப்பதில்லை என்று ஆகிறது. பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லம் என்று 10 இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் எல்லா நாட்களிலும் அங்கே இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அமைச்சர்கள் அல்லது முக்கியமானவர்கள் வருகிறபோது மட்டும் அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள் சுற்றுவட்டாரத்திலுள்ளவர்களை எல்லாம் அங்கே கொண்டுவந்து வைத்து அதிகமான பேர்கள் இருப்பதாகக் காட்டுகிறார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இன்றைக்கு ஆர்மீனியன் ஸ்ட்ரீட்டிற்கு மட்டும் வியாழக் கிழமை சென்று பார்த்தால் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் ஆயிரம் பேர்களைப் பார்க்கலாம். இது சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருக்கிறதே தவிர சட்டத்தின் மூலம் தீர்க்கக் கூடிய பிரச்சினையாக அமையவில்லை.

நேற்று ஊட்டியில் கூட செமினார் நடந்தது. நூற்றுக்கு பத்து பேர்கள் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்து இடங்களில் மட்டும் இல்லங்கள் திறந்தால் போதாது. சமுதாயத்திலுள்ள இந்த 10 சதவிகிதப் பேர்களைப் பிடித்து சொஸ்தம் செய்ய கன்ஸாலிடேட்ட் பண்டில் இருந்தாவது நிதி ஒதுக்கி ஒட்டுமொத்தமான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொன்று. சொஸ்தம் செய்து வெளியில் அனுப்புவதாகத்தான் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெளியில் அனுப்பிவிட்டால் மறுபடியும் பிச்சை எடுக்கத்தான் போவார்கள். அவர்களுடைய ரீஹாபிலிடேஷனுக்கு வழி செய்யவேண்டும்.

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1945-ல் பிச்சைக்காரர்களைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டு வந்தோமே தவிர நாளுக்கு நாள் பிச்சைக்காரர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டுதான் போகிறது. நவீன முறையில் பிச்சையெடுக்கிற தன்மை வளர்ந்திருக்கிறது. 5 பைசா போட்டால் கூட—என்னய்யா நீ ஒரு பிச்சைக்காரன் மாதிரி போடுகிறாயே என்று போடுகிறவர்களையே கேட்கிற தன்மை வளர்ந்திருக்கிறது. வெளிநாட்டில் இருந்து யாராவது வந்துவிட்டால் அவரைச் சுற்றிக்கொண்டு பத்து பேர்கள் பிச்சை கேட்பதைப்பார்க்கிறோம். பஸ் ஸ்டாண்டு—கோவில்கள் எங்கு பார்த்தாலும் இதே நிலை தான். வெளிநாட்டவர்கள் இதைப் படம் பிடித்து எடுத்துக் கொண்டுபோய் இந்தியாவில் பிச்சைக்காரர்கள் அதிகம் என்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் அதிகம். அமெரிக்காவிலும் பிச்சைக்காரர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆர்பனேஜ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நாடு சோஷலிஸ நாடுகள்தான்.

சோஷலிச நாடுகளில் ஜனங்கள் பிச்சை எடுப்பதே இல்லை ஒவ்வொருவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு. சம அந்தஸ்து, உணவுப் பொருள் கிடைக்கும் காரணத்தால் அங்கு பிச்சைக்காரர்கள் இல்லை. சில பேர் இதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று அங்கு சென்று துருவித் துருவிப் பார்த்தும் கூட ஒருவரைக் கூடக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

இங்கே பம்பாயில் ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு நாளைக்கு 6 ரூபாயிலிருந்து 36 ரூபாய் வரை கிடைக்கிறது. சென்னையில் 5 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரை கிடைக்கிறது. ஒரு 'பாஸ்' (Boss) இருப்பான். ஐந்தாறு பிள்ளைகளை காலையில் வேறு வேறு இடங்களில் உட்கார வைத்து விடுவான். மாலையில் வந்து அந்தத் தொகையை எடுத்துக் கொள்ளுவான். அந்தப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு மட்டும் போடுவான். இதனால்தான் பல இடங்களில் பையன்கள் காணாமல் போகிறார்கள். சர்க்கார் இந்த 'பாஸை' கண்டுபிடித்து கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். இந்தத் தொழில் அதிகமாகப் பரவி வருவதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தொழுநோயைப் போக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர்

ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அது அனுமதிக்கப்படவில்லை, அவர்கள் ஏதாவது கருத்து சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம்.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு பிச்சையெடுத்தல்
தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.
(சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/74).

[1975 ஏப்ரல் 16]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது என்னுடைய திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மசோதாவை ஒட்டுமொத்தமாக, காம்ப்ரஹன்சிஸ் பில்லாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொடுத்திருக்கிறேன். ஓரிஜினல் ஆக்ட் 1945—அதற்குப் பிறகு இன்னொரு மசோதா நான் மேல் சபையில் இருந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் அன்று அமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டு வந்தார்கள். அது சரியான வகையில் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது இன்னொரு திருத்தம் வந்திருக்கிறது. தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட பிச்சைக்காரர்களை இந்த மசோதாவின் கீழ் கொண்டு வந்து நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் இரண்டு லக்கூனா இருக்கின்றன. லெப்ரசி என்பதை பொறுத்தவரை ஒட்டு மொத்தமாக தொழுநோயைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதை அணுக வேண்டிய முறை—நோய் என்ற முறையில்....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதற்கு முன்னால் பேசிய திரு. பழனிசாமி அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் ஒரு அடிப்படையான கருத்தை இந்த மசோதாவின்மீது கொண்டு வந்து பேசுகிறார்கள். தொழுநோயாளிகளை என்ன செய்வது, தொழு நோயை என்ன செய்வது என்ற அந்த அடிப்படையில் இந்த பில் இங்கு வரவில்லை. அந்த அடிப்படையில் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் மருத்துவத்துறை மூலம் பரவலாக எஸ். இ. டி. யூனிட் மூலம் எந்த அளவுக்கு அதிகமான அளவுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படவேண்டுமோ அது வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தொழுநோயாளிகள் பிச்சைக்காரர்களாக இருந்து சமுதாயத்தில் தங்களுடைய நோயைப் பரப்பிவிடக் கூடிய தொழுநோயாளிகளை முதலில் சமுதாய நன்மைக்காக அவர்களைத் தடுப்பது, சமுதாயத்தில் அவர்கள் கலந்து பழகுவதைத் தடுப்பது—அவர்கள் கூட்டம் இருக்கும் இடத்தில்தான் அதிகமாகப் பழகுகிறார்கள்—அவர்களை ஓர் இடத்தில் வைப்பது என்றால், அப்படி அவர்களை ஓரிடத்தில் கொண்டு போய் வைத்தவுடன் அவர்கள் திரும்பப் போய்விடுகிறார்கள். தொழுநோயாளியாக இருந்து பிச்சையெடுக்கும் தொழிலை நடத்தி அதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு இந்த நோய் பரவுவதைத் தடுக்கும் வகையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அவைவருக்கும் உள்ள தொழுநோயைப் போக்கக்கூடிய அளவில் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்கு மருத்துவத்துறை மூலமாக சிகிச்சை அளிக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இரண்டையும் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 16]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பிரிக்க முடியாது என்பது தான் என்னுடைய வாதம். தொழுநோயால் அவதிப்படுகிறவர்களுக்காகத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அடிப்படைத் தேவை, அடிப்படை குவாலிபிகேஷன்—

The qualification to enable the beggar to come under this Act.

இந்த மசோதா எல்லைக்குள் வரவேண்டியிருக்கிறது.

He must be suffering from leprosy,

தொழுநோயால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் இந்த எல்லைக்குள் வரமுடியும். தொழுநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதை அடிப்படையாகக் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கையைப் பார்த்தேன். மாகாண சர்க்காரின் சார்பாக ஒரு அதிகாரி—டாக்டர் நாராயணன் என்று கருதுகிறேன்—ஊட்டியில் அறிக்கை கொடுத்ததாகப் பார்த்தேன். அகில இந்தியாவில் மாக்கிம்ம் லெப்ரசி பேஷன்ட்ஸ் தமிழகத்தில் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அம்சமாக

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : டாக்டராக இருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினை மற்றவர்களைவிட மிக நன்றாக அவர்களுக்குப் புரியும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 4 கோடி 15 இலட்சம் மக்களில் 7 லட்சம் பேர்தான் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அதுவும் டிஃபரன்ட் ஸ்டேஜஸ்—ஆரம்ப நிலை, முதிர்ந்த நிலை, பிறருக்குத் தொத்தக்கூடிய நிலை, பிறருக்குத் தொத்த முடியாத நிலை, அவர்களுக்கு சிகிச்சை முறையாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை 6 லட்சம் நோயாளிகள் 'ஆல்ரெடி கவர்டு', அவர்கள் கிராமங்களில் எல்லாம் பரவலாக இருக்கிறார்கள். சொந்தத் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறு தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேரையும் சானடோரியத்தில் வைத்து சிகிச்சை அளிப்பது என்பது இயலாது.

தடுப்பு மருந்து பாராமெடிகல் ஓர்க்கர்ஸ் மூலமாக எஸ்.இ.டி. யூனிட் மூலமாக தமிழ்நாட்டில் முனைந்து அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களில் யாருக்காவது சர்ஜிகல் ட்ரீட்மென்ட் வேண்டுமென்றால் அவர்களை ஹாஸ்பிடலில் வைத்து சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள். அரசாங்க மருத்துவ மனையில் சர்ஜிகல் ட்ரீட்மென்ட், பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி போன்றவற்றை ஊக்கத்தோடு செய்து அதைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள்.

[திரு க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

பிச்சைக்காரர்களாக உள்ள தொழுநோயாளிகள் பத்தாயிரம் பேர் இருக்கும். தொழுநோயாளி என்ற ஒரு பிரச்சினை மட்டும் இல்லை. தொழுநோயாளி, பிச்சைக்காரர் என்ற இரண்டு பிரச்சினைகள். தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களைக் கட்டுப்படுத்த இப்போது வழி இல்லை. அவர்களை விரும்பி வேண்டி, அழைத்துக் கொண்டு போனாலும் 'விருந்தாளியாக இருக்க முடியாது போடா' என்று போய்விடுகிறான். உள்ளே வைத்து அவர்களுக்கு சிகிச்சை கூட அளிக்க முடியும். இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு வலி இல்லாத காரணத்தால்—There is no pain—மற்றவர்களுக்கு பார்க்கும்போது அருவருப்பு ஏற்படுகிறதே தவிர, நோயாளிக்குக் கஷ்டம் இல்லை. உறுத்துகிற கஷ்டம் இல்லை. ஆகவே, அவர்களை ஓரிடத்தில் வைத்திருப்பது அவர்களுடைய உணர்வுக்கு மாறாக இருக்கிறது. நினைத்த இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஒரு அர்ஜ் இருக்கிறது—

The tendency and urge with the leprosy patients is more to be free and walk anywhere they like.

ஆகவே, இன்று அவர்களை ஓரிடத்தில் வைத்திருப்பதற்கு நமக்கு சட்டப்படி உரிமை இல்லை. அந்தப் பாதுகாப்பைத் தேடத்தான் இந்தச் சட்டமே தவிர, வேறல்ல. அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் முறையை ஏற்படுத்த இரண்டு டாக்டர்கள் இன்று தொழுநோய் நிலையத்திலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் எந்த அளவுக்கு தகுந்த சிகிச்சை வழங்க முடியும் என்பதற்கு இலாகா மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்னுடைய பாயிண்டும் அதுதான்—Not very much different. அமைச்சர் சொல்லக் கூடியதைத்தான் சொல்லுகிறேன். நான் இன்னொரு கோணத்தில் பார்க்கிறேன். நான் பார்ப்பது, நான் கூறுவது—இதை two-pronged attack—இரண்டு திசையில் அணுக வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் சொன்னேன். குறிப்பாக, தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளியவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாகத் தனியாக சமுதாயத்தில் இல்லை. அது இன்பெக்ஷியஸ் டிசீஸ் வேறு. தொழில் செய்யக்கூடிய லெப்ரசி பேஷன்டிடம் இருந்து ஒரு பிச்சைக்காரன் தொழுநோயை வாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியும். இதிலே “two-pronged attack” மிக மிகத் தேவை. அப்படிப் பார்க்கும்போது மாநில சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையை முழுமையாகச் செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படிப் பார்க்கிற நேரத்தில்தான் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாகத்தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகம்—மாக்கிமம் இங்குதான் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இதைப் பற்றி நான் பல முறை கடந்த, எட்டு ஒன்பது ஆண்டு காலமாக அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலேயே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

(முற்பகல் 11-00.)

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் treating one leprosy patient is equal to treating ten ordinary patients. ஒரு லெப்ரசி நோயாளியைத் தடுத்துவிட்டால் பத்து பேர்களுக்கு அது பரவும் நிலை இருக்காது. அந்த அளவிற்கு இதில் அரசாங்கம் பணம் செலவு செய்தாலும் அதில் லாபம் இருக்கிறது. If we take the statistics ஒரு நோயாளிக்கு சிகிச்சை அளிப்பதன் காரணமாக பத்து பேர்களுக்கு அந்த வியாதி பரவுவதைத் தடுக்க முடியும். இந்த பெக்கேர்ஸ் பொறுத்தவரையில் 10,000 என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவு பேர்கள் லெப்ரஸியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஏதாவது புள்ளிவிவரம் இருக்கிறதா? அவர்களுக்காக எவ்வளவு இடங்களில் இல்லங்கள் வைக்கமுடியும் என்று ஏதாவது கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்தச் சட்டத்தைப் போட்ட பிறகு இந்த பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு எவ்வளவு இடங்கள் இருக்கும் என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறான தகவலைத் தரக்கூடாது. இடம் நிறைய இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மறுவாழ்வு இல்லங்கள், தொழுநோய் பிச்சைக் காரர்களுக்காக மறுவாழ்வு இல்லங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 500 பேர்கள் இருக்கலாம் என்ற அளவிற்கு இடவசதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் 400 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் 300 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இடங்களை யெல்லாம் நிரப்புவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த நோயாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு இருக்கிறதா? இந்த பெக்கேர்ஸில் எவ்வளவு பேர்கள் தொழுநோயாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று ஏதாவது தகவல் இருக்கிறதா? Do we have statistics?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சாதாரணமாக முழுப் புள்ளிவிவரங்கள், அதுவும் பிச்சைக்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அட்ரஸ் இல்லாத காரணத்தால் கிடைக்காது. ஏறத்தாழ 5,000 பேர்கள் இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது 10,000 வரையில் இருக்கமுடியும். இதுபற்றி சரியான புள்ளி விவரம் எடுப்பது கஷ்டம். குறிப்பிட்ட முகவரியோடு பிச்சைக் காரர்கள் இல்லாததால் கிடைக்காது. 10,000 பேர்கள் வரையில் இருக்கலாம். ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு இப்போது இடவசதி செய்து வைத்திருக்கிறோம். இந்த இடங்களில் அவர்கள் தங்க விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. அவர்களை சட்டப்படி அங்கு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

தங்கவைக்கும் நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை வேறு, தொழுநோயாளிகளின் பிரச்சினை வேறு. இந்தப் பிரச்சினை, தொழுநோயாளிகளாக பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு சமுதாயத்தில் உழன்றுகொண்டு இருப்பதைத் தடுக்க என்ன செய்யலாம் என்பது தான். இந்த மசோதாவை அந்த நல்ல நோக்கத்தோடுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. இதில் இன் டெபனிட்டாக வைக்கலாம் என்றிருக்கிறது. சரியானபடி புள்ளி விவரங்கள் எடுத்திருந்தால் இந்தக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்காது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொழுநோயாளிகள் எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் அல்ல. ஆனால் பிச்சைக்காரர்களில் தொழுநோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் சரியாக, தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டால் இதில் பிரச்சினையே வராது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பத்தாயிரம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது என்று. இது மிக மிக, முழுக்க முழுக்க சரியான கணக்கு என்று சொல்ல முடியாது. 10,000 இருக்கலாம் அல்லது 9,000 என்று கூட இருக்கலாம். இப்போது பத்தாயிரம் என்று, முதலில் எடுக்கப்பட்டது 6,000, 7,000 என்று கணக்கு எடுத்தோம். மறுபடியும் பத்தாயிரம் அளவில் இருக்கலாம் என்று சுமாராக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இல்லங்களிலும் நாலாயிரத்திற்குக் குறையாமல், நாலாயிரத்திற்கு மேல் என்று என்னால் சொல்லமுடியாது, நாலாயிரத்திற்குக் குறைவாக இப்போது தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லங்களில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதை மீறியும் வெளியில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களுக்கான மறுவாழ்வு இல்லங்கள் பத்து இடங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் 500 பேர்கள் தங்குவதற்கான வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் வர வர இன்னும் மேலும் இடங்கள் கட்டுவதற்கும் நமது அரசு ஏற்பாடுகளை நிச்சயமாகச் செய்யும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக இந்த லெப்ரஸி பெக்கேர்ஸை எடுத்துக் கொண்டால், முதலில் அவர்களுக்கு பிச்சைக்காரர்கள் என்று ஸ்டாம்பு போட்டுவிடுகிறார்கள். இன் னொன்று, தொழு நோயாளி என்று ஸ்டாம்பு போட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்குப் போக ரெஸிஸ்ட் செய்கிறார்கள், மறுக்கிறார்கள். நான் என் கருத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

1975 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களில், இந்த ரீஹாபிலிட்டேஷன் சென்டர்களில், தொழுநோயாளிகளை, பெக்கேர்ஸ் அல்லாதவர்களையும் வைக்கலாம். என்னிடம் நூற்றுக்கணக்கான லெப்ரஸி நோயாளிகள் வருகிறார்கள் ரெக்கமெண்டேஷனுக்காக. திருமணி சானட்டோரியத்தில் சேர ஒரு லெட்டர் கொடுங்கள் என்று வருகிறார்கள். கடிதம் கொடுத்தால் கூட அங்கு இடம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நான் சொல்வது ரூப்ராங்க்ட் ஆக்ஷன் வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை ஒட்டுமொத்தமாக அணுகவேண்டும். அப்படி அணுகினால் நிச்சயமாகப் பலன் கிடைக்கும். இந்த சென்டர்களில் ஒரு பகுதியில் நான் பெக்கேர்ஸையும் சேர்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வதைப் போன்று இரண்டு பிரச்சனைகளையும் அணுக வேண்டியதுதான். ஆனால் இரண்டு பிரச்சனைகளையும் ஒட்டுமொத்தமாக அணுகவேண்டுமென்று சொன்னால் அது இயலாத காரியம். இரண்டையும் தனித்தனியாக அணுகவேண்டும். தொழு நோயை அகற்றுவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகள், அரசாங்கச் சார்பில் நல்வாழ்வுத் துறை மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகள் என்ற வகையில் வசதி படைத்த நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் எந்த வசதியும் இல்லாமல் தெரு ஓரத்தில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகளுக்கும் சிகிச்சை கொடுக்கப்பட வேண்டும், இரண்டு பிரச்சனைகளையும் அணுக வேண்டியதுதான். இவற்றைத் தனித்தனியாக அணுக வேண்டும். ஒட்டுமொத்தமாக இரண்டு பிரச்சனைகளையும் அணுகமுடியாது. மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு வர மறுக்கிற வசதிபடைத்த தொழுநோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தனித்தனியாக அணுகவேண்டும். ஆனால் இரண்டு பிரச்சனைகளும் அணுகப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகள் தான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்குக் கிடைத்த தகவலைச் சொல்கிறேன். You can check up the details. பல தொழு நோயாளிகளை, வசதி படைத்தவர்களைக்கூட பெக்கேர்ஸ் என்று வலுக்கட்டாயமாக அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதால் பலர் என்னிடம் வருகிறார்கள். வந்து குறை சொல்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்களுக்குக் கூட அந்தப் பிரச்சனை வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். 'என்னை அனாதை என்று பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். எனக்கு தாய் தந்தை இருக்கிறார்கள். எனக்கு வீடு இருக்கிறது. எனக்கு வாழ வசதி இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். என்று என்னிடம் வந்து சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கேதான் நான் அளித்த விடையை ஹாண்டே அளிக்கிறார். உண்மையில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு அனுப்ப

- [டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 ஏப்ரல் 16]

பினால் எனக்கு வசதி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வசதி உள்ளவர்களைக் கொண்டுபோய் வைக்க வேண்டும் என்று ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இரண்டையும் ஒட்டு மொத்தமாக எப்படி அணுகமுடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : லெப்ரஸ் பெக்டேர்ஸ் ஒன்று, லெப்ரஸி இல்லாத பெக்டேர்ஸ், பெக்டேர்ஸ் அல்லாத தொழு நோயாளிகள். தொழுநோயாளிகளுக்குத் தனியாக சிகிச்சை அளிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ 20, 25 இடங்களில் மிஷனரிஸ் மூலம் நடைபெறுகிற மருத்துவ மனைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் 150, 200 பேர்கள் என்ற அளவில் புண்ணுகிவிட்ட தொழு நோயாளிகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு இவ்வளவு பணம் என்று உதவித் தொகை அரசு வழங்குகிறது. அரசு மருத்துவ மனைகளிலும் தொழு நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கலாம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில், வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கிற இடங்களில் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. நாடு முழுவதும் எஸ்.இ.டி. யூனிட்ஸ் மூலம், பாரா மெடிக்கல் வொர்க்கேர்ஸ் மூலம் சிகிச்சை வழங்கப்படுகிறது. திருமணி சானிட்டோரியம் போன்ற இடங்களிலும் சிகிச்சை வழங்கப்பட்டு அங்கு தங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில வசதிகள்—தோட்டம் போட்டுக்கொள்ள—செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களைப்பற்றிய பிரச்சினை. யாராவது பிச்சை எடுக்கவில்லை என்று நிரூபித்தால் அவர்களை விட்டுவிட தடை இல்லை. தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுப்பது என்றால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் அந்த வியாதியைப் பரப்புகிறார்கள். ஆகவே பிச்சை எடுக்கிற தொழு நோய்க்காரர்களை இந்த நிலையங்களில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நோக்கம் இதனால் நல்ல முறையில் நிறைவேறும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். லெப்ரஸ் பெக்டேர்ஸைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை இல்லங்களுக்குக் கொண்டு போன பிறகு ஒரு வருடத்தில் சிகிச்சைக்குப் பிறகு நான்-இன்பெக்டிட் ஸ்டேஜுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். தொழு நோய் ஒரு கட்டத்தில் தான் இன்பெக்டிட் ஆக இருக்கும். சிகிச்சைக்குப் பிறகு அது நான்-இன்பெக்டிட் ஆக மாறிவிடும். அதற்குப் பிறகு அவர்களை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்படவில்லை. நான்-இன்பெக்டிட் பெக்டேர்ஸை, மறுவாழ்வு இல்லத்தில் சேர்க்கப்பட்டு ஒரு ஆண்டு சிகிச்சைக்குப் பிறகு நான்-இன்பெக்டிட் ஆன பிறகு அவர்கள் சமுதாயத்தில் மறுபடியும் ஒரு உறுப்பினராக வருவதற்குச் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் பற்றி இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ரீஹாபிலிட்டேட்டிவ் மெஷர்ஸ்

1975 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் எச். வி. ஜாண்டே]

பற்றி இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அவர்களுக்கு என்னென்ன ட்ரெயினிங் கொடுக்கலாம், காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸில் என்னென்ன ட்ரெயினிங் கொடுக்கலாம், எப்படி அவர்களை மீண்டும் சமுதாயத்தில் மதிப்பிற்குரிய ஒரு உறுப்பினராக ஆக்கலாம் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நோயாளிகளை இவ்வளவு பேர் சேர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு டார் கெட் வைத்து இருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில், இவ்வளவு வரவேண்டுமென்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவுக்கு வரவில்லையென்றால், யார் யாரையோ பிடித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். டிசர்விங் கேசா என்று கூடப் பார்ப்பது இல்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கணக்கு வைத்துச் செயல்படாமல், நியாயமான சீக்காளிகளாக இருப்பவர்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆட்சேபிக்க ஒன்றும் இல்லை. ஆதரிக்க வேண்டிய அம்சம் உள்ள ஒரு மசோதா. நாட்டிலே பிச்சை எடுப்பவர்கள், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. நாம் இதைக் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

பொதுவாக, இங்கே இருக்கும் இந்த மசோதா, தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களைப் பொறுத்து இருந்தாலும் கூட, 1945-ம் ஆண்டிலேயே பிச்சை எடுப்பது குற்றம் என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அந்தச் சட்டம் நாட்டிலே இது வரையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, எத்தனை சட்டம் போட்டாலும், அது அமலாக்காமல் இருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை.

படித்துவிட்டு, வேலைவேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிற நிலையில், சமுதாயத்தில் நல்ல வகையில் வாழ உடல்நிலை உடையவர்கள் பிச்சை எடுப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நல்ல சக்தி உள்ளவர்கள் கூட பிச்சை எடுப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டு உள்ளதை நாம் தமிழ் நாட்டில் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு அது சுலபமான தொழிலாக இருக்கிறது. கடுமையாக உழைத்து ஜீவனம் நடத்துகிறவர்களுக்குக் கிடைப்பதை விட அவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இதனால் பிச்சைக்காரர்கள் எண்ணிக்கை

[திரு ஏ. ஆர். மாரீமுத்து]

[1975 ஏப்ரல் 16]

நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், உழைப்பதற்கு சக்தி வாய்ந்தவர்களை பிச்சை எடுப்பதிலிருந்து கண்டிப்பாகத் தடுத்தாகவேண்டும்.

நமக்கு பெரிய பிரச்னை வேலை கேட்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியாமல் இருக்கிறபோது, சக்திவாய்ந்தவர்கள் இப்படி பிச்சை எடுப்பது மிகவும் கேவலமான ஒரு பிரசினையாக இருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நான் என்ன கருதுகிறேன் என்றால், இந்த சக்தி வாய்ந்தவர்களை நாம் நல்ல வகையில் உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

நாம் விவசாய கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்து அதில் 11 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய இருக்கிறோம். அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரை ஒதுக்கி அந்த இடத்தில் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். தெருவில் நடமாடும் பிச்சைக்காரர்களை எல்லாம் பிடித்து, அவர்களுக்குக் கோர்ட்டில் கொண்டு போய்தண்டனை கொடுத்து அனுப்புவதைப் போல், அவர்களை இங்கே அனுப்பி வேலை செய்யச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஒருவன் உழைக்காமல் சாப்பிடுகிறான் என்றால், அவனுக்காக மற்றொருவன் உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே அது இல்லை என்றால், ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து அந்த வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும், வருங்காலத்திலாவது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வலுவுள்ளவர்கள் வேலை செய்யாமல் பிச்சையெடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகளையும் பிச்சை எடுக்க விட்டு விடுகிறார்கள். பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் இதை நாம் பார்க்கலாம். சிறு குழந்தைகளைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு பிச்சை எடுப்பதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் அவமானமாக இருக்கிறது. இந்த அவமானத்தைப் போக்கவேண்டும்.

இந்தத் தொழுநோய் பிச்சைகாரர்களுக்காக இப்போது 10 இல்லங்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த இல்லங்களில் எவ்வளவு பேர் வந்தாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் சிகிச்சை அளித்து மறுவாழ்வு அளிக்கவேண்டும். நிதி இல்லை என்ற காரணத்திற்காக எண்ணிக்கையை லிமிட் செய்யக் கூடாது. எவ்வளவு பேர் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு தொகை செலவானாலும் ஒதுக்கவேண்டும். இதுவரையில் 10 ரிஹாபிலிடேஷன் சென்டர்கள் வைத்து இருந்தாலும், இனி மேலும் கட்டவேண்டும். இவற்றிற்கு நாம் வசூல் செய்த பணத்திலிருந்து இது வரையில் செலவழித்து

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருந்தாலும், இனி வரும் ஆண்டுகளில் இதற்காக ரெவின்யூ பட்ஜெட்டிலிருந்து செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அப்படி செலவு செய்கிறபோது, செலவுக் கணக்கைப் பார்க்காமல் இதை ஒரு தொண்டாகக் கருதி செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் தற்செயலாக பரனூர் இல்லத்தைப் பார்க்கும் நினை ஏற்பட்டது. அங்கே அவர்களுக்கு நல்ல விதத்தில் வேலைகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பார்ப்பதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இம்மாதிரியாகத் தெருவில் நடமாடும் எல்லா பிச்சைக்காரர்களையும் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுக்கு தையல் வேலை, நூல் நெய்யும் வேலை, இன்னும் மற்ற வேலைகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லோருமே அந்த வேலை செய்யத் தெரிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. சிலர் விவசாயம் செய்வதற்கும் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவே, அரசு அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அந்த இல்லத்திற்கு அளித்து, அங்கே அவர்களுக்கு சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், அந்த இல்லத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை அவர்கள் அங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதனால் நமக்குச் செலவும் குறையும். ரெவின்யூ செலவிலிருந்து ஒதுக்குகிற பணத்தைக் கொண்டு மேலும் நல்ல முறையில் நாம் அவர்களுக்குச் சேவை செய்யமுடியும். அந்த இல்லத்தில் இப்போது கொஞ்சம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால், அதிகமான வசதி இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

அங்கே இப்போது இரண்டு எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்கு கட்டுகட்டும் வேலைதான் அதிகம். ஆகவே, அந்த இடத்தில் 'கம்பெளண்டிங்' தெரிந்தவர்கள் இருந்தால் போதும், ஆகவே, அங்கே இரண்டு கம்பெளண்டர்களைப் போட்டு விட்டு, அந்த இல்லத்திற்கு டாக்டர்களை அருகில் இருக்கும் மருத்துவமனையில் இருந்து வந்து பார்த்துச் செல்வதற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் செய்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இதனால் இம்மாதிரி இரண்டு எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கும் செலவு குறையும். இப்படிப்பட்ட தேவையில்லாத செலவு தவிர்க்கப்படுமானால், இன்னும் நல்லமுறையில் நாம் அந்த இல்லத்தை செயல்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படியெல்லாம் வேலைகொடுக்கிறபோதே எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்று போராடுகிறார்கள். ஆகவே தான் இம்மாதிரியான இடங்களில் இரண்டு டாக்டர்களைப் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஓரளவிற்கு நல்லாழ்வுத்துறையினருக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 ஏப்ரல் 16]

இதனால் நெருக்கடி குறைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இப்படிப் போட வேண்டாம் என்று சொல்லி, நல் வாழ்வுத் துறையினருக்கு சங்கடத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் டாக்டர்களைப் போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்தில் மருத்துவ மனைகளை ஆரம்பித்து அங்கே டாக்டர்களைப் போடுங்கள். அந்த வகையில் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலோடு, என்னுடைய பதிலையும் இணைத்துக்கொள்வது உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல விளக்கத்தைத் தரும் என்று கருதுகிறேன். மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு மருத்துவம் பார்த்து வந்தவர்கள் நோயாளிகளோடு அணுகி நடப்பது இல்லை என்ற புகார் இந்தத் துறைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தான் இது போன்று மருத்துவத் துறை அதிகாரிகளையே போட்டு, அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு அவர்கள் நோயாளிகளோடு சரியாகப் பழகி இப்போது அவர்கள் நல்ல வகையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அந்த வகையில் இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த மாதிரி செய்கிற போது தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் ஓடிவந்து விடுகிறார்கள். ஏன் என்றால் பிச்சை எடுப்பது அவர்களுக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது. வீடு வீடாகச் சென்று, வீதி வீதியாகச் சுற்றி அவர்களுக்குப் பழக்கம் ஆகிவிட்டது. அவர்களை ஓர் இடத்தில் வைத்து வேலை செய்யச்சொன்னால் அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டபூர்வமாக அவர்கள் அந்த இல்லத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இதற்கு எவ்வளவு செலவானாலும், எவ்வளவு தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் வந்தாலும், அவர்களை வெளி உலகில் நடமாட முடியாத அளவுக்குச் செய்கிற வகையில் அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, நோய் இல்லாதவர்களும் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். அதையும் தடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நாட்டில் நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க நாம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களுக்கு என்று 10 இடங்களிலே நம்முடைய அரசாங்கம் இல்லங்கள் அமைந்

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

திருப்பதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த இல்லங்களுக்கு தொழு நோய் இல்லங்கள் என்றோ, தொழு நோய் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் என்றோ, பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு இல்லங்கள் என்றோ பெயர் வைக்காமல் வேறு வகையில் மறு வாழ்வு இல்லங்கள் என்று மாற்றி அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி மாற்றி அமைத்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள், நன்றி.

இந்த மசோதாவில் ஒரு திருத்தம்

In 12-A, Power of Juvenile Court to order indefinite detention of juvenile lepers.

என்று உள்ளே போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இன்னும் சில திருத்தங்களையும் செய்திருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இப்பொழுதிருக்கும் மறு வாழ்வு இல்லங்களிலே எல்லா வயதினரையும் ஒன்றாக வைப்பதால் சில சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக 18, 20 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் வெறுப்பும், வேதனையும் வருவது இயற்கை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த நேரத்திலே இந்த இல்லங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்யும் “பாராமெடிகல் ஒர்க்கர்ஸ்” போன்றவர்களை நாம் கட்டாயம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் மூலை முடுக்குகளிலே இருக்கின்ற கிராமங்களுக்குச் சென்று தங்களுடைய உயர் அதிகாரிகள் கட்டளைக்கிணங்க ஆங்காங்கே சோதனை செய்து “பிரியாடிகல் ட்ரீட்மெண்ட்” மாதிரி ஏதோ சில மாத்திரைகளைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த இல்லங்களில் 18 வயதுக்குட்பட்டவர்களை வைப்பது என்றிருப்பதை 20 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் என்று ஆக்கினாலும் கூட நன்றாக இருக்கும்.

பொதுவாக 20 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் வசதி உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்களை எல்லாம் சேர்த்து அந்த இளைஞர்களுக்கு என்று ஒரு இல்லத்தை வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அந்த இளைஞர்களுக்கு தாங்கள் சமுதாயத்திலே புறக்கணிக்கப்படுகிறோம் என்ற உணர்வே இல்லாமல், அந்த “இன்பிரியாரிட்டி காம்ப்பிளக்ஸ்” இல்லாமல், வெறுப்பு மனப்பான்மை இல்லாமல் இருக்க அவர்களை நன்றாக வளர்த்து, நல்ல முறையில் அவர்கள் மருத்துவ வசதி பெறச் செய்ய வேண்டும். அது மாத்திரமில்லாமல் அவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் அவர்களுக்கு நல்ல கல்வியை அளித்தால் அதன் மூலம் அவர்களுடைய வேதனை குறையும். அவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வி அளிப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பு ஏற்படும். தற்பொழுது நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பாரா மெடிகல் ஒர்க்கர்ஸ் போஸ்ட்டுகளுக்குக் கூட இந்த இல்லங்களிலே இருந்து வருகிற

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

எஸ்.எஸ்.எல்.சி., மெட்ரிகுலேஷன் பாஸ் செய்து வருபவர்களுையோ அல்லது இதற்கு என்று ஒரு பேசிக் குவாலிபிகேஷன் என்று வைத்து அதிலே பாஸ் செய்து வருபவர்களுையோ அந்த வேலையிலே பயிற்சி அளித்தால், அவர்கள் நாளைக்கு பாரா மெடிகல் ஓர்க்கர்ஸாக வேலை செய்ய வரும்பொழுது இன்னும் கொஞ்சம் துடி துடிப்பாகவும், அருவருப்பும் இல்லாமலும் வேலை செய்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படி வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். அவர்கள் நன்றாகவே வேலை செய்கிறார்கள். டாக்டர்கள் கூட நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். எனவே இந்த பாரா மெடிகல் ஸ்டாப்பிற்கு கொடுக்கிற ஸ்பெஷல் அலவன்சை கூட்டிக் கொடுப்பதோடு, சம்பளத்தையும் உயர்த்திக் கொடுக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி ஸ்பெஷல் கிரேடு என்று வைத்துக் கூட கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இருபது வயதுக்குட்பட்டவர்களை “ நோயாளி ” என்ற உணர்வே இல்லாமல் அவர்களுக்கு என்று தனி விடுதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தையும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அப்படி அவர்களுக்கென்று தனி இல்லங்கள் அமைத்தால் நாளை அவர்கள் வளர்ந்து பெரியவர்களாக வரும் பொழுது வாழ்க்கையில் நலிவுற்றவர்கள் என்று மக்களால் அலட்சியமாக நோக்கப்படாமல் இருப்பார்கள்.

எனவே, இது டி. எல். கமிட்டிக்கு போகும் பொழுது ரூல் 10 (எ) -ஐ அனுப்புவது போல் 12(எ)-யையும் அனுப்பி, சில ரூல்ஸை மாற்றி வயது வராத நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ட்ரீட்மெண்ட் சலுகைகளை அதிகப் படுத்தவேண்டும்.

எனவே, பெற்ற தாய் தகப்பனே புறக்கணிக்கக் கூடிய நோய் இது என்பதால், அவர்களைப் பிள்ளைகளாக எடுத்துக் கொண்டு, வயது வந்தவர்களுக்குச் செலவழிக்கும் பணத்தை விட வயது வராதவர்களுக்கு கல்விக்காகவும், தொழிற் கல்விக் காகவும், மருத்துவத்திற்காகவும் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்து அவர்கள் நல்ல முறையில் புனர் வாழ்வு பெற இந்த மசோதாவில் அதிகமான இடம் இல்லா விட்டாலும், இது டி. எல். கமிட்டிக்குப் போகும் பொழுது சில ரூல்ஸை செய்து அதை எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, பேச்சினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கின்ற வகையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறு கின்றேன்.

1975 ஏப்ரல் 16] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களை கால வரம்பின்றி இந்த இல்லங்களிலே வைப்பதற்காக இந்த மசோதாவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த பிச்சைக்காரர்கள் தொழு நோய் பிடித்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது நோயற்ற பிச்சைக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி இவர்கள் எல்லாம் பிச்சை எடுப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில்தான் நம்முடைய சட்டம் இருக்கிறது.

ஆனால், சட்டம் இருந்தாலும் நடைமுறையில் அது முழுக்க முழுக்க பலன் அளிக்கிறதா என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்லுவேன். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது, ஸ்கூல் ஆப் சோஷியல் ஒர்க் என்ற ஸ்தாபனத்திலே படித்த மாணவர்கள் ஒரு ஸ்டேடிஸ்டிக்ஸ் எடுத்தார்கள். அதிலே தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களும், மற்ற பிச்சைக்காரர்களும் எத்தனை பேர் என்று கணக்கு எடுத்தார்கள். குறிப்பாக அந்த ஸ்டேடிஸ்டிக்ஸ் முழுக்க முழுக்க சரியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட ஓரளவிற்கு அதிலே நமக்கு குறிப்புகள் இருந்தன. அது என்னவாயிற்று என்று புரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் பொழுது அதைப்பற்றிக் கூறவேண்டும்.

தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களை நாம் எடுத்துக் கொள்வோமானால் தொழு நோய் பரவுவதற்கு காரணமாக திருமண வீடுகளிலேயும், ஹோட்டல் புறங்களிலேயும், தெருக்களிலேயும் எச்சில் இலைகளை பொறுக்கித் தின்னும் சிறுவர்கள் கூடக்காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. அவர்களை நாம் முதன் முதலாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

தொழுநோய் இருக்கிறதோ இல்லையோ அவர்களுக்கென்று ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் அளவிலே அவர்களை எல்லாம் காவல்துறை அதிகாரிகள் கண்காணித்துப் பிடித்து அவர்களுக்கென்று ஒரு மறுவாழ்வைக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் “ஏபிள் பாடடு” என்ற வகையில் வேலை செய்யக் கூடிய நிலைமையினை உருவாக்கிட வேண்டும். இப்படி வீதிகளிலே இருக்கிற எச்சில் இலைகளைப் பொறுக்கி அதன் மூலமாகக்கிடைக்கின்ற மிகுந்த எச்சில் உணவைச் சாப்பிடுவதன் மூலமாக சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் ஒரு பெரும் கேடு விளைவிக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும்.

In 10-A Power of Magistrate to order indefinite detention of lepers.

என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பிரின்சிபல் ஆக்ட்டிலே 16 வயது என்று இருந்தது. அதிலே 18 வயதாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 16 வயதாகவே இருப்பதில்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

என்ன தவறு என்று தெரியவில்லை. அது 16 வயதாக வைத்து விட்டால், அதாவது ஏற்கனவே பிரின்சிபல் ஆக்ட்டிலே இருப்பது போல் வைத்துவிட்டால், நன்றாக இருக்கும். மற்றொன்று என்னவென்றால்

In 12-A, Power of to Juvenile Court order indefinite detention of juvenile lepers.

சிறுவர்கள் இந்த தொழுநோயால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு பிரின்சிபல் ஆக்ட்டிலே 16 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதை இங்கு வயது 18 என்று உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இந்த மாற்றம் எதற்காக செய்யப்பட்டது, இந்த வயது வரம்பிலே நாம் பெரிதாக ஒன்றும் காணப்போவதில்லை. 18 வயதுக்குக் கீழ்ப் பட்டவர்களுக்கு இதிலே பாதுகாப்பு இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதை 16 வயது என்று வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து, 10 ரிஹேபிலிட்டேஷன் இல்லங்கள் இருக்கின்றன என்றும், இதிலே 500 பேர்களுக்கு இடம் இருந்தாலும் தற்பொழுது 300 பேர் இருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நாம் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தினால் இன்னும் ஒவ்வொரு இல்லத்திலேயும் இப்பொழுது கணக்குபடி 7,000-க்கு மேற்பட்ட தொழு நோய் பிச்சைக் காரர்கள் இருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அப்படி இருப்பதாக இருந்தால் அத்தனை பேரையும் நாம் இல்லங்களிலே பாதுகாத்து வைக்க இயலுமா என்ற கேள்விக்கு குறி எழுகின்றது. மற்றொன்று—இவர்களை அங்கே வைப்பதோடு அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது ஒரிஜினல் பிரின்சிபல் ஆக்ட்டிலே as the Magistrate deems fit என்று தான் இருக்கிறது. டாக்டர் அவர்களை பரிட்சை செய்து அவர்களை எங்கே வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் சுகமாகிவிட்டால் அவர்களை வெளியே அனுப்பலாம் என்று இருக்கிறது. அதிலே பாண்ட்டு செக்யூரிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை யார் கொடுப்பது? அப்படிக்கொடுத்தால் மட்டும் அது பாதுகாப்பாக ஆகிவிடுமா? இது எல்லாம் நடைமுறையிலே இயலவில்லை என்பதால் அதையும் மறுபரிசீலனை செய்து, இந்த பாண்ட்டு செக்யூரிட்டி இல்லாமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். நோயாளிகள் குணம் அடைந்த பிறகு ஒரு ரீஹேபிலிட்டேஷன் ஹோமிற்கு—காட்பாடியில் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற Cheshire ஹோம் மாதிரி—இருக்கின்ற இடங்களுக்கு அனுப்பலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு இல்லத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு ஒரு புதிய வாழ்வு அளிக்கும் வகையில், அதிலே அவர்களைச் சேர்க்கலாம். அவர்களுடைய இன்பெக்ஷன் ஸ்டேஜ் போனதற்குப் பிறகு அவர்கள் பாய் முடையவும், பயிரிடவும் இயலும் என்று மருத்துவ நிபுணர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு ஒரு இல்லத்தைத் தனிப்பட்ட முறையில் அமைத்தால் ரீஹோபிலிடேஷன் செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே அவைகளை அரசு ஆலோசனை செய்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிச்சைக்காரர்கள் என்று சொன்னால் நாம் வட நாட்டுப் பக்கம் சென்றால் அங்கே பிச்சைக்காரர்கள் கிடையாது. அப்படி அங்கு இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்துதான் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு இழிவான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அதற்கேற்ப என்னுடைய அனுபவத்திலும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டுச் சிறுவர்களெல்லாம் இங்கே இருந்து சென்று மற்ற மாநிலங்களில் பிச்சை எடுப்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு இது ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே இதை ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாக அமைப்பதற்கு, பிச்சைக்காரர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படி அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் சமுதாய நல அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்கள் கால வரையின்றி இல்லங்களில் தங்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

உலகத்தில் இன்றைய தினம் தொழு நோய் இல்லை என்று பல நாடுகள் சொல்லிவிட்ட பிறகும் கூட இந்தியாவில் அதிகமாக இருக்கிறது, தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறது அதிலும் குறிப்பாக வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம், என்ன சூழ்நிலை, அதற்கான வைத்திய வசதிகள் கிடைக்காத காரணமா என்பதைக் கொஞ்சம் நுண்ணிய முறையில் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

இதை தமிழக அரசு நல்ல முறையில் எடுத்து நடத்தி வருகிறது என்பதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

அண்ணல் காந்தியார் அவர்கள் யாரோ ஒரு தொழு நோய்க்காரருக்குத் தொண்டு செய்தார் என்பதற்காக அவருடைய பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தும் வகையில் அம்மா என்று அழுகிற குழந்தைக்குத் தாயைப் போல் இருந்து அரவணத்து தமிழக அரசு செயல்படுகிறது என்ற வகையில் காந்தியத்தின் வழியில் நடைபோடுகிறது.

தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களைப் பாதுகாப்பதில் நம் முடைய முதல்வரும், நம்முடைய அரசும் அக்கறை காட்டுகிறது என்பதை மக்கள் சமுதாயம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிகளில் தங்குவதில்லை, அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழ நினைக்கிறார்கள், பல இடங்களில் பல சுவையான உணவுகளை வாங்கிச் சாப்பிட நினைக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் பிச்சை எடுப்பதால் அதில் வருவாய் அதிகமாக வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்பதும், விவசாயம் என்பதும் தொழிலாக இருப்பதைப் போல் பிச்சை எடுப்பதும் ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. பிச்சைக்காரர்களின் வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் புள்ளி விவரம் சொல்லப்படுகிறது. சில நேரத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் காலமாகிவிட்ட பிறகு அவர்களுடைய கந்தல் துணிகளிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் எடுப்பதாகச் சொல்வதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் பிச்சை எடுப்பது ஒரு வளமான தொழிலாக இருந்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் சமுதாயத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணத்தைக் களைவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. இதை இன்னும் அதிக அளவில் எடுத்து பிச்சைக்காரர்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது கூட நன்றாக இருக்கும். அதற்கு அதிகச் செலவாகும் என்று அரசு எதிர்பார்த்தாலுங்கூட சமுதாயத்திலுள்ள பெரியவர்களின் ஆதரவைப் பெற்று பொருளாதார வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்வது நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

விடுதிகளில் இருப்பவர்களில் சிலருக்குத்தான் தாங்கள் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வருகிறது. அங்கே பல விதமான கைத்தொழில்கள் கற்றுத் தரப்படுகின்றன. அதில் அவர்கள் நல்ல ஆர்வம் காட்டிச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற வேலைகளுக்குக் கூலி என்ற அடிப்ப

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

டையில் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வருவாய் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும். இன்றைய தினம் அங்கே பாய் நெசவு, தோட்ட வேலை போன்றவைகள் செய்யப்படுகின்றன. அதிலே கிடைக்கிற கூலியை அவர்களை அடையச் செய்து அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பணம் வருகிறது என்ற ஆசை அவர்களுக்கு இருந்தால் அவர்கள் அங்கே இருப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் சிந்தித்து அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தமிழக அரசு இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு திட்டத்தை, பாராட்டும்படியான திட்டத்தை அமுல்படுத்துகிற திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது அந்நிய செலவாணி கூட நமக்கு அதிகமாக வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்களெல்லாம் இந்தியாவைப் பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிற நாடு என்று எழுதுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் ஏர்-போர்ட்டில் வருகிறபோதும், கப்பல் வழியாக வருகிற போதும் பிச்சைக்காரர்கள்தான் அவர்களுக்குக் காட்சி அளிக்கிறார்கள்.

ஆகவே இதையெல்லாம் பார்த்து பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுக்கக்கூடாது என்ற திட்டம் நல்லது என்று கூறி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன். அடுத்து வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தற்போது ஒரே ஒரு மறுவாழ்வு இல்லம்தான் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிச்சைக்காரர்களைக் குறைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இன்னொரு பிச்சைக்காரர் விடுதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, while welcoming this Bill, which is very necessary, I do not think any party will oppose it. I think it does not go far enough and that is the complaint. As already pointed out by the hon. Member, Dr. Harde, there are two issues. One is the general issue about leprosy and the second issue is the beggars who are affected by leprosy. Unfortunately, three days ago there was a press statement which said that in the whole of India the maximum leprosy is prevalent in Tamil Nadu and this is very shameful to us. In spite of the attainment of Independence 27 years ago—whatever party that ruled India—we still have the highest number of lepers in Tamil Nadu and this is very bad.

Coming to the present Bill, it proposes to detain lepers and keep them in Bagger Homes. Many suggestions have been made with regard to the utilisation of their services and I do not want to go into it. I

[THIRU K. M, SUBRAMANIAM]

[1975 ஏப்ரல் 16]

want to raise two or three points. One is, whether there cannot be any segregation of male and female lepers because putting them together in the same beggar home will bring in further production of lepers and that is one of the reasons for the increase of lepers in this country.

The second important point is, why not sterilise the old people beyond a certain age so that they would not produce lepers. I do not want you to sterilise 16 year old or 18 year old boys who can be cured but I do definitely feel that older people affected by leprosy who could not be cured should be sterilised so that there may not be further production of lepers.

Coming to the third point, the lepers who are not beggars should be segregated and that is very necessary. Many countries got rid of leprosy by segregation. Whether they are affluent or poor, those who are affected by leprosy should be segregated and they can look after themselves. I hope and trust that the Hon. Minister will consider these points.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்கள் இருப்பதால் இதை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, தொழு நோயால் பீடிக்கப்பட்டு, ஆதரவற்ற நிலையில் இருப்பவர்களை, அவர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்காக இந்த வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது 1945-லே ஏற்பட்ட சட்டத்திற்குத் திருத்தமாக வந்திருக்கிறது. இது இன்று ஆதரவற்று அலைந்து திரிகின்றவர்களை இந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களில் வைத்துப் பராமரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்களை வாழ வைக்க இந்தச் சட்டம் வழிவகைச் செய்கிறது. இதில் ஒருவேளை நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்று பலரும் நினைத்தாலும் இன்று சமுதாயத்தில் இருக்கிற தொழு நோய் வியாதி மற்றவர்களுக்குப் பரவாமல் இருப்பதற்குப் போதிய பாதுகாப்பு பொதுவாக இருக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் உணர்வார்கள்.

இந்தச் சட்டம் சென்ட்ரல் லெப்பர்ஸ் ஆக்ட், 1898-லே சொல்லியிருப்பதற்கு ஏற்றவகையில் அமைந்திருக்கிறது. ப்ராப்பர் லெப்பர் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று 1898 சட்டத்திலே டெபனிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'Who publicly solicits alms or exposes or exhibits any sores or wounds, bodily ailment or deformity with the object of exciting charity or of obtaining alms or who is at large without any ostensible means of subsistence'

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்]

என்று சொல்லியிருக்கிறது. பொதுவாக, தனக்கு வருவாய் இல்லாமல் தன்னுடைய வாழ்வை நடத்த முடியவில்லை என்ற நிலையில் இருக்கிறவர்கள் பிச்சை எடுத்தலைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை யாரும் நல்ல தொழில் என்று சொல்லமாட்டார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். சமுதாயத்திலே இருக்கிற ஒரு வியாதி என்ற அடிப்படையிலே இதை அப்புறப்படுத்த இந்தச் சட்டமானது உருவாகி இருக்கிறது. இதில் இப்போது என்னுடைய அனுபவத்தில் கண்டறிந்த ஒரு விஷயத்தைக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

இந்த தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களை போலீசார் கைது செய்து சாதாரண கைதிகளைப் போல் சப்-ஜெயிலில் அடைத்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யாமல், அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இல்லங்களில் வைக்க அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நான் நாகர்கோவில் சப்-ஜெயிலில் ஒரு கைதியாக இருந்த போது அங்கு இந்த தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்களை என்னுடைய அருகிலுள்ள இன்னொரு செல்லில் அடைத்து வைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனால் இந்த வியாதி மற்றவர்களுக்குப் பரவக் கூடிய தன்மை இருக்கிறது.

ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அமல் செய்யும்போது, அவர்களை கிரிமினல் கைதிகளைப்போல் நடத்தாமல், அவர்களைக் கைது செய்து வழக்குப் பதிவு செய்யும்போது, அவர்களுக்காகத் தனியாக வைத்திருக்கிற இல்லங்களில் வைக்க வேண்டும். மற்ற கிரிமினல் குற்றங்கள் செய்தவர்களைப் போல் நடத்தக் கூடாது. அவர்களை மனிதாபிமானத்தோடு நடத்த வேண்டும். சமுதாயத்தில் அவர்களைக் கண்டால் எல்லோரும் வெறுக்கின்ற தன்மை இருப்பதால் அவர்கள் மனது புண்படக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அந்த இல்லங்களில் இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இப்போது பல்வேறு தொழு நோய் நிறுவனங்கள் வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் அமைத்து அவர்களுக்கு நல்ல, நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஏற்படக்கூடிய வகையில் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும். இப்போது 10 இடங்களில் இந்த மறு வாழ்வு இல்லங்கள் இருக்கின்றன. பரனூர் பகுதியில் இருக்கிற இல்லத்தை நாங்கள் அப்படிப் போகும்போது பார்க்கிறோம். அங்கே இருக்கிற பலரும் உற்சாகமாக இருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சமுதாயத்திலே அவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருந்தாலும், துன்பம் இருந்தாலும் அப்படி உற்சாகமாக இருப்பது என்றால்

[திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

அது நல்ல காரியம், நற்பணி என்றுதான் எல்லோரும் கருத வேண்டும். தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், வாழ்க்கையில் இருள் சூழ்ந்தது என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாக இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன்.

இதிலே ஒரு 'காம்பிரிஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பொதுவாக இன்று லெப்பிரசியை கண்ட்ரோல் செய்ய வேண்டுமென்பதில் அரசாங்கம் முனைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகமான லெப்பர்ஸ் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரத்தை டி. எம். இ. அவர்கள் பத்திரிகையில் கொடுத்திருந்தார்கள். அதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, தக்க பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய பிறந்த நாளில் உருவாகின்ற பல புனிதமான திட்டங்களில் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வுத் திட்டமும் உருவாகி, இந்தியாவிலேயே நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் பிச்சைக்காரர்களுக்கு அதுவும் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளித்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி கொள்கின்ற வகையில் திட்டங்களை நிர்வகித்து வருகிறார்கள். ஏதோ ஒன்றுக்காக இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது என்று இல்லாமல் ஆண்டுக்காண்டு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயை இந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவழித்து, இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வளிக்கின்ற வகையில், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டித் தருவதைப்போன்று, அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டித்தந்து, இந்த பிச்சைக்காரர்களுக்கு அழகான கட்டடங்களை அமைத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளும் சிறப்பை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

பிச்சைக்காரர்கள், அதுவும் தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்கள் அந்த இல்லங்களில் இருக்கிறபோது, அவர்களுக்குத் தனியாக டாக்டர்கள் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்ஜரி முறையும் கையாளப்படுகிறது. டாக்டர்கள் உதவியால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்தப் பிச்சைக்காரர்களின் வாழ்க்கையில் தீண்டாதவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக அவர்கள் இருப்பதால் தங்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களிடத்தில் இருக்கின்ற அந்த அதிருப்தியை போக்குவதற்கு அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையை நம்முடைய அரசு வகுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கிற அந்த எண்ணத்தைப் போக்குவதற்கு, சமுதாயத்தில் ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களும் அதற்கு உடந்தையாக வேண்டும்.

சில தொழு நோய் பிச்சைக்காரர்கள் நல்ல அறிவாளிகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் பாடம் படிப்பதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பாடம் படிப்பதற்கு உறுதுணை செய்து, தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யத் தயாராக இருந்தால் அந்தப் பிச்சைக்காரர்களும் பட்டதாரிகளாக வாய்ப்பு உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படிப் படித்துப் பட்டம் பெறுவதற்கு, அவர்கள் பாடம் படிப்பதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி, அவர்கள் பள்ளிகளில் படிக்கும் சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதற்கும் அரசு ஏற்பாடுகள் செய்து, அதற்கு அரசு உறுதுணையாக இருந்து, அவர்களும் பி. ஏ., எம். ஏ. பட்டம் பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களாக இருக்கிறவர்களை உள்ளே வைத்து முழுஅளவு மருத்துவ சிகிச்சை அளித்து வெளியில் அனுப்புகிறபோது, அவர்கள் வெளியிலே சுயேச்சையாகத் தொழில்செய்கிற அளவுக்கு—அவர்களுக்கு கல்விப்பயிற்சி—தொழில் பயிற்சி அளிக்க நமது அரசு கூடவே வழிவகை செய்து ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிச்சை எடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட காரணத்தினால் இந்த இல்லங்களில் பொருந்தி இருக்காது ஒடிவிடுகிறார்கள் என்றார்கள். சமுதாயத்தில் இவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்கிற நிலை இருப்பதை ஒழித்தாலேயே அவர்களது மனநிலை ஆரோக்கியமுற்று வெளியில் ஓட மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல போதனை அவசியம்—அதற்கெல்லாம் இந்த மசோதா நல்ல வழிவகை செய்கிற காரணத்தினால் இதனை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டமானது ஏதோ ஒரு பெரிய புரட்சியை உண்டுபண்ணுவதுபோல இதனை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற வகையில் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களும், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களும் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

[திரு சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

[1975 ஏப்ரல் 16]

ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தினால் உண்மையில் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்றாலும்—குறிப்பிட்ட சட்டத்தை வைத்துத்தான் நீதிபதிகள் தங்களுடைய தீர்ப்பை வழங்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்—அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் 3 ஆண்டுகள் வரை அவர்களுக்குத் தண்டனை விதிப்பதில்லை. முழு அளவில் சிகிச்சை பெறுவதற்குள் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் முழு அளவில் சிகிச்சை பெறுவதற்கான காலம் வரை அவர்களை வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்களை சொஸ்தம் செய்தே அனுப்பவேண்டுமென்ற மனிதாபிமான உணர்வோடும், பிச்சை எடுக்கிற தன்மையை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடும் தான் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இது பற்றி அரிய யோசனைகளை நல்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வகையில் தான் இன்றைக்கு இதன் நடைமுறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்—தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் இல்லங்களில் மருத்துவ சிகிச்சை பெறுகிறவர்களுக்கு வேளாண்மைத்துறையில் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டே காய்கறிகள் பயிரிடலாம் என்றார்கள். இது இப்போதே 6 இல்லங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்குள்ளவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்—காய்கறிகள் பயிரிடுகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள்—ஆண்களையும், பெண்களையும் இந்த இல்லங்களில் ஒன்றாக வைப்பதனால் அவர்களுக்குள்ளே உறவு ஏற்பட்டு, கருத்தரித்தது—பிறக்கிற குழந்தை தொழுநோய் உடையதாக ஆகிவிடுகிறது, அவர்களுக்குக் கருத்தடை செய்துவிட வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால், மருத்துவத்துறை வல்லுநர்கள் எல்லாம் இந்த நோய்பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து—ஒரு கால கட்டத்தில் மட்டும் தான் இது தொத்துகின்ற நோயாக இருக்கிறதே தவிர மற்றபடி தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு பிறக்கிற குழந்தை தொழுநோய் உடையதாகத்தான் பிறக்கும் என்பது இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை அறிந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் மன நிறைவு பெறுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I meant only in curable diseases.

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : இந்த தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் இல்லங்களில் அறுவை சிகிச்சையை மேற்கொண்டால்—அதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்ற தவறான கருத்து வந்துவிடும். அதுபோன்ற தவறான எண்ணம் வரக்கூடாது என்றுதான் இங்கே சிகிச்சை பெறுகிறவர்களுக்கு அதுபோல ஏற்படுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் நமது மாநிலத் திலுள்ள தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்று ஆய்வு செய்யப்பட்டதா? அந்த ஆய்வின் மூலம் கிடைத்த புள்ளிவிவரங்கள் என்ன என்றார்கள். இதில் நாம் ஓர் உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கையை துல்லியமாக ஆய்வு செய்வது சுலபமான செயல் அல்ல. இங்கே சென்னையில் ஆய்வு செய்கிற போது அவர்கள் வேறு ஊர்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். திருவிழாக் காலங்களில் ஒவ்வோர் இடத்தில் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற கணக்கில் ஒருவகையில் கூடுதலாகச் சேருகிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஆரூயிரத்தில் இருந்து ஏழாயிரம் வரை இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த எண்ணிக்கை ஆரூயிரத்திற்குக் குறைவாகவும் இருக்கலாம். ஆரூயிரத்தையும் தாண்டி பத்தாயிரம் வரையிலும் கூட இருக்கலாம். இந்த எண்ணிக்கையை அப்படியே எடுத்துக் கொள்வது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது.

பொதுவாக, தெருவிலே நோயுடன் அலைந்து திரிகிறவர்களை இந்த இல்லங்களில் வைத்து—இவர்களுக்கு முழு மருத்துவ சிகிச்சை அளிப்பதோடு, மருத்துவ சிகிச்சை பெறுகிற காலத்திலேயே தொழில் பயிற்சியும் கொடுத்து—நோய் நீங்கி அவர்கள் வெளி வருகிறபோது சுயேச்சையாக—பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்காமல் — தொழில் செய்து பிழைக்க வழி செய்யப்படுகிறது என்பதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இனிமையான விளக்கங்களுடன் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் தொழுநோய் இல்லங்களைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்போதுமே அவசரப்பட்டு—வேகமாக—விருவிறுப்பாகப் பேசி பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி அளிப்பதிலேயே பழக்கப்பட்டவர்கள்—ஆகவே, இந்த தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் இல்லங்களில் இந்த நோய் இல்லாதவர்களும் கொண்டுவந்து வைக்கப்படுகி

(நண்பகல் 12-00)

றார்கள் என்றார். ஒன்று காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. மற்றொன்று மேல் பாக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர்களைக்கூட, சோம்பேறியாக்கிவிடாமல் அவர்களுக்கும் தொழிற் பயிற்சி முறையாக அளிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு வாரமும் ஒழுக்க நெறி

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1975 ஏப்ரல் 16]

பற்றி எடுத்துக் கூறி, ' ஏற்பது இகழ்ச்சி, பிச்சை எடுப்பது இகழ்ச்சி ' என்று ஒளவைப் பிராட்டியார் கூறியிருக்கிறார், ஆகையினாலே நீ பிச்சை எடுக்காதே, ஏற்காதே, என்ற பொன்னான மொழிகளை எடுத்துக் கூறி, அதன் மூலமாக நெறிப் படுத்துகிற இல்லமாகப் பிச்சைக்காரர் இல்லம் இருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

பரனூர் இல்லத்தைப் பார்வையிட்ட வெளிநாட்டவர்கள் அதுபற்றி எடுத்துக் கூறிய சிறப்புப் பாயிரத்தைச் சுருக்கமாகவே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

12—2—1975 அன்று ஒரு முக்கிய பிரமுகர், அதாவது, ஹாலந்து நாட்டுக்காரர், அருள் திரு. ஜான் கர்ட்டே என்பவர் எழுதியிருக்கிறார் குறிப்பேட்டிலே : நாங்கள் மிகவும் நேர்த்தியான செயல்களை இன்று பார்த்தோம். பெருமை அடைகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மத்தியப் பிரதேசத்திலே இருந்து வந்த ஜெயராம ஐயர் என்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் பரனூர் மறுவாழ்வு இல்லம் எங்கள் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கிறது. இது போல் வேறு மாநிலத்திலே, நான் அறிந்தவரை இல்லையென்றே கூறுவேன். இதன் பெருமை தமிழகத்தைச் சிறப்பாக்கும் என்று கூறியுள்ளார். அத்துடன், சுகாதாரத் துறையினரையும், இதில் பணியாற்றுகிறவர்களையும், பரனூர் இல்லம் மற்ற மாநிலத்தவர்களுக்கும், தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும்—அதன் திறமை அந்த அளவு இருக்கிறது என்றும் கூறியுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (திரு. எஸ். வடிவேல் குறுக்கீடு) உறுப்பினர் வடிவேல் அவர்கள் எதைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் இல்லங்களில் உறையும் தொழுநோய்க்காரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சிகிச்சை முறைகளை, அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற உணவு முறைகளை, அவர்களுடைய பிற்கால வாழ்வுக்கு அளிக்கப் படுகிற தொழில் வாய்ப்புகளை, அங்கிருக்கிற அமைப்பு களைப் பாராட்டி, இரத்தினச் சுருக்கமாக, வள்ளுவரைப் போல், இரண்டொரு வரியிலே அழகாகக் கூறி, அதிகமான வற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதைப்போல், எடுத்தேன், படித்தேன், முடித்தேன் என்றால், அவ்வளவு அருமையான ஆற்றல்களைக் காண்கிற ஒருவன், கண்டேன், களிபேறுவதைக் கொண்டேன், அதைப் பாராட்டுகிறேன் என்ற வகையில் அறிஞர்கள் சுருக்கமான வார்த்தைகளிலே, நல்ல வாசகங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் வடிவேல் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

இந்த இல்லங்களில், உண்மையாகவே உறைபவர்கள் பிச்சைக்காரர்கள். அவர்களுக்குப் பிச்சைக்காரர்கள் என்கிற தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படக் கூடாது. அவர்கள் நாம் சமுதாயத்தில் எங்கேயோ தாழ்வு நிலையில் இருக்கிறோம் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு ஆளாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக உலவ நல்ல பூங்கா, மாலைப் பொழுதில், காலைப் பொழுதில் வெளிநாட்டுச் செய்திகளை, கேளிக்கைகளை, இசைகளை, நாட்டுச் செய்திகளையெல்லாம் கேட்பதற்கு—அனைத்துச் செய்திகளையும் கேட்டு நல்ல முறையிலே வெளி விவகாரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வானொலிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மற்றும் அறுசுவை உணவுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த இல்லங்கள், அங்கங்கு, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்று வைக்கப்பட்டிருப்பதால், உறுப்பினர்கள் முடிந்த அளவிற்குச் சென்று பார்க்கவேண்டும். சென்று பார்த்த பிறகுதான் அங்கே செய்யப்படுகிற நடைமுறைகள் உங்களுக்கு முறையாகத் தோற்றம் அளிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திட்டமானது இந்த நாட்டிலிருக்கிற அத்தனை தொழுநோய்க்காரர்களும் சட்டத்தின் ஞாயிலிலேயிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு சென்று, மீண்டும் சமுதாயத்திலே அந்த நோயைப் பரவிவிடுகின்றவர்களாக ஆகி விடாமலிருக்கவும், அது மட்டுமல்லாமல், நோய் நாடியிருக்கிற தன்மை, தொழு நோய்த் தன்மை வந்துவிட்டால், பிச்சையெடுக்கிற நிலைமை மறுபடியும் வருமென்பதைத் தடுக்கவுமே இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் பெறவிருக்கிற உண்மை, அல்லது பெறவிருக்கிற ஒரு திருத்தம் என்னவென்றால், நோய் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கவேண்டும். நோய் நீங்கிவிட்டது என்ற பிறகு அவர்களை வெளியே அனுப்பலாம். அதுவரை, அவர்கள் உள்ளேயிருந்து தங்கி, மருத்துவ சிகிச்சை பெற இந்தத் திருத்தச் சட்டமானது வழிவகை செய்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், கைது செய்யப்பட்டு மறுவாழ்வு இல்லத்திற்கு அழைத்து வந்தபிறகு, அல்லது நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களாக யாராவது இருந்தால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதியை நான் செய்து கொடுக்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதியைச் செய்து கொடுக்கிறேன், அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு தருகிறேன், அவரை என்னுடன் அனுப்பிவிடுங்கள் என்று யாராவது ஜாமீன் கொடுப்பார்களானால், அவர்களுக்கும் இது வகை செய்கிறது. அந்த வகையிலும் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் செல்ல வேண்டிய அளவுக்குத் தேவையில்லை—அப்படி நேரத்தை நீட்டிக் கொள்ள அவசியமில்லாத வகையில், இது நேரடியாக நிறைவேற்ற வேண்டிய சட்டமாக இருப்பதால், இதை அப்படியே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள தொழுநோய்ப் பிச்சைக் காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கு வசதியான திருத்தத்தை அநேகமாக எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் ஆதரித்து, வர வேற்று, வரவேற்கும் நேரத்திலே சில அரிய யோசனைகளையும் இந்த இல்லங்கள் எப்படி நடைபெற வேண்டுமென்ற வகையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளை அரசும் தொடர்புடைய துறையும் அதிகாரிகளும் ஆராய்ந்து பார்த்து ஏற்றவைகளைச் செய்வதற்கு இயலும் என்பதை நான் முதலில் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலே, தமிழ்நாட்டிலேதான் தொழுநோயாளிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்கின்ற புள்ளி விவரம் அண்மையிலே வெளியிடப்பட்டது. இந்த அவையில் திரு. ஹாண்டே அவர்களாலும், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களாலும், மற்றவர்களாலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் புள்ளி விவரத்தில், தமிழ்நாட்டிலே 7.6 இலட்சம், ஆந்திராவிலே 6 இலட்சம், வங்காளத்திலே 6 இலட்சம், ஒரிசாவில் 4½ இலட்சம், மத்திய பிரதேசத்தில் 1½ இலட்சம், இதர பகுதிகளில் மொத்தம் 1 இலட்சம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலங்களைப் பற்றிய கணக்கு இது. மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரம் நம்மிடத்திலே இல்லையென்றாலும் ஆந்திராவைவிட, வங்காளத்தைவிட, 1 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள், தொழுநோயாளிகளாகத் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே அளித்த விளக்கத்திற்கேற்ப இந்தத் தொழு நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கும், வராமல் தடுப்பதற்கும் தொடக்க காலத்திலேயே அதைத் தடுத்து அது விரிவடையாமல், பரவாமல் இருப்பதற்கும் ஏற்ற முயற்சிகள் நல்வாழ்வுத் துறையின் வாயிலாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இதற்கிடையிலேதான் எந்த வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் பிச்சை எடுப்பதைத் தங்களுக்கு உகந்த ஒரு தொழிலாகக் கொண்டு, தங்களுக்கு வந்துவிட்ட தொழுநோயையே இந்தப் பிச்சை எடுக்கும் தொழிலுக்கு மூலதனமாக வைத்துக் கொண்டு சிலர் நம்முடைய தமிழ்நாட்டுத் தெருக்களிலே அலைந்து திரிவதை முதல் கடமையாக நீக்கிட வேண்டுமென்ற முயற்சி 1971-ம் ஆண்டு இந்த அரசின் சார்பிலே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 'ஏற்பது இகழ்ச்சி' ஆகவேதான் இந்தக் காரியத்தை இந்த அரசு செய்கிறது என்று. 'ஏற்பது இகழ்ச்சி'—பிச்சை எடுக்கிறவர்களுக்குக் கூட இகழ்ச்சி அல்ல. நம்முடைய நாட்டில், சமுதாயத்திலே இருக்கிற ஒரு பகுதியினர் ஏற்பது,

1975 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிச்சை எடுப்பது இகழ்ச்சி. யாருக்கு என்றால், அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சி என்கின்ற அந்த வகையிலேதான் நாம் இந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினோம்.

நம்முடைய ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பிலே பேசிய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 1945-ம் ஆண்டிலே இருந்து இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட முடியாத நிலைமையையும், அது ஏற்பட்டதையும் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டங்களை இயற்றி விடுவது சுலபம்தான். ஆனால், அந்தச் சட்டங்களை அமுலாக்குகிற நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்கள்—பாதிக்கப்படுபவர்கள் என்று சொல்வது பயன் பெறுகிறவர்கள் என்ற பொருளிலும் கொள்ளலாம்—அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில், அல்லது பயன்படுகிற நேரத்தில், அதற்கான மாற்றுத் திட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தாலே அவை பயனற்றுப் போய் விடுகின்றன. அந்தச் சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வராமல் போய் விடுகின்றன.

தெருவிலே பிச்சை எடுப்பதைத் தடுப்பது, அவர்களைக் கைது செய்வது, குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்துவது, சில மாதங்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பது, மீண்டும் அவர்களை வெளியிலே விடுவது என்று இருந்தால், அது தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற ஒரு சுற்று நிகழ்ச்சியாகவே இருந்து விடக் கூடும். ஆகவே, அந்தச் சட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்துகிற நேரத்தில், இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகிற பிச்சைக் காரர்களில் நாம் முதல் கட்டமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மாற்றுத் திட்டமாக இல்லங்களை அமைப்பது, அதிலே அவர்களுக்குப் புதிய வாழ்வைத் தருவது, மறுவாழ்வு தருவது என்று செங்கல்பட்டிலே பரனூரிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே உளுந்துர் பேட்டையிலும், தருமபுரி மாவட்டத்திலே பர்கூரிலும், புதுக்கோட்டையிலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே மனையேரிப் பட்டியிலும், மதுரை மாவட்டத்திலே புதுப்பட்டியிலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மல்லவாடியிலும் கோவையிலே விண்ணப்பள்ளியிலும், சேலம் மாவட்டத்திலே தேவியாகுறிச்சியிலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் செல்லியம்பட்டியிலும் இந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களை நாம் அமைத்திருக்கிறோம்.

அங்கே ஆட்களை இல்லை என்றெல்லாம் கூட சில உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். நான் மொத்தமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் இந்த 10 இல்லங்களிலேயும் 3,406 தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[பிரகடர் மு. கருணாநிதி] [1975 ஏப்ரல் 16]

மாவட்ட வாரியர்க்குச் சொல்லவேண்டுமானால் பரனூரில் 385 பேரும், உளுந்தூர் பேட்டையில் 351 பேரும், பர்கூரில் 277 பேரும், புதுக்கோட்டையில் 416 பேரும், மனையேரிப்பட்டியில் 424 பேரும், புதுப்பட்டியில் 439 பேரும், மல்லவாடியில் 296 பேரும், விண்ணப்பள்ளியில் 246 பேரும், தேவியாகுறிச்சியில் 381 பேரும், சொல்லியம்பட்டியில் 191 பேரும் மொத்தம் 3,406 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொழில்கள், விவசாய வேலைகள் இவைகள் எல்லாம் தரப்பட வேண்டுமென்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், ஜோதி அம்மையார் அவர்களும், மாரிமுத்து அவர்களும், மற்றவர்களும் இங்கே சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இதுவரையிலும், 1971 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தொழில்களின் காரணமாக நடந்தேறிய பணிகளைப் பார்த்தால் அவர்களால், தொழுநோய்ப் பிச்சைக் காரர்களால் முடையப்பட்ட பாய்களின் எண்ணிக்கை 7,330. அவர்கள் தைத்த ஆடைகளின் எண்ணிக்கை 5,150. அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளில் உற்பத்தியான முட்டைகள் 1,33,126. அவைகள் எல்லாம் அங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு பெரும்பாலும் உணவுக்காக வழங்கப் படுகிறது. தயாரிக்கப்பட்ட பாத அணிகளின் எண்ணிக்கை 507 ஜோடிகள், காய்கறித் தோட்டங்களிலே விளைவிக்கப்பட்ட காய்கறிகள் 12,849 கிலோ கிராம்.

இதன்னியில் பல்வேறு திட்டங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப் பட்டு அதற்கான ஊதியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவத் துணைப் பணியில் 74 பேரும், வேளாண்மைத் தோட்டங்கள் போடுவதில் 230 பேரும், தையல் வேலையில் 30 பேரும், பாத அணி தயாரித்தலில் 47 பேரும், பாய் முடைதலில் 93 பேரும், கோழி வளர்த்தலில் 17 பேரும், தச்சு வேலையில் 12 பேரும், துணி நெய்தலில் 19 பேரும், சமையல் உதவியாளர்கள் என்ற முறையில் 108 பேர்களும், மொத்தம் 630 பேர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பணிகளை அங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்காக தொழிற் கூடங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் பரனூரில், ஸ்விடிஷ் ரெட்கிராஸ் ரீஹோபிலிடேஷன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூலம் அளிக்கப்பட்ட தொழிலுதவியை அண்மையிலே பிரதமர் தமிழகத்திற்கு வந்த போது தொடங்கி வைக்கப் பட்டது என்பதையும், அங்கே 80 பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இளம் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களைத் தனியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சீனிவாசன் சொன்னார். இன்றைய தினம் சீனிவாசன் அருமையான யோசனைகளை நிதானமாக வழங்கியிருக்கிறார். இளம் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள்

1975 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தனியாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்களிடமிருந்து இந்த நோய் பரவிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சீனிவாசன் சொன்னார். ஏற்கனவே எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகளின் தொடர்பாக அதுவும் செய்யப்படும்.

ஆறு ஆயிரத்திலிருந்து 10 ஆயிரம் பேர்கள் வரையில் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இடங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லாப் பிச்சைக்காரர்களும் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தும் அம்மையார் அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. எல்லாப் பிச்சைக்காரர்களும் என்று கணக்கை எடுத்த போது 60 ஆயிரத்திற்குமேல் அவர்களின் எண்ணிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினாலே முதல் கட்டமாக 6 ஆயிரத்திலிருந்து 10 ஆயிரம் வரையில் உள்ள இந்தத் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளித்துத் தீர வேண்டுமென்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தோம்.

இப்போது இந்த இல்லங்களிலே 4 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் இப்போது கொண்டுவரப்படக்கூடிய திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு, செயல்முறைக்கு வருகிறபோது மீதம் இருக்கிற தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இப்போது இருக்கிற இடங்களை விரிவுபடுத்த வசதிகள் இருக்கின்றன. தேவைப்படுமானால் புதிய கட்டடங்களைக் கட்டவும் ஆராயலாம். அந்தக் கருத்திலேதான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு இல்லம் போதாது, இன்னொரு இல்லம் வேண்டுமென்று முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வகாப் அவர்களும் சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

பரணாருக்குச் சென்று பார்த்து வந்தேன், நல்ல முறையிலே பணியாற்றுகிறது என்று இங்கே சொன்னார்கள். இதைப்போலவே ஒவ்வொரு இல்லமும் நல்ல முறையிலே பணியாற்றக் கூடிய முறையிலே, நாங்கள் வருகிறோம் என்று கூடச் சொல்லாமல் திடீர் திடீரென்று பிச்சைக்காரர்கள் இல்லங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு குறைகளை அறிந்து உடனுக்குடன் ஆவன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆகட்டும், இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சராகட்டும், அதிகாரிகளாகட்டும் காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். அந்த வகையிலே பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு நிரம்பக் கிடைக்க வேண்டும். பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் நிரம்பக் கிடைக்க வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன்.

[1975 ஏப்ரல் 16]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தொழுநோயைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது. ஒன்று நெகட்டிவ், இன்னொன்று பாஸ்டிவ். இந்த பாஸ்டிவ் ஆக இருக்கிற நோய் சீக்கிரமாக மற்றவர்களுக்குப் பரவி விடுகிறது. ஆகவே விடுதிகளிலே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து மற்றவர்களுக்கு நோய் பரவிவிடாதபடி தடுக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களை அங்கே அழைத்துச் செல்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? இப்போது அவர்களுக்காகக் கட்டியிருக்கிற கட்டடங்கள் போதாது. ஆகவே, அதற்காக வாலண்டியராக சில ஆர்கனைசேஷன்ஸ் வந்து கட்டடங்களைக் கட்டித்தர முன் வந்தால் அரசு அதற்கு ஒத்தாசை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த அரசு ஊன முற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. அண்மையிலே அண்ணா நகரில் என்று நினைக்கிறேன், அந்தத் திட்டத்திலே தனியார் நிறுவனத்தினர் ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்விற்காக இல்லம் அமைக்க இருக்கிறோம், அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசு உதவி செய்வதாக வாக்களித்து இருக்கிறது. அம்மாதிரி தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் இல்லங்களுக்காக தனி நிறுவனங்கள் ஏற்பாடு செய்து, அவை ஒழுங்காக நடைபெறுமானால், செம்மையாக நடைபெறுமானால் அவர்களுக்கு அரசு உதவி அளிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய சுமையைக் குறைத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லையாதலால் அவருடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ் நாடு 1974ஆம் ஆண்டு பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 48/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 ஏப்ரல் 16]

CLAUSE 1.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That Clause 1 do stand part of the Bill”.

THE HON. THIRU C. V. M. ANNAMALAI : Sir, I move the following amendment :—

“In Clause 1, sub-clause (1) for the figures ‘1974’, substitute the figures ‘1975’.”

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

Enacting Formula.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is —

“That the Enacting Formula do stand part of the Bill”.

THE HON. THIRU C. V. M. ANNAMALAI : Sir, I move the following amendment :—

“In the enacting formula for the words ‘twenty-fifth year’ substitute the words ‘Twenty-sixth year’.”

The amendment was put and carried.

The Enacting Formula, as amended, was put and carried.

நெடுந்தலைப்பு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1974ஆம் ஆண்டு பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/74) திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1975 ஏப்ரல் 16]

(உ) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு (திருத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/74).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டு (திருத்தல்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டுச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1969), இம்மாநிலத்தில் உள்ள வேளாண்மை நிலங்கள் குறித்து குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டைத் தயாரித்து வைத்துவர வகை செய்கிறது. மேற்படி சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த (8) பகுதியில் கண்ட (a) உட்பகுதி, தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (25/1955) பொருந்துகிற ஒரு நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், “குத்தகைக்காரர்” என்ற சொல்லுக்கு, 1955ஆம் ஆண்டு 2-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (aa) பகுதியில் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ள பயிரிடு குத்தகைதாரர் ஒருவர் என்று பொருள் கூறுகிறது. ஆனால் தமிழ்நாடு 1955ஆம் ஆண்டு 25ஆம் சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செயலில் இல்லை.

தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு 10-வது சட்டத்தில் குத்தகைக்காரர் என்ற சொல்லுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மேற்படி பொருள் விளக்கத்தை மேற்படி மாவட்டத்திற்குப் பொருந்துமாறு செய்ய தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு 10-வது சட்டத்தின் 2-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (8) பகுதியில் கண்ட (a) உட்பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள வகையான பயிரிடு குத்தகைக்காரர் மேற்படி மாவட்டத்தில் இருக்கமாட்டார்கள் என்பதாலும், அத்தகைய குத்தகைக்காரர்கள் குறித்த குத்தகை உரிமைகளை எழுதி வைக்க இயலாது.

*18—2—1974-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

(உ) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் 201 பதிவேட்டு (திருத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/74).

1975 ஏப்ரல் 16] (மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்)

தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு 10-வது சட்டத்தின் 2(8) பிரிவில் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளபடி மேற்படி மாவட்டத்தில் குத்தகைக்காரர் எவரும் இல்லை என்ற காரணத்தால், அச்சட்டத்தின் செல்திறனாகூட 1974 ஆம் ஆண்டு 538-வது ரிட் மனுவில் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது.

எனவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பயிரிடு குத்தகைக்காரர்கள் தங்களது குத்தகை உரிமைகள் குறித்து நிலையானதும் அதிகாரப் பூர்வமானதுமான பதிவேட்டைப் பெறும் நல்வாய்ப்பை இழக்கும் நிலையில் உள்ளனர். அத்தகைய பதிவேடுகள் இருந்தால், அவை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் வகையில், மனம் போன போக்கில் நடந்துகொள்வதிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்; அத்துடன் உரிமையியல் வழக்குகளில் அந்தப் பதிவேடுகள் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும். எனவே, தமிழ்நாடு 1955ஆம் ஆண்டு 25-வது சட்டத்தில் உள்ளதுபோலவே “பயிரிடு குத்தகைக்காரர்” என்ற சொற்களின் பொருள் விளக்கத்தை அமைத்துக் கொள்ளும் வகையில் தமிழ்நாடு 1969ஆம் ஆண்டு 10-வது சட்டத்தின் 2 (8) பிரிவைத் திருத்துவதெனவும், ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப் பட்ட சொற்களையும், நடவடிக்கைகளையும் செல்திறன் உடையனவாக ஆக்குவதெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதனை இந்த மன்றம் ஏற்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கொடுத்திருப்பது தமிழிலே இல்லை. அன்பில் கூட தமிழில் கொடுக்கவில்லை என்றால் எப்படி? அப்படியென்றால் சட்டமன்றத்திற்கு ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் வர வேண்டும் என்ற அவல நிலை ஏற்பட்டுவிடும், இது விவசாயப் பிரச்சினை என்று சொல்லும் பொழுது நாமெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் 30 வருஷமாக வேலை செய்கிறேன். இந்த விவசாயப் பிரச்சினையில் அன்பில் கூடத் தமிழில் கொடுக்கவில்லை என்றால் நாங்கள் புரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் பேசியது, தமிழில்தான் பேசினார்கள்.

THIRU P. SEENIVASAN: It is a valid point, Sir.

[1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிற சட்டச் சிக்கல்களை அகற்றுவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தங்களை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டமானது ஆரம்பத்திலே இயங்கும் நேரத்திலே, டெனன்ட் என்றால், கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்லே இருக்கிற அந்த டெனன்ட்களை உட்கொள்ளும் என்ற கருத்தைக் கூறியிருந்தார்கள். ஆனால் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே அமலில் இல்லாத காரணத்தால் அது சம்பந்தமாக உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்து, இந்த மூலச் சட்டமே அந்தப் பகுதிக்கு ஏற்றதாக இல்லாததால் செல்லுபடியாகாது என்ற தீர்ப்பைக் கூறிவிடுவார்கள் என்ற ஐயப்பாட்டினால் இந்தத் திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே பல்வேறு தீர்ப்புகளை எல்லாம் தாசில்தார், ஆர். டி. ஓ., கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகள் அவர்களுடைய அதிகார வரம்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலேயிருக்கின்ற சட்டச் சிக்கலை அகற்ற வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அங்குள்ள சட்டங்கள் அத்தனையையும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சட்டத்தைப்போல ஒருமுகப்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக்ட் 10, 1950 ஐப் பற்றிக் கூறினார்கள். காலாகாலங்களிலேயும் அந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை மறுமுறையும் நீடிக்காமல் அங்குள்ள சட்டங்களை ஒருமைப்படுத்தும் வகையில் திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். இதேமாதிரி பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 60 : 40 சட்டம் இந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. டெனன்ட்ஸ்க்குப் பாதகமாக இருக்கும் சட்டமாகத் தான் அந்தப் பகுதியில் பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த டெனன்ட்ஸ்க்கெல்லாம் அனுகூலமாக இருக்கும் சட்டங்களை நாம் அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதுபோல, தீர்ப்புகள் வழங்கினாலும், போலீஸ் அதிகாரிகளானாலும் சரி அல்லது வேறு அதிகாரிகளானாலும் சரி இதற்குப் போதிய பாதுகாப்பு இந்த டெனன்ட்ஸ்க்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நானே இந்த மன்றத்திலே முன்பு கூறியிருக்கிறேன் தாசில்தார் அவர்கள் ஆர். டி. ஓ. அவர்கள், கலெக்டர்

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அவர்கள் ஒரேமுகமாக தீர்ப்புக் கூறியபொழுதும் அந்தத் தீர்ப்பை போலீஸ் அதிகாரிகள். ("they are sitting in judgment over the decisions") என்ற அடிப்படையிலே அதன்மீது புரொட்டக்ஷன் கொடுக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கோடிட்டுக் காட்டக் கூடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததை நான் ஆதரித்து இந்த மாதிரி பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி சட்ட அமைச்சரவர்களுக்குக் கூட ஒரு வேண்டுமோ இந்த நேரத்தில் விடுக்கக் கூடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். கோர்ட் ஃபீஸ் ஆக்டிலே ஒரு சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே நாங்கள் கோர்ட் ஃபீஸ் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையையிருக்கிறது. ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் முன்பு இல்லாத நிலையையிலே ஒரு சில திருத்தங்களை இந்த கோர்ட் ஃபீஸ் ஆக்டிலே கொண்டு வந்தார்கள். அதை ரிபீல் செய்யவேண்டுமென்று சட்ட அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக ரிபீல் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, அதற்கான சட்டத்தை விரைவில் உருவாக்க சட்ட அமைச்சரவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே. வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற குத்தகை பதிவுச் சட்டத்தை குமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முதலிலே வரவேற்கிறேன்.

நம் நாட்டில் உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட குத்தகைதாரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 44 இலட்சம் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கும் இடத்தில், சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சரவர்களின் கணக்குபடி 6 இலட்சம் பேர்கள் தான் பதிவாகியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ 38 இலட்சம் பேர்கள் இன்னும் குத்தகை பதிவுக்கு உட்படாமல் வெளியேயிருக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் குத்தகை பதிவுச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு

[திரு. எஸ்.வடிவேல்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

வந்திருப்பதை நடைமுறைச் சாத்தியப்படுத்த வேண்டுமென்பது என் கருத்து. குறிப்பாக பதிவுகளில் பதிய வைக்க கிராம அதிகாரிகள், ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா அனைத்துமே முழு முயற்சியிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது கன்னியா குமரி மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்ட திருத்தம். நீங்கள் பேசுவதையெல்லாம் டிமாண்டிலே பேசும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம். இதிலுள்ளதைப் பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகக் கூறி விட்டுவிடுங்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நடைமுறைமையிலே சாத்தியப்பட வேண்டுமானால் பதிவேட்டில் பதிய வேண்டும். 44 இலட்சம் பேர்களில் 6 இலட்சம் பேர்கள்தான் பதிவாகியிருக்கிறார்கள் எனவே, இது உண்மையிலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் பதிவேட்டிலே சாகுபடிதாரர்களைப் பதிய வைக்கும் நிலைக்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் பதிவேட்டில் அவர்கள் இடம் பெறுவார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு துரிதமாக முனைந்தால்தான் பதிவேட்டிலே இடம் பெறுவார்கள் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30).

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, குத்தகை தாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1955-ல் கொண்டு வரப்பட்டு பிறகு அவர்களை அந்த நிலத்திற்கு உடையவர்களாக ஆக்க குத்தகை தாரர்கள் பதிவுச் சட்டம் 1966-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. இது மிகப் பாராட்டுக்குரிய சட்டமாகும். அந்தச் சட்டப் பிரகாரம் குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் பரவலாக மாநிலம் முழுவதும் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கன்னியா குமரி மாவட்டம் இதிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருந்தது, இப்போது சேர்க்கப்படுகிறது. இதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். முதலில் குத்தகைதாரர்கள் சட்டபூர்வமாக குத்தகைதாரர்களாக ஆக்கப்பட்டு அந்த நிலை ஏற்பட்ட பிறகு மறுபடியும் நிலங்களை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கும் சட்டத்தைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த முறையில் பதிவுச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல குத்தகைதாரர்கள் வெளியூர்களில் இருக்கிறார்கள். வெளி மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியிலே இருப்பவர்கள் பேரில் குத்தகை பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் அதையெல்லாம் தீவிரமாகக் கவனித்து வெளியிலே இருப்பவர்கள் பதிவு செய்யப்

தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் 205
பதிவெட்டு (திருத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 51/74).

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பட்டிருந்தால் அந்தப் பதிவை ரத்து செய்து ஆங்காங்கு இருக்
கக்கூடிய உழவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை
வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உதவி சபாநாயகர் அவர்
களே, இந்தச் சட்டத்தை கன்னியாகுமரிக்கும் விஸ்தரிக்கக்கக்
கூடிய திருத்த மாசோதவாக இருந்தாலும், இந்தச்
சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள கஷ்டத்தை அரசின்
கவனத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். டெனன்சி ரைட் சப்
பதிவு செய்கிறார்கள். இப்போது புதிய ஆபத்து ஒன்று வந்
திருக்கிறது. மற்றொரு சட்டத்தை—யார் உழுது கொண்
டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டு
மென்ற சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் இன்று
இருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் விழித்துக் கொண்டு
விட்டார்கள். அவர்கள் நிலத்தில் உள்ளே யாரையும் விடு
வதில்லை. ஆகவே, இருக்கிறவனுக்கு பிழைப்புக்கு ஆபத்து
வந்திருக்கிறது. உழுகின்றவனுக்கு நிலத்தின் ஒரு பகுதி
சொந்தமாக வேண்டுமென்ற சட்டம் வருவதற்கு முன்னால்
டெனன்சி ரைட்சை முடிவு செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.
தமிழ்நாட்டிலேயே இது சரியாகச் செயல்படாத நிலையில் இதை
கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது ஒரு திருத்தச்
சட்டம் லாயர் மெம்பர் இதைப் புரிந்துகொண்டு பேசுவது
நன்றாக இருக்கும்:—

Because of the judgment of the High Court this amendment has
become necessary

என்ற அளவுக்குத்தான் இது வந்திருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Implementation even in
Tamil Nadu itself is not all right. If it is extended to Kanyakumari
district, there will be difficulty. That is why I say this.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தமிழ்நாட்டிலேயே இது செயல்
படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் கன்னியா
குமரி மாவட்டத்தை இன்னும் தமிழ்நாட்டில் சேர்த்துக்
கொள்ளவில்லையா? எங்கேயோ இருப்பது மாதிரிப் பேசு
கிறார்களே.....

[1975 ஏப்ரல் 16]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தமிழ்நாட்டிலுள்ள மற்ற மாவட்டங்கள்(I stand corrected) அவர்கள் 'கழிந்த' வருஷத்திலேயே இருப்பதால் சேர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்னும் அவருடைய தமிழை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். எப்படி அவரை நாங்கள் எங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்?

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பூவாத்தூரில் கல்டிவேடிங் டெனன்ட்சை வெளியேற்றக் கூடிய நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்களே சிறிய மிராசுதாரர்கள், 3, 4 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறோம். இவர்களைப் பதிவு செய்துகொண்டால் இதிலே பாதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அதை எப்படித் தாங்குவது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த அரசு அவசரப்பட்டு ஏதோ ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து திணிக்க அதன்மூலம் வரும் சங்கடங்கள் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

விளம்பரத்திற்காக கிடு கிடுவென்று சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். இதனால் இருக்கிறவர்களின் பிழைப்பில் மண்ணைப் போடுகிறோம் என்று இவர்களுக்குப் புரிய வில்லை. பல டெனன்டுகள் பதிவு செய்யப்படாமலே இருக்கிறார்கள். மிராசுதாரர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். இதற்கு என்ன பரிகாரத்தை அரசு செய்யப் போகிறது? கன்னியா குமரியில் இருப்பவர்கள் ஏற்கனவே விழித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அங்கே இந்த டெனன்டுகளைப் பதிவு செய்வார்களா என்பது கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த டெனன்ட்ஸ் எல்லாம் பதிவு செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கிற திருத்த மசோதாவை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். வரவேற்றுப் பேசிய அதே நேரத்தில் பல்வேறு யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று கூறி, இந்த திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

(உ) தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு (திருத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/74). 207

1975 ஏப்ரல் 16]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

முகப்புரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“ முகப்புரை இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும் ”.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“In the enacting formula, for the ‘words twenty-fifth year’, substitute the words ‘twenty-sixth year’”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“ பிரிவு 1, இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும் ”.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“ In clause 1, in sub-clause (1) the figures ‘1974’ substitute for the figures ‘1975’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

[மாண்புமிகு. திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 ஏப்ரல் 16]

பிரிவு 1, திருத்தப்பட்டபடி பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு, வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப் பட்டது.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள், சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 61/1974).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இனம்எஸ் டேட்டுகள், சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 61/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

மேற்சொன்ன சட்டங்களின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நடுவர் மன்றம் ஒவ்வொன்றும் வழக்கு ஒன்றை அல்லது மேல் முறையீடு ஒன்றை விசாரணை செய்யும்போது, 1908-ஆம் ஆண்டு சிவில் நடைமுறை விதிக் கோவையின் கீழ் (மத்தியச் சட்டம் 5/1908) சிவில் நீதிமன்றம் ஒன்றில் நிலைப் பெற்றுள்ள அதே அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு தமிழ்நாடு 1963-ம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1963) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (4) உட்பிரிவும், தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு சிறு இனாம்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1963) 7-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (4) உட்பிரிவும் வகை செய்கின்றன. தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1963) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (4) உட்பிரிவும், தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு சிறு இனாம்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1963) 7-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (4) உட்பிரிவும் வகை செய்கின்றன.

* 23-12 1974-ஆம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிசுவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

(*) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, இனும் எஸ்டேட்டுகள், சிறு இனங்கள்
(ஒழித்தல்-ரயத்துளாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 61/1975).

ஏப்ரல் 16 1975]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

யாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1963) 46-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின் கீழும் தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1963) 30-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின் கீழும் சிறப்பு மேல் முறையீட்டு நடுவர் மன்றத்திற்கு இதே போன்ற அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1908ஆம் ஆண்டு சிலில் நடைமுறை விதிக்கோவையின் (மத்தியச் சட்டம் 5/1908) 51(d) பிரிவும், 1-வது விதியின் 40-வது ஆணையும் சொத்து நிர்வாகி (Receiver) ஒருவரையும், மேற்சொன்ன விதிக்கோவையின் 26-வது ஆணை கமிஷனர் ஒருவரையும் நியமிப்பதற்கு வகைசெய்கின்றன. பல வழக்குகளில் நடுவர் மன்றங்கள் நிர்வாகிகளை நியமிப்பதால் நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்களுக்கு நிலத்தில் சலாதீனம் இல்லாமற் போகிறது என்று முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் நிலத்தைப்பயிரிடுபவர்களுக்கு இதனால் இடையூறு ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, நடுவர் மன்றம் அல்லது பிற அதிகார மன்றத்தின் முன் ஒரு நிலம் குறித்து நடவடிக்கை எதுவும் முடிவு பெறாத நிலையில், அத்தகைய நடுவர் மன்றம் அல்லது பிற அதிகார மன்றம் சொத்து நிர்வாகியையோ அல்லது கமிஷனரையோ நியமிக்கக் கூடாது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவிற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க இச்சட்ட வரைவு விழைகிறது.

சட்டம் இயற்றுவதற்கான விதிமுறை சிறுதலைப்பு, 2 (3), 3 (3), பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கு திருத்தங்கள் இச்சட்ட முன் வடிவை பகுதி பகுதியாகப் பரிசீலனை செய்யும்போது முன் மொழியப்படும்.

இச்சட்ட முன்வடிவினை ஏற்று, நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களையும் சிரமங்களையும் போக்கி உண்மையில் உழைக்கிற சாகுபடிதாரர்களுக்கு உரிமை அளிக்கின்ற விதத்தில் இன்றைக்கு இந்த மசோதவை இந்த அவையில் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள், சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 61/1974).

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

குறிப்பாக, இந்த இனம் கிராமங்களில் வழக்குகள் நடக்கிறபோது ரிஸீவரை நியமிப்பதால் அல்லது நடுவர் மன்றம் வைப்பதால் காலதாமதம் நேரிடுகிறது. என் தொகுதியில், சீர்காழியில் மருவத்தூரில் ஆண்டாண்டு உழைத்து வந்த விவசாயிகள் ரிஸீவருக்கு கட்டுப்படாததால் அவர்களைக்கைது செய்து நெல் அளக்க வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டது. நெல் அளக்காததால் அவர்கள் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டு, இன்று விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது இந்த மசோதாவில் ரிஸீவர் நியமனம் செய்வதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருப்பது ஏழை விவசாயிகள் வாழ வகை செய்யும். குறிப்பாக இன்று தர்மபுரம் ஆதினத்தில் ஏறத்தாழ 1,500 விவசாயிகள் பத்தாண்டு களாக வாய்தா பணம் கட்டச் சென்றாலும் அல்லது கிஸ்தி கட்டச் சென்றாலும் கட்டக் கூடாது என்று தடுத்து நிறுத்தி, நெல் வசூலிக்க வேண்டுமென்று ரிஸீவர் நியமிக்கப்பட்டு விவசாயிகள் கைது செய்யப்படும் நிலைமை எல்லாம் ஏற்பட்டது.

விவசாயப் பிரச்சனையில் போலீஸார் தலையிடக்கூடாது என்றிருந்தாலும் பாதி பாதி நெல் அளவுங்கள் என்று போலீஸாரால் வற்புறுத்தப்பட்டது. சர்க்கார் இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகக் கேள்விப் படுகிறோம், ஆகவே அதுவரையில் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். அப்படியிருந்தும் கட்டாயமாக நெல் அளக்க வேண்டும் என்று போலீஸ் இலாகாவின் சொல்கிறார்கள். இதனால் மருவத்தூர் கிராமத்தில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்கி எந்தெந்த இலாகாக்கள் எப்படி எப்படி வழக்குகளை பைசல் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட காலதாமதம் இல்லாமல் பட்டா வழங்குவதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதன் ஆப்ஜக்ட் நிறைவேற வேண்டுமென்றால்—இந்த பூமி சர்க்காருக்கு சொந்தம்

Mr. Deputy Speaker: You have given an amendment also. நீங்கள் அமென்ட்மென்ட் மூவ் செய்கிறீர்களா ?

1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இல்லை. ரிஸீவர் என்ற முறையில் குத்தகைதாரர்களிடம் ரிக்கார்ட்ஸ் இல்லை என்பதால் பல பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார்கள். எனவே, இதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் ரிஸீவர் கூடாது. கமிஷனர் கூடாது என்று திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

சிவில் ப்ரொஸிஜர் கோட் படி சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்றிருக்கிறது. சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்று இருந்தால்தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நிறைவேறும். இல்லாவிடில் இந்த மசோதாவினால் பயன் இல்லை. நிலச்சொந்தக் காரர்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போக வழியிருக்கிறது. எனவே, சர்க்கார், சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாத அளவில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தால்தான் இந்த மசோதாவின் எண்ணம் நிறைவேறும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை]

குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றலாம் என்றிருக்கிறது. கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ஆக்டை அப்பீள செய்தால் போதும். குத்தகை பாக்கிக்காக யாரையும் வெளியேற்றக் கூடாது என்ற முறையிலும் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நான் இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு உள்ள கஷ்டங்களைத் தெரிந்து ரிஸீவரைப் போடக்கூடாது, கமிஷனரை நியமனம் செய்யக் கூடாது என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தில் இன்னும் என்ன குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை மேலும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். 12 ஆண்டுக் காலமாக இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ட்ரிப்யூனல் மூலம் ரிஸீவர் போடக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால் சிவில் ஸூட் மூலம் கமிஷனரை நியமனம் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. அதையும் இந்த நேரத்தில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சிவில் ஸூட் போட்டாலும் கமிஷனரைப் போடக்கூடாது. இதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு உறுப்பினர்கள் வரவேற்பைத் தெரிவித்தார்கள். இதில் சில மாற்றங்கள் செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தையும் சில உறுப்பினர்கள் தெரி

(ஈ) தமிழ்நாடு 1974ஆம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள், சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 61/1974).

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] 1975 ஏப்ரல் 16]

வித்திருக்கிறார்கள். உழவர்களுக்காக வேண்டி எந்தவிதமான திருத்தத்தையும் உரியநேரத்தில் தேவைப்படுகிறபோது கொண்டு வந்து அவை நிறைவேற்றப்படும் என்பதைக் கூறி இதை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள் (ஒழித்தல்—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 61/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“In sub-section (3) of the new section 72-A, proposed to be inserted by sub-clause (3) of clause 2, for the figures ‘1974’ substitute the figures ‘1975’.”

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 2, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 3 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“In sub-section (3) of the new section 47-A, proposed to be inserted by sub-clause (3) of clause 3, for the figures ‘1974’, substitute the figures ‘1975’.”

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ முகப்புரை, இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

‘In the enacting formula, for the words ‘Twenty-fifth Year’, substitute the words ‘Twenty-sixth Year.’

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 1 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“In clause 1, in sub-clause (1), for the figures ‘1974’, substitute the figures ‘1975’.

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

214 (சு) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள், சிறு இனங்கள்
(ஒழித்தல்-ரளத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்டமுன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 61/1975)

1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே,
“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு
இனங்கள் (ஒழித்தல்—ரளத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 61/74),
திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்
வடிவ, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமப்பு
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன்
வடிவு எண் 6/75)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்டப் பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த)
சட்டமன்றப்பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு* (சட்டமன்றப்பேரவைச்
சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட
வேண்டும்” என முன்மொழிகிறேன்.

அரசு நிலம் ஒன்றை உரிமையின்றி அனுபவித்து வருபவரை,
வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளும், “அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரி”
எனப்படும் மாநில அரசால் உரிமையளிக்கப்பட்ட அதிகாரியும்,
தமிழ்நாடு 1905 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தின்
(தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1905) 6-வது பிரிவிற்கிணங்க வெளியேற்ற
லாம்.

பொதுப் பணித் துறை, நெடுஞ்சாலை-கிராமப் பணிகள் துறை
ஆகிய இத்துறைகளின் பொறுப்பிலுள்ள நிலங்களைப் பொறுத்த
மட்டில், அவற்றில் ஏற்படும் நில ஆக்கிரமிப்புகளை வெளியேற்று
வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க மேற்கூறிய துறைகளின்
உதவிப் பொறியாளர்களுக்கு மேற்சொன்ன விதித்துறையின் கீழ்
அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் அதிகாரம் பெற்ற
அதிகாரியின் எந்தவொரு முடிவு அல்லது ஆணைக்கு எதிராகவும்
மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 10-வது பிரிவிற்கிணங்க மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவருக்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம்.
அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரி பிறப்பிக்கும் எந்த முடிவையும் அல்லது
ஆணையையும் மாவட்டஆட்சித் தலைவரும், வருவாய்த்துறை வாரிய
மும் மாற்றியமைக்கலாம். வருவாய்த்துறை வாரியம் செய்த
முடிவு அல்லது ஆணையைத் திருத்தி யமைக்கும் உரிமை மாநில
அரசிடம் உள்ளது. அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிகளின் முடிவு
களுக்கும், ஆணைகளுக்கும் எதிராகச் செய்யப்படும் மேல்முறை
யீடுகள், மறு ஆய்வு மனுக்கள் ஆகியவற்றை விசாரணை செய்யும்

* 8-3-1975ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியி
டப்பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு. அ. பெ தர்மலிங்கம்]

பணியை உதவி கலெக்டர் மீதோ, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மீதோ, வருவாய் வாரியத்தின் மீதோ சுமத்துவது அவசியமானது அல்ல; விரும்பத்தக்கது மல்ல என்று கருதப்படுகிறது.

எனவே, அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிகள் எந்தத் துறைகளைச் சார்ந்துள்ளனரோ அந்தத் துறைகளிலுள்ள மேலதிகாரிகளுக்கு மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரங்களை வழங்குவதும், அதுபோன்ற மேல் முறையீட்டு அதிகாரிகளின் முடிவுகளையும் ஆணைகளையும் மறு ஆய்வு செய்வதற்கான அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்கு வழங்குவதும் அவசியமானதென்று கருதப்பட்டுள்ளது.

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை ஒருவர் உரிமையின்றி அனுபவித்து வருவதாக அனைவருக்கும் தெரிந்திருந்தால், அந்த நபர் மீது இச்சட்டத்தின் 6-வது பிரிவிற்கிணங்க ஏன் நடவடிக்கை தொடரப்படக் கூடாது என்பதற்குக் காரணம் காட்டும்படிக்கான அறிவிப்பு ஒன்றை அவருக்குக் கொடுக்க, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளோடு, பிரிவு அலுவலர் பதவித் தரத்திற்குக் குறையாதவரும் அதிகாரம் அளிக்கப் பெறாத அதிகாரியாகவுள்ள நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சேர்ந்த ஓர் அதிகாரிக்கும் இச்சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரம் அளிக்கப்படலாம். அவ்வாறு காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பை அனுப்புவதற்கான அதிகாரத்தை ஏனைய துறைகளின் அதிகாரிகளுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்பது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. அதற்கென அத்தகைய அதிகாரிகளைக் குறிப்பிடுவதற்கான அதிகாரத்தை மாநில அரசு பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மேற்சொன்ன நோக்கங்களுக்காக, தமிழ்நாடு 1905 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமெனக் கருதப்படுகிறது.

எனவே இப்பிரேரணையை ஏற்குமாறு இப்பேரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, இந்த நில ஆக்கிரமிப்பைத் தடைசெய்கிற வகையில் அவர்களை வெளியேற்ற வகைசெய்யும் வகையில் இந்த மசோதா கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

216 (எ) தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட.
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75).

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

நில ஆக்கிரமிப்பு பற்றிய நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது, கிராமங்களைவிட நகரங்களில் தான் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்கிற நேரத்தில், ஆரம்பத்திலேயே அவர்களை அகற்றி விட்டால் அது பெரிய பிரச்சனையாக வளருவதற்கு இடம் இல்லை. கொஞ்ச நாள் கழித்து, ஓராண்டு, ஈராண்டு, அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து குடியேறி அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறபோது, அவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றுகிற சூழ்நிலை வருகிற போதுதான் அது பெரிய பிரச்சனையாக உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறது.

அப்படி அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கிற போது, அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ., டி.ஆர்.ஓ. விடமிருந்து ஸ்டே வாங்கிக்கொண்டு அதில் மேலும் கொஞ்ச நாள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது அந்த வகையில் அப்பீல் செய்யும் முறை இருக்கிறது. அந்தந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதை மாற்றித்தருகிற காரணத்தால், அந்த மக்களுக்குக் கிடைக்கும் சில வாய்ப்பு வசதிகள், சலுகைகள், குறைந்து போகின்றன. இப்போது இருப்பதைப் போலவே, டி.ஆர்.ஓ.விற்கு அப்பீல் செய்யும் முறை இருக்குமானால், அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல, கொஞ்ச நாளைக்கு அவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் வாழ்வதற்கு வாய்ப்பும் கிடைக்கும். இதை எடுத்து விட்டு குறிப்பிட்ட துறை அதிகாரிகளிடத்தில் தருவது என்றால், அவர்களிடத்தில் அப்பீல் செய்து கொள்வது என்பது ஒரு கண்டுபிடிப்பு வேலையாக இருக்குமே தவிர, எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்காது.

கலெக்டரோ, டி.ஆர்.ஓ.வோ பலவிதமான வழக்குகளை விசாரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த கேஸ்களை கவனிப்பதில் கஷ்டம் இருக்காது. அவர்களெல்லாம் ஒரு நீதிபதி ஸ்தானத்தில் இருந்து செயல்படுகிற காரணத்தால் நிச்சயமாக நல்ல வகையில் நியாயம் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த அப்பீல்களை விசாரிக்கும் உரிமை அவர்களுக்கே இருக்க வேண்டுமென்று கூறி, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதா ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் மிகுந்த கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால் இதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கும் மசோதா வானது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் இப்போது இருக்கும் வேலை பளுவைக் குறைப்பதற்கு அந்தந்த இலாகாவில் இருக்கிற மேல் அதிகாரிகளுக்கு 'அப்பீல் மனு' செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த அப்பீல் மனுவின் மீது குறைகளைக் கேட்பதற்கு அதிகாரம் மற்ற இலாகா அதிகாரிகளுக்கு இல்லாமல் அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளுக்கே வழங்கப்படுகிறது. அந்த

(எ) தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திடுத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75)

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அதிகாரம் இது வரையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் இருந்தது. இப்போது மற்ற இலாகா அதிகாரிகளுக்குக் கொடுப்பதால், எந்த அளவுக்குப் பொது மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக வருவாய்த் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் தான் குறிப்பாக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் மக்களோடு அதிகமாக நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எல்லா அலுவலகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றையெல்லாம்விட மக்கள் தொடர்பு உள்ள அலுவலகம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் தான் என்பதை நாம் நிச்சயமாக மறந்துவிட இயலாது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஏழை மக்கள் எனக்ரோச்மென்ட் செய்கிற நேரத்தில், அவர்களை அகற்ற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைக்கிறநேரத்தில், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறபோது, அவர்களுக்கு சற்று தயவு காட்டும் நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

சாதாரணமாக நில ஆக்கிரமிப்பு செய்பவர்கள் நிலம் அற்ற ஏழைகள் தான். அவர்கள் தான் அரசாங்கத்தின் நிலத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்கிறார்கள். சிலர் அந்த இடத்தில் விவசாயம் செய்து இருக்கிறார்கள்; அல்லது குடியேறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிற நேரத்தில், அவர்களை அங்கேயிருந்து அகற்ற வேண்டுமானால் பி.டபிள்யூ.டி.யாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ரோடு போட வேண்டுமென்ற நோக்கம் முக்கியமாக இருக்குமே தவிர, மற்றவைகளை அவர்கள் கவனிக்க மாட்டார்கள். அப்போது என்ன ஏற்படும் என்றால், அங்கேயிருப்பவர்களை அங்கேயிருந்து எப்படியும் அகற்ற வேண்டும் என்று பார்ப்பார்கள். வருவாய்த் துறையிடம் அந்த அதிகாரம் இருந்தால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் தருவார்கள். அல்லது வேறு வழிவகை செய்து கொடுப்பார்கள். அல்லது அவர்களுக்கு நேரம் சற்று கொடுத்து வேறு வழி செய்து கொள்ளச் செய்வார்கள். ஆனால் இந்தமாதிரி வசதிகள் எல்லாம் அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளிடத்தில் இந்த அதிகாரம் மாற்றப்படுவதால் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்கள்— எங்கள் மாவட்டத்தில் வன இலாகா பக்கத்தில் இருப்பதால் சில பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்கள் வருவாய்த் துறைக்குச் சம்பந்தமானது தான் என்று சொல்வதற்கு ரிகார்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதற்கு ரிகார்டு வருவாய்த் துறையிடம் இருந்தாலும் கூட, வன இலாகா அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 ஏப்ரல் 16]

வன இலாகாவிற்குச் சொந்தம் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் வனத் துறைக்கும், வருவாய்த் துறைக்கும் இடையே பல்வேறு தகராறுகள் இருக்கின்றன. அது குறித்து வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

வருவாய்த் துறைக்கு புறம்போக்கு நிலம் சொந்தமாக இருந்தால், நிச்சயமாக அது மற்ற இலாகாவிற்குச் சொந்தமாக இருக்க முடியாது. அது வருவாய்த் துறையிடம் வழங்கப் படுமானால், அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். வருவாய்த் துறை புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் அதை பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் மற்ற இலாகா குறுக்கிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக மனுகூட கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆகவே, அவற்றை மனதில் கொண்டு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில ஆக்கிரமிப்பு தடை செய்யும் வகையில் இங்கே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஆக்கிரமிப்பு தடைச் சட்டத்திலே பல நடைமுறை சிக்கல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பல இடங்களில் நிலம் இல்லாத ஏழை அரிஜனங்கள், முன்னாள் ராணுவ வீரர்கள் நிலத்தை ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்களுக்குப் பிறகு அந்த நிலம் ஒப்படை செய்யப்படுமென்று என்ற காரணத்தால். எப்படியும் பட்டா கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் அப்படிச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய கொள்கைப்படி, எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்துறை இருந்தால் அவர்களுக்கு 1½ ஏக்கர் நஞ்சையும், 3 ஏக்கர் புஞ்சையும் ஒப்படை செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி விதி இருக்கிற காரணத்தால், அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்வது தான் முறை.

அப்படிச் செய்யாமல் அவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு, வேறு ஒருவருக்கு அதைக் கொடுப்பது என்றால் அதில் பலவிதமான சிக்கல் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வருகிற போது, இதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில், அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கும் நாம் அவசியம் முன்வரவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75)

1975 ஏப்ரல் 16] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

(பிற்பகல் 1-00)

ஏனென்றால், எங்களுக்குத் தெரியும் வக்கீல்களுக்கு எப்படி சிக்கலான என்குரோச்மென்ட் கேசு வரும் என்று. It will be assigned to somebody else என்பார்கள். இருக்கிறவர்களை வெளியேற்றி விட்டால் தானே இன்னொருவருக்கு ஒப்படைக்க முடியும். அப்படி வெளியேற்றப்பட்டவன் கோர்ட்டிற்கு வக்கீல்களை வைத்து அலைந்து திரிந்து செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி சங்கடங்கள் எல்லாம் என்குரோச்மென்ட் ஆக்டிலே இருக்கிறது. இதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி அவர் கவனித்து விட்டால் ஏழைகளைத் தண்டாட வைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டம் ஹைவேஸ், ரூரல் ரோட்டிஸ் போன்ற இடங்களிலே டீக் கடை மற்ற கடைகளை போட்டுவிடுகிறவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் தாம்பரத்திலே ரோடே குறுகிவிடும் அளவிற்கு ஆக்கிரமிப்புகள் ஏற்பட்டு, அதை ரொம்ப நாளைக்கு வேடிக்கை பார்த்திருந்த பிறகு, கடப்பாறையை கொண்டு வந்து உடைத்தார்கள். எனவே அப்படி வேடிக்கை பார்க்க வேண்டாம். அவ்வப்பொழுது எங்கெங்கே என்குரோச்மென்டைப் பார்த்தாலும் அதை நீக்க வேண்டும்.

சாதாரணமாக ரெவின்யூ இலாக்காவிற்குத் தான் அப்புறப் படுத்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹைவேஸ் என்றாலும், ரூரல் ஓர்க்ஸ் ரோடு என்றாலும் கலெக்டர் நோட்டீஸ் கொடுத்துதான் கடையை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். போக்கு வரத்துக்கு இடையூறு இருக்கக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தினால்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், கலெக்டர் அதிகாரத்தை வாங்கிக் கொள்வதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. இதை எப்படி நீங்கள் நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமானால், ஜூனியர் என்ஜினியர், செக்ஷன் ஆபீசர் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அவர் வெளியேற்றினால் "you must appeal to such and such authority within 30 days." என்று அந்த என்குரோச்மென்ட் ஆர்டரிலேயே எழுத வேண்டும். அந்த ஆர்டரைப் பெறும் ஒருவர், குறிப்பிட்ட அதிகாரியைத் தேட முடிவதில்லை. ஹைவேஸ் என்றால், ரூரல் ஓர்க்ஸ் என்றால் எந்த செக்ஷன் ஆபீசர் மீது அவன் கேசு போடுவது? அந்த அதிகாரிகளைக் காண சுற்றித் திரிந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அப்பீல் டைம் அவனுக்கு போய்விடும். அப்பீல் போட முடியாது. Foreign exchange, Collectors of Customs, Collectors of Excise

(ஏ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/75)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 ஏப்ரல் 16]

போன்றவர்களுக்கு அப்பீல் கொடுப்பது பற்றி “The appeal lies to such and such authority within 30 days from the date of the receipt of the Order” என்று அந்த ஆர்டரிலேயே குறிப்பிடுகிறார்கள். தயவுசெய்து உங்கள் இலாக்காவிற்கு இதை நீங்கள் இன்ஸ்ட்டரக்ட் பண்ண வேண்டும்.

சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவது பெரிதல்ல. எவிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டால் அவர்கள் யாருக்கு அப்பீல் பண்ண வேண்டும் என்று அந்த ஆர்டரிலேயே போட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டம் மக்களை பாதிக்காமல் இருக்கும். நீங்கள் செக்ஷன் ஆபீசரை போட்டால், அவன் பி. டபிள்யூ. டி. ஆபிஸ் எங்கே இருக்கிறது, நேஷனல் ஹைவேஸ் எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிப்பதற்கே நேரம் போதாது. எனவே, நீங்கள் இந்த அட்ரஸில் அந்த ஆபிஸ் இருக்கிறது என்பதையும் அதிலே குறிப்பிட வேண்டும். அந்த ஆபீசருக்கு நீங்கள் அப்பீல் போட வேண்டும் என்று இத்தனையும் அந்த ஆர்டரிலே இருந்தால் தான் உண்மையிலேயே வெளியேற்றப்படக் கூடியவன் அநியாயமான ஆர்டரை எதிர்த்து போராட முடியும். இதை எல்லாம் நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் இது பல ஆண்டுகளாக பல்வேறு கருத்தரங்குகள் நடைபெற்ற இடங்களிலே எல்லாம் இம்மாதிரியான ஒரு மாற்றம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

இதிலே முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல் பல்வேறு இடங்களிலே ரோடு, குளங்கள் போன்றவற்றை ஆக்கிரமித்து வரக் கூடிய நிலமற்ற விவசாயிகள் பல பேர் அதை ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்கு ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டிற்குத் தான் அதிகாரம் இருந்தது. மற்ற டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் ரெவின்யூ ஆபீசரைப் பார்த்து தான் செய்ய வேண்டும் என்று இருந்ததால், அவர்கள் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது.

அந்த நிலையைப் போக்கக் கருகிதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட, நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னவென்றால் ரோடு ஓரத்திலே குடியிருக்கிறார்கள் என்றால், இருப்பதற்கு வழி வகை இல்லாத நிலைமையில் தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ரோடை ஆக்கிரமித்து இருப்பதை

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/75)

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நியாயம் என்று நான் இங்கே சொல்லவரவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு வழி இல்லாத காரணத்தினால் அதிலே அவர்கள் குடி இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் அப்புறப்படுத்தும் பொழுது அவர்களுக்கு மாற்று வசதி செய்து கொடுத்து, அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். நான் பல இடங்களிலே பார்க்கிறேன். இம்மாதிரி குடி இருந்தவர்களை நாம் அப்புறப்படுத்துவதன் மூலம் தெருவிலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு மாற்று இடங்களுக்கு வழி வகை செய்தாக வேண்டும்; அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. அதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹைவேஸ் ரோடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்ஜினியர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறோம். குளங்கள் போன்றவற்றிற்கு பி.டபிள்யூ.டி., பஞ்சாயத்து போன்றவற்றிற்கு ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைத்தான் அணுக வேண்டியிருந்தது. டிவிஷனல் பஞ்சாயத்து ஆபீசர், அல்லது பஞ்சாயத்து எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் போன்றவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து ரோடுகளை ஆக்கிரமிப்பதை காலி பண்ண அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். திரும்பவும் அவர்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைப் போய் அணுக வேண்டியதில்லை என்ற நிலைமையில் அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்திலே கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும்.

அப்படிச் செய்யும் பொழுதும் கவர்ன்மென்ட்டுக்குத் தான் அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அப்பீல் பண்ண காலதாமதம் ஆவதால் இம்மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி தனக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கருதுவானால் சென்னைக்கு வந்து தன்னுடைய அப்பீலை மறு விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுவது சாத்தியமில்லை. அவன் பணம் தயாரித்துகொண்டு வந்து அப்படிச் செய்வது முடியாத காரியமாகும். அவன் நியாயமற்ற நிலையில் இது செய்யப்பட்டது என்று கருதினால் அதற்கு விமோசனம் கிடையாது. ஆகவே, எந்த நிலையிலும் மாவட்ட அளவிலே ஒரு அப்பீல் வைப்பதுதான் சிறந்தது. இம்மாதிரி எடுத்தவுடனே கீழ் மட்ட அதிகாரி செய்த முடிவிற்கு கவர்ன்மென்ட்டுக்குத்தான் அப்பீல் பண்ண வேண்டுமென்றால், வசதி உள்ளவர்கள் தான் வர முடியும். அப்பீல் செய்யும் உரிமை கலெக்டர் மட்டத்திலே மாவட்ட அளவிலே செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். அரசு இதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச்சினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(எ) தமிழ்நாடு 1975ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/75)

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1975 ஏப்ரல் 16]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் புதிதாக ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருக்கிற என்ஜினியருக்கு ஒரு புதிய அதிகாரம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்ற லீகல் நாலட்ஜ் இருக்காது என்ற ஆட்சேபனையின் அடிப்படையில்தான் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக எக்ஸ்டிரூடிவ் என்ஜினியர், அசிஸ்டன்ட் என்ஜினியர் போன்றவர்கள் இருந்தாலும், செக்ஷன் ஆபீசர் ஒரு நோட்டீஸ் சர்வ் பண்ணுகிறார் என்றால், அப்படிப்பட்ட பெரிய என்ஜினியர்களை சாதாரண மக்களால் பார்க்க முடியாது. அவர்களுடைய வேலை எக்ஸ்டிரூடிவ் ஓர்க். அவர்கள் அலுவலகத்திற்கு வருவதற்கு என்று குறிப்பிட்ட நேரம் கிடையாது. அது மட்டுமில்லாமல் எந்த இடத்திலே வந்து அப்பீல் செய்வது என்று பொது மக்களுக்குப் புரியாது. கலெக்டர் தான் அப்பல்லேட் அத்தாரிட்டி என்று இருந்தால் தான் பொருத்தமாக இருக்கும். அத்தோடு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருக்கும் அதிகாரிகளுக்குத் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு தருவதுத் போன்ற ஜூடிஷியல் ட்ரயினிங் தருவது இல்லை. அவர்களுக்கு ஜூடிஷியல் நாலட்ஜ் வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, இலாக்காவிற்கே லீகல் அட்வைசர் போட வேண்டியிருக்கும். யாராவது ஒருவர் கொஞ்சம் சாமர்த்தியம் உள்ளவர் கிவில் கோர்ட்டிற்கு போனாலும் போகலாம். எனவே, ஏற்கனவே உள்ள மாதிரி இந்த உரிமையை ரெவின்யூ இலாக்காவிற்கே விட்டுவிட வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்து, பேச்சினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டப்படி சர்க்கார் இடமாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து இடமாக இருந்தாலும் சரி, முனிசிபாலிட்டி இடமாக இருந்தாலும் சரி அதிலே ஏதாவது தடங்கல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் முதலிலே “பி” மெமோ போட வேண்டும். அதற்கு 3, 4 வருஷங்கள் ஆகும். “பி” மெமோ போட்டு பைன் கட்டி விடுவார்கள். பிறகு மறுபடியும் “பி” மெமோ போட வேண்டும். இப்படி 3, 4 தடவை போடும் பொழுது 5, 6 வருடங்கள் ஆகிவிடுகின்றன.

ஆகவே, இந்த அவசியமான காரியத்திற்காக 6 வருஷம் வரையிலும் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த மசோதாவில் என்ஜினியர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்காக அதிகாரம் இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 223 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6175).

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு என். கே. பழனிசாமி]

பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது தவறாக எவிக்ஷன் செய்தால் கலெக்டரிடம் அப்பீல் செய்யலாம் என்றுமிருக்கிறது. ஆகவே இதில் ஒன்றும் குறையில்லை. அப்படியே நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

இந்த மசோதா கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் திடீர் திடீர் என்று போக்குவரத்திற்கு இடையூறுக ரோடு ஓரங்களில் குடிசைகள் கட்டுவது தான் என்று நான் கருதுகிறேன். 1965-ல் நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதற்கு திருத்தத்தை இன்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அரசாங்க நிலம் என்று சொன்னால் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலத்தை நிலம் இல்லாதவர்களும் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். நிலம் இருக்கிற பெரியவர்களும் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் எவிக்ஷன் செய்கிறபோது நிலமற்ற ஏழைகள் தான் மாட்டிக்கொள்கிறார்கள். பெரியவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். காலி செய்யச் சொல்லி நோட்டீஸ் வந்தவுடன் பெரும் பகுதிகளில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். அதற்கு இடம் இல்லாமல் சட்டத்திற்கு உருவம் கொடுக்கிறபோது அப்பீல் ரைட் யாருக்கு உண்டு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னதைப்போல அப்பீல் பண்ணுவது செக்ஷன் ஆபீசர் எவிக்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்தால் ஏ. ஈ.-க்கு அப்பீல் கொடுக்க வேண்டும். ஏ. ஈ. நிராகரித்தால் டி. ஈ.-க்கு கொடுக்க வேண்டும். அவர் நிராகரித்தால் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று இப்படி விபரமாக இருக்க வேண்டும்.

தற்போது பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் பிரிண்ட் பண்ணியதை வைத்துக்கொண்டே நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது, ஏழைகள் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு காலி செய்யப்பட்ட இடத்திற்குப் பதிலாக வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு வேறு ஒரு இடத்தை அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும். அது ரெவின்யூ இலாகாவாக இருந்தாலும், ஹைவேஸ் இலாகாவாக இருந்தாலும் வேறு ஒரு இடத்தை ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மாற்று இடத்தைத் தந்து விட்டு எவிக்ஷன் பண்ணுவதில் ஆட்சேபணியில்லை. அந்தமாதிரி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இரண்டே இரண்டு கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் பெருவழித்துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகளும், பொதுப்பணித் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகளும் அதிகாரம் பெறுவதற்கு இந்தத் திருத்தம் வழிவகை செய்கிறது.

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 ஏப்ரல் 16]

இப்போது ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பவர்கள் தான் இந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள். ரோடு ஓரங்களில் ஏற்படுகிற ஆக்கிரமிப்புகள் அல்லது மற்ற ஆக்கிரமிப்புகள் இவைகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கான வழிவகை செய்யவே இதைக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் அதை நடைமுறையில் அமுல்படுத்துவதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. செல்வச் சீமான்கள் நடைபாதையை அடைத்தால் அவர்கள் சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் மாட்டிக்கொண்டு விடுகிறார்கள்.

அதுவும் குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் ஒரு சில இடங்களில் அந்தமாதிரி நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தடிக்காரன்கோணம் என்ற பகுதியில் 200-க்கு மேலான குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளை 30, 40 வருஷ காலமாக அவர்கள் போட்டுக்கொண்டு, அங்கே வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு அருகாமையில் இருக்கிற எஸ்டேட் உரிமையாளர்கள் எஸ்டேட்டில் களவு போகிறது, அதற்கு இந்த ஏழைகள்தான் காரணம் என்று சொல்லி, அதிகாரிகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களைக் காலி பண்ணுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். என்னைக் கேட்டால்—அந்த எஸ்டேட் ஒளர்கள் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தில் ஏழைகளைக் குடி அமர்த்தலாம். அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அருகாமையில் ஒரு எஸ்டேட் ஒளர் 90 ஏக்கருக்குப் பாத்தியதை இருந்த நேரத்தில் 900 ஏக்கர் என்று சொல்லி, வழக்கு ஏற்பட்டு இப்போது அது உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்கில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஏழைகளுக்கு ஒரு நீதி, பணக்காரர்களுக்கு ஒரு நீதி என்ற நிலை இருக்கிறது. பள்ளக்குளம் எஸ்டேட் என்று சொல்கிற அந்த அதிபர் பல்வேறு எஸ்டேட்டிற்கு சொந்தக்காரராக இருக்கிறார் அந்தமாதிரி ஏற்படுகிற இந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுகிற நேரத்தில் வேறெந்த இடத்திலாவது அவர்கள் வாழ்வதற்கு மாற்று இடம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டத்தான் இதை நான் சொன்னேன். இதிலும் குறிப்பாக பெரிய அதிகாரிகள் ஏதாவது தவறு செய்தால் அதை இவைஸ் செய்வதற்கான அதிகாரம் கவர்ன்மெண்டுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆகவே ஏழைகளுக்குத் தொல்லையில்லாமல் இது அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் பணக்காரர்கள் யார் எதிர்த்தாலும் அதை அப்புறப்படுத்தி நாம் எல்லோரும் ஏழைகளுக்குப் பாடுபட வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டு, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கான திருத்தச் சட்டத்தின் மீது என்கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 16]

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

இந்த வெளியேற்றுவதற்கான சட்டம் 1905-ல் இருந்து இருக்கிறது. இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் ரெவினியூ இலாகா மாத்திரம் செய்தால் போதாது, வேறு சிலரும் அதிகாரம் பெறவேண்டும் என்ற முறையில் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிற காரணத்தால் இதில் பெருவாரியாக என்னுடைய பகுதி இருப்பதால் சுருக்கமாக உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

மேட்டூர் அணை கட்டுகிற காலத்தில் அங்கே இருந்த நிலத்தை பொதுப்பணித்துறை நஷ்ட ஈடு கொடுத்து எடுத்துக் கொண்டார்கள். அங்கே பொதுப்பணித்துறைக்கு சொந்தமான நிலம் தான் இருக்கிறது. ரிசர்வாயருக்கு ஓரமாகவும் பொதுப் பணித்துறைக்கு சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள நிலத்தில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு இடம் கிடைக்காதவர்கள் அங்கு தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரி இடங்களில் அப்புறப் படுத்தும்போது ஆக்கிரமிப்பை இரண்டு விதமாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். பழைய காலத்தில் ஏராளமான நிலம் கிடந்தது. அங்கே தொழிற்சாலைகள் இல்லாமல் இருந்தது. அப்போது காலியாக இருந்தது. ஆனால் தொழிற்சாலைகள் வந்து, ஜனப் பெருக்கம் அதிகமான பின்னால் ஆங்காங்கே காலியான இடத்தில் குடியிருப்பதற்கு வீடுகளை ஏற்படுத்தித் தங்கி வருகிறார்கள். இப்படியிருக்கிற இடங்களில் 1954-ல் இருந்து ரெகுலரைஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஸ்பெஷல் ஆஃபீசர்கள் போடப்பட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிலத்திலிருந்து அப்புறப் படுத்துவதா இல்லையா என்பது பிரச்சனை இல்லை. அப்பீல் பண்ணும் அதிகாரம் யாருக்கு என்பது தான் பிரச்சனை. ஆகவே, அதுபற்றி பேசுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எங்கு நமக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அதை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் போதும் ; மற்றபடி தொல்லைகள் கொடுக்க வேண்டாம். அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதால் என்னென்ன நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துச் சொன்னால்தானே நல்லது. அப் போதுதான் அதற்கான பரிகாரம் காணமுடியும். இல்லா விட்டால் நானும் பேசினேன் இந்த மசோதாவில் என்றுதான் இருக்கும். பிரயோஜனம் இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை ; யாருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இந்த சட்டம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்தத் திருத்தம் வந்ததால் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ரிசர்வாயர் பகுதியில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிற வசதி படைத்தவர்களை வெளியேற்ற வேண்டு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1975 ஏப்ரல் 16]

மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது நடக்கவில்லை. காரணம் அங்கே ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அப்படிச் சொன்னார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமில்லை.

அப்புறப்படுத்தும் அதிகாரம் பொதுப்பணித் துறைக்கு இருந்தாலும், ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படைக்கும் நிலைமை இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கெடுதல் ஏற்படும். சட்டத்திற்கு விரோதமாக ஈடுபட வேண்டுமென்பது ஏழை மக்களின் நோக்கம் அல்ல. அதனால் அவர்கள் எந்த நிலையில் அந்த இடத்தில் குடியேறினார்கள் என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். சர்க்காருக்குத் தேவைப்பட்ட நிலங்களாகவோ அல்லது சர்க்கார் உபயோகத்திற்கு இடைஞ்சல் இருந்தாலோ அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போது ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஒன்றுமே இல்லாத ஏழை மக்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது மாற்று இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த வகையில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்த்து, அதற்கு ஏற்ற பரிகாரம் தேடப்படவேண்டும்.

எங்கள் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னதைப் போல நிலத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளும் போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். ஏழைகளால் நீதிமன்றத்திற்குப் போக முடியாது. அந்தச் சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. நீதி பெறுவதற்காக சட்டத்தை எடுத்து கையாள்கின்ற சக்தி படைத் தவர்கள்தான் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல முடியும். அந்தச் சக்தி இல்லாதவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. இதையும் கருத்தில் கொண்டு, வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஆக்கிரமிப்புச் செய்தவர்களை அப்புறப்படுத்தும் அதிகாரம் நெடுஞ்சாலைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் துறையின் அதிகாரிகளிடமும் மேலதிகாரிகளிடமும், அதைப் போலவே பொதுப்பணித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதன் அதிகாரிகளிடமும் மேலதிகாரிகளிடமும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் நோக்கமாகும். ஏற்கனவே அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏதாவது பொதுப்பணித் துறை சம்பந்தப்பட்ட நிலமாக இருந்தால் அசிஸ்டண்ட் எஞ்சினீயரிடம் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மேல் முறையீடு செய்வதற்கான அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருந்தது. அவருக்கு மேல் போர்டு ஆஃப் ரெவினியூ இருந்தது. அதற்குப் பதிலாக இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த மேலதிகாரிகளிடம் அதாவது டிவிஷனல் எஞ்சினீயர், குப்பரிண்டிங் எஞ்சினீயர்களிடம் அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. அதற்குமேல் போர்டு ஆப் ரெவினியூக்குப் போகாமல் நோடியாக அரசாங்க

(எ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 227
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/75)

1975 ஏப்ரல் 16] [மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கத்திற்கு முறையீடு செய்ய வேண்டும். அதைப் போலவே பெருவழித் துறை யிலும்செய்யப்படுகிறது. இப்படிச் செய்வதால் காலதாமதம் ஏற்படாமல் விரைவாகவும் உடனடியாகவும் தீர்வு காண வழி ஏற்படும். எப்போதுமே இறுதி முடிவு செய்வது அரசாங்கம்தான். அதைப் போலவே இப்போதும் இறுதி முடிவு எடுப்பது அரசாங்கம்தான்.

இடையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் வழங்கும் தீர்ப்பில் திருப்தி இல்லை என்றால் அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. ரிவியூ செய்யும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இறுதி முடிவு அரசாங்கம்தான் செய்யும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பல இடங்களைப் பற்றி சுரேந்திரன் அவர்களும், மற்றும் பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆக்கிரமிப்பு எப்படி வந்தது என்று மேட்டூர் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேட்டூரில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருந்த போது, அங்குள்ள மக்கள் செய்த முறையீடுகளைக் கேட்டு, ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு வாழ்கின்ற மக்களுக்கு உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசி ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் மேலும் மேலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டே போனால் அதற்கு ஒரு எல்லை இல்லாமல் போய்விடும். ஏற்கெனவே இருப்பவர்களை வெளியேற்றும்போது அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது நியாயமானதுதான். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் விரும்புகிற இடம்தான் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கம் கொடுக்கிற இடங்களுக்குப் போக மறுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது வழிவகை செய்யப்படுகிறது.

ஏற்கெனவே பலர் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னதைப்போல பெரிய செல்வச் சீமான்கள் கூட ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். பெருவழித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஆக்கிரமித்து, கட்டியிருந்த பெரிய மாடி வீடுகளை எல்லாம் கூட இடித்துத் தள்ளியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஈரோடு பகுதியில் பெரிய பெரிய மாடி வீடுகளை எல்லாம் இடித்துத் தள்ளி, ரோடுகளை அகலப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். திருச்சியிலும் அப்படி பெரிய பெரிய மாடிவீடுகளை இடித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இன்றையதினம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, மாநில சர்க்காரும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, பெரு வழிப்பாதைகளை அகலப்படுத்த இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே, பொதுப்பணித் துறை, பெருவழித்துறை நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குமேல்

[மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 ஏப்ரல் 16]

மேல்முறையீடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் செய்ய வேண்டும் ; அதற்கு மேல் போர்டு ஆப் ரெவினியூ இருந்தது. இறுதி முடிவு செய்வது அரசாங்கம் என்றிருந்தது. அதை எடுத்துவிட்டு, இப்போது சம்பந்தப்பட்ட துறை மேலதிகாரிகளிடம் மேல் முறையீடு செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; அதன் பிறகு இறுதி முடிவு செய்வது அரசாங்கம்தான். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னதுபோல எந்தெந்த அதிகாரிகளுக்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்ற அதிகாரத்தைப்பற்றி 'ரூல்ஸ் ஃப்ரேம்' செய்யும்போது நிச்சயமாகத் தெரிவிப்போம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ரூல்ஸில் வேண்டாம் ; நீங்கள் கொடுக்கிற ஆர்டரிலேயே போடுங்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் எதிர்க்கட்சியினர் அறைக்குப் போய்விட்டு திரும்பும்போது யூனிபார்ம் இல்லாத ஒருவர் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர் சி. ஐ. டி. என்று சொல்லிக் கொள்கிறார். அங்கு போகக்கூடாது, இங்கு போகக்கூடாது, என்று தடுக்கிறார். லாபியில் போவதற்கும் இடையூறு இருக்கிறது. யூனிபார்மில் இருந்தால் எங்களுக்குத் தெரியும். அவர் மட்டியில் இருக்கிறார். சி. ஐ. டி. யாரும் இங்கே இருக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். இந்தக் குறிப்பிட்டவரும் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்று தாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுபற்றி விசாரித்து, ஆவன செய்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சி.ஐ.டி-க்கு இங்கு இடமில்லை. அவர் சி.ஐ.டி. என்பதற்கான கார்டையும் காட்டுகிறார். ஆகவே உடனடியாக அவரை அங்கிருந்து போகச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி யாராவது சி.ஐ.டி. என்பது தெரிந்தால், அவர் சி.ஐ.டி.க்கு லாயக்கு இல்லாதவர்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அவரே சி.ஐ.டி. என்று சொல்கிறார்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தலைவரவர்களே, ஓரொரு சந்தேகங்களைக் கேட்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஹைவேலை பொறுத்தவரையில் எஞ்சினியர்கள் நிலத்திலிருந்து காலி செய்கிறார்கள். ரோடுகளில் இருக்கிற கட்டடங்களை இடிக்கிறார்கள். ஆனால் பி. டபிள்யூ.டி.யைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக ஏரிக் கரைகளில், நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் 'டாங்க் பெட்' நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் போராட்டத்திற்குப் பிறகு அதிகமான பகுதி ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தண்ணீர் வராமல் போய்விடுகிறது, என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் 10, 15 இடங்களில் இப்படி ஆக்கிர

(எ) தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 229 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/75).

1975 ஏப்ரல் 16] [திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)]

மிப்பு செய்யப்பட்டு, அதனால் விவசாயம் கெட்டுவிட்டது. அதனால் இப்படிப்பட்ட ஏரிக்கரை ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அப்புறப்படுத்த பி.டபிள்யூ.டி.யில் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதை விளக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போதே சட்டம் இருக்கிறது. ஏதாவது நடைமுறையில் சிக்கல் இருந்தால், அதைக்கூட தீர்ப்பதற்கு சமீபத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாராவது ஆக்கிரமிப்புச் செய்தால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற முக்களே முன்வந்து, யார் யார் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அவர்களை அப்புறப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யலாம். முடிந்தால் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்து அப்புறப்படுத்தும் ஏற்பாடு இருக்கிறது. எங்காவது அப்புறப்படுத்தாமல் இருந்தால் பொதுப்பணித்துறை நிர்வாகப் பொறியாளர்கள் அல்லது கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாலும் அவர்கள் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1:30)

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு நில ஆக்கிரமிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/75) சட்டமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் ஒரு பீல்லும், ஒரு ரெசல்யூஷனும் இருக்கின்றன. சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து அவற்றையும் நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வேண்டாம். நாளைக்கே எடுத்துக் கொள்ளலாம். பத்திரிகையில் வருகிறபோது ஒரு நாளைக்கு அரை டஜன் மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று கருத்து தோன்ற இடமளிக்கக்கூடாது.

[1975 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-32 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

176. Notification issued in G.O. Ms. No. 1605, Agriculture, dated the 15th October 1974, in regard to regulation of trade over the purchase and sale of Corriander in South Arcot district. [*Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

177. Notification issued in G.O. Ms. No. 1511, Agriculture, dated the 26th September 1974, in regard to inclusion of tamarind and cane jaggery in all forms in addition to groundnut and gingelly in respect of market at Hosur in Dharmapuri district. [*Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

178. Notification issued in Memo. No. 24175/AM.I/74-5, Agriculture dated the 15th October 1974 in regard to an amendment to the Agriculture Department Notification II-1 No. 1326 of 1972, published at pages 365-367 of Part II--Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 29th March 1972. [*Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

179. Notification issued in G.O. Ms. No. 154, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 14th February 1975 in regard to amendment to the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules, 1965. [*Laid on the table of the House under section 26(2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964).*]

180. Notification issued in G.O. Ms. No. 514, Co-operation dated the 24th September 1974, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Apex Societies (Management and Conduct of Election) Rules, 1974. [*Laid on the table of the House under section 119(4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).*]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

NIL.